

Zoals
||
oordeelt

ADRIAN EBENS

Ter nagedachtenis aan Carolyn Hullquist die op 4 juli 2019 op haar rust is overgegaan Geliefde zuster in Christus

Juli 4, 2020

Tenzij anders vermeld, zijn alle geciteerde bijbelverzen uit de Nederlands
Staaten Vertaling

Inhoud

HOOFDSTUK 1	
Je kijkt beter uit.....	5
HOOFDSTUK 2	
Dag des oordeels.....	12
HOOFDSTUK 3	
Gerechtigheid en oordeel.....	19
HOOFDSTUK 4	
De oorsprong van het oordeel veroordelen.....	25
HOOFDSTUK 5	
Perceptie, projectie en realiteit.....	33
HOOFDSTUK 6	
Vervloekt is de grond voor jou.....	37
HOOFDSTUK 7	
Zie de man.....	42
HOOFDSTUK 8	
De Vader veroordelen.....	45
HOOFDSTUK 9	
Openbaring van de Vader.....	51
HOOFDSTUK 10	
Ik veroordeel u ook niet.....	58
HOOFDSTUK 11	
De wet is geestelijk.....	64
HOOFDSTUK 12	
Geschreven op de tafels van het hart.....	68
HOOFDSTUK 13	
Mijn gedachten zijn niet jouw gedachten.....	75

HOOFDSTUK 14	
Uw weg, o God, is in het heiligdom.....	80
HOOFDSTUK 15	
De boeken werden geopend en het oordeel werd uitgesproken.....	88
HOOFDSTUK 16	
Je hebt je eerste liefde verlaten.....	100
HOOFDSTUK 17	
Stralende rivier of vurige vlam?.....	110
HOOFDSTUK 18	
De taal van kwade kracht.....	117
HOOFDSTUK 19	
Het oordeel vóór de komst in context	124
HOOFDSTUK 20	
De tijd van Jacob's benauwdheid.....	134
HOOFDSTUK 21	
Uit de overtreding van één man kwam een oordeel.....	143
HOOFDSTUK 22	
Christus oordeelszetel.....	151
HOOFDSTUK 23	
De reiniging van het heiligdom en de Grote Verzoendag	161
HOOFDSTUK 24	
Zonder bemiddelaar.....	176
HOOFDSTUK 25	
Chronos en het einde van de proeftijd.....	182
HOOFDSTUK 26	
Reiniging en voltooiing van de geestelijke tempel	194

HOOFDSTUK 1

Je kijkt beter uit

De vreugdevolle verwachting van miljoenen kinderen over de hele wereld in de nacht van 24 december kan niet echt worden geschat. Fonkelende kerstbomen staan trots op hoeken en grote “Welcome Santa” -borden wenken deze mysterieuze figuur van de Noordpool om tot hen te komen zegenen met geschenken.

Al deze onschuldige kinderen maken een soortgelijke ervaring door als de apostel Johannes in het boek Openbaring. De onschuldige vreugde van een kerst in de kindertijd is zoet in de mond, maar het besef dat de kerstman een complete fantasie is, is voor velen bitter in de buik.

De gewoonte van Kerstmis onthult veel over de mensheid. Waarom proberen ouders hun kinderen te overtuigen van iets dat niet waar is? Kortom, waarom liegen ouders tegen hun kinderen als ze weten dat hun kinderen uiteindelijk de verwarrende teleurstelling moeten doorstaan dat het volledig verzonnen was?

De ervaring van Kerstmis in Australië is nog vreemder. December is in Australië midden in de zomer, dus de beelden van rendieren, sneeuw en een warm geklede grote rode kerstman zijn inderdaad heel vreemd. Kerstdag kan vaak temperaturen van 35 graden Celsius of hoger bereiken, wat de aspiraties van de meest fervente kerstman-fan zou moeten doen smelten, maar nee! De legende gaat verder met al zijn anomalieën,

eigenaardigheden en natuurlijk gelukkige geschenken en heerlijke zoete lekkernijen om te consumeren.

De kerstman belichaamt veel dingen over de menselijke psychologie die reflectie verdienen. Afgezien van de feestdag die commerciële en materiële aspiraties van verkopers en consumenten vertegenwoordigt, spreekt de tekst van een zeer beroemd kerstlied over de menselijke perceptie van hoe het leven wordt begrepen.

De kerstman komt naar de stad.

Je kijkt beter uit.
Je kunt beter niet huilen.
Je kunt beter niet pruilen.
Ik vertel je waarom
Sinterklaas naar de stad komt.

Hij maakt een lijst.
Hij controleert het twee keer.
Hij gaat uitzoeken wie stout of aardig was.
Sinterklaas komt naar de stad.

Hij ziet je als je slaapt.
En hij weet wanneer je wakker bent.
Hij weet of je slecht of goed bent geweest.
Dus wees eens goed in godsnaam.

De schenker heeft een engel in zijn staart. Hij houdt eigenlijk een lijst bij van alle dingen die je doet. Blijkbaar heeft hij de gave van alomtegenwoordigheid en kan hij je zien terwijl je slaapt en wanneer je wakker bent. Hij controleert de lijst minstens twee keer om erachter te komen of je stout of aardig bent geweest.

Van jongs af aan wordt ons geleerd dat we zorgvuldig in de gaten worden gehouden en dat alles wat we doen wordt opgenomen op de Noordpool. De hele context is er een van angst, want je kunt maar beter uitkijken! Je wordt in de gaten gehouden en het gevaar bestaat dat je geen leuk cadeau

krijgt als je ondeugend bent geweest. In sommige versies krijg je een slecht geschenk, zoals kolen of erger.

De inherente paradox in de kerstman lijkt voor de meesten verborgen. Deze vrolijke oude man met geschenken en speelgoed voert in feite een wereldwijde surveillance-operatie uit en gebruikt zijn gaven op een manier om verandering in je gedrag te bewerkstelligen om je een beter mens te maken; een betere staatsburger.

De paradox in de kerstman houdt misschien verband met een soortgelijke paradox die Lord Kames, een Schotse jurist, historicus en filosoof in het christendom in de 18e eeuw heeft waargenomen.

„De christelijke religie”, schreef hij, „is bij uitstek een geest van zachtmoedigheid, tolerantie en broederliefde; en toch woedde de vervolging in geen enkele andere religie zo heftig.” Kames noemde dit conflict tussen christelijk principe en praktijk ‘een uniek fenomeen in de geschiedenis van de mens’.¹

Kames was natuurlijk niet de eerste of laatste persoon die deze paradox waarnam. Hoe kan de religie van Jezus, die liefde, barmhartigheid en mededogen voor allen leert, bij veel van zijn beweerde volgelingen een dergelijk controlerend en krachtig gedrag voortbrengen?

Als we dieper in de christelijke geschiedenis graven, ontdekken we in de torenhoge figuur van Augustinus de redenering om het principe van het gebruik van geweld te rechtvaardigen.

Toen Augustinus (de eerste christelijke theoloog die een systematische verdediging van vervolging ontwikkelde) door critici werd uitgedaagd om zelfs maar één incident te noemen waarbij Jezus dwang had gebruikt in plaats van overreding, trok hij een aas uit zijn mouw. Dit was het beroemde verhaal (Handelingen 9:1-18) van Paulus ‘reis op weg naar Damascus. Terwijl hij op weg was om christenen te vervolgen, viel Paulus

¹ <https://www.libertarianism.org/publications/essays/excursions/notes-persecution-toleration-history-christianity>

(toen bekend als Saul) op de grond toen hij de stem van Jezus hoorde en werd verblind door een helder licht.

Deze bekering van Paulus hield volgens Augustinus duidelijk dwang in, want Christus 'gebruikte zijn macht om Paulus neer te halen' en 'sloeg hem ook met fysieke blindheid' (een handicap die drie dagen duurde). Zo kwam Paulus "tot het evangelie onder de dwang van een fysieke straf", en zo werd het tolerantistische argument dat Christus nooit fysiek geweld gebruikte, op beslissende wijze weerlegd - althans in de gedachten van Augustinus en veel latere christenen die zijn argument herhaalden.²

Augustinus' interpretatie van dit verhaal is merkwaardig in het licht van de woorden van Jezus dat we "geen weerstand bieden aan het kwaad", wat inhoudt dat het niet in onze handen is gegeven om anderen te dwingen goed te zijn.

Hoe dan ook, Augustinus ontwikkelde hieruit de theorie van "rechtvaardige oorlog" als basis voor het beschermen van vrede en het straffen van goddeloosheid.³ Om vrede, recht en orde te bewaren, hebben de burgers van elke natie die volgens deze principes opereert toezicht en bestraffing nodig wanneer het algemeen welzijn wordt geschonden. "... er is een rechtvaardige vervolging, die de Kerk van Christus de goddelozen toebrengt." (Augustinus, brief aan Bonifatius)⁴

Wat was de historische vrucht van Augustinus' idee van rechtvaardige vervolging? Het was de ontwikkeling van Augustinus' ideeën in de middeleeuwse kerk met al haar inquisities, kruistochten en aflsichtingen van miljoenen vermeende ketteren. maar eerder de dreiging van oordeel en dood. Onze regeringssystemen zijn veranderd, maar hoeveel van onze onderliggende theologie en ons beleid is er veranderd?

² Ibid

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Just_war_theory

⁴ <https://egregores.blogspot.com/2010/10/augustine-in-defense-of-torturing.html>

Historisch gezien hebben mannen in het christendom een paar vermeldingen van hades en sheol (meestal vertaald met 'het graf') in de Bijbel en daaruit geëxtrapoleerd om zich vreselijk verontrustende scenario's van marteling voor te stellen die zullen worden gedaan aan Gods vijanden, die onze vijanden zijn, in een rijk dat we hebben uitgevonden, genaamd 'hel'.

Zijn er dingen veranderd vandaag? Nee, we blijven verliefd op oordeel en dood, ook al is de achtergrond van onze fantasieën veranderd. We weten dat dit waar is door hoe vatbaar we ons wraak op onze vijanden voorstellen. Het is een van de archetypische verhaallijnen die keer op keer wordt herhaald in romanen en films, en wordt meestal zo gewelddadig en bloederig mogelijk afgebeeld.

De apostel Paulus legt ons een volkomen innerlijke dwang voor waarom we Christus zouden moeten volgen in plaats van de uiterlijke dwang die door Augustinus wordt bepleit.

Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. — 2 Korinthe 5:14

De leer van Christus leert ons dat de verbazingwekkende agape-liefde van God die in Christus wordt geopenbaard, de basis wordt van een innerlijke dwang om overal om hem heen lief te hebben. Deze ervaring wordt niet van nature vermaakt, zoals Paulus in het boek Galaten uitlegt over het kind dat wordt beperkt door docenten.

Ik bedoel het volgende. Stel dat een zoon al wel de erfenis van zijn vader heeft geërfd, maar hij is nog niet volwassen. Dan heeft hij eigenlijk nog net zo weinig als een slaaf. Want hij is wel de eigenaar van alles, maar hij mag er zelf nog helemaal niets mee doen. Iemand anders neemt voor hem de beslissingen. En dat duurt tot het moment dat zijn vader had bepaald (BB) — Galaten 4:1-2

De onbekeerde ziel voelt zich alsof hij een slaaf is die wordt beheerst door regels die zijn opgelegd door voogden totdat hij volwassen wordt. De

verandering die plaatsvindt, is dat de Geest van Christus in de mens komt om hem te openbaren hoe de Vader werkelijk is.

Maar toen het moment was gekomen dat God had bepaald, stuurde Hij zijn Zoon. Die Zoon werd geboren uit een [Joodse] vrouw. En omdat Hij dus een Jood was, moest Hij zich aan de wet van Mozes houden. 5Alleen zó zou Hij de mensen die zich [ook] aan de wet van Mozes moesten houden, kunnen bevrijden. [Zo zouden we niet langer slaven zijn.] We werden kinderen van God, met de rechten van kinderen. 6En omdat jullie kinderen van God zijn, **heeft God de Geest van zijn Zoon in jullie hart uitgestort. Die Geest roept [in je]: “Lieve Vader!” 7Jullie zijn dus geen slaven meer, maar kinderen van God. En omdat jullie Gods kinderen zijn, erven jullie ook, dankzij Christus. (BB) —** Galaten 4:4-7

Van Augustinus tot Thomas van Aquino tot de kerstman die naar de stad komt, de behoefte aan lijsten en de angst voor straf om onze samenlevingen te regeren is universeel verankerd.

Zonder dat de Geest van Christus in het hart komt en roept “Abba Vader”, blijft de ziel in een staat van gevoel als een slaaf die wordt bestuurd door anderen. Onzeker, de onbekeerde persoon voelt de behoefte om anderen te beheersen en daardoor wordt hij gecontroleerd door anderen, aangezien dit de samenleving is die zich ontwikkelt van mensen met deze mentaliteit. Het onbekeerde hart beweegt zich onbewust in de richting van een totalitaire regeringsvorm, zelfs als hij ertegen protesteert. Zonder de innerlijke dwang van de liefde van Christus, wordt het geestloze koninkrijk van God onvermijdelijk geregeerd door bestuurders en leiders die de persoon moeten straffen om het gebrek aan innerlijke dwang, geïnspireerd door liefde, te vervangen.

Dit is de reden waarom zoveel commentatoren die waarschuwen voor de komende Totalitaire Orde van de Nieuwe Wereld en ertegen protesteren, de vorming van dit soort regeringen daadwerkelijk helpen. De obsessie om er voortdurend over te praten en je voor te bereiden, vergroot de onzekerheid

en paranoia, waardoor mensen acclimatiseren voor zo'n overgang van de overheid.

De wereld waarin we leven is een product van de beslissingen die het menselijk ras nam als reactie op de zachte, zelfopofferende liefde van Christus. Tweeduizend jaar geleden vingen wij als ras een glimp op van een kijk op God die onze perceptie van gerechtigheid en onze dwingende motivaties voor het leven volledig zou kunnen veranderen. De teerling werd geworpen in de vierde eeuw na Christus, toen het christendom de vorm aannam van een universele keizerlijke kerk, verenigd met de staat. Dit systeem wil steeds meer macht om de gedachten en overtuigingen van zijn onderdanen te reguleren, ongeacht aan welke regeringsvorm het zich aanpast, want dit is wat de mens wil doen met macht om zich veilig te voelen. en social engineering leven we nu in de hoogste bewakingsomgeving die deze wereld ooit heeft gekend.

Van Augustinus tot Thomas van Aquino tot de kerstman die naar de stad komt, de behoefte aan lijsten en de angst voor straf om onze samenlevingen te regeren is universeel verankerd. In dit boek bieden we een ander perspectief, maar eerst moeten we de ontwikkeling van percepties van goddelijk oordeel traceren. Als het dwingen van mensen om christen te worden door middel van geweld in onze geest werd gegrift als iets dat God wilde, hoe zou dat dan onze perceptie van Gods oordeel beïnvloeden en onze lezing van de Schrift kleuren?

HOOFDSTUK 2

Dag des oordeels

Ik heb een duidelijke herinnering aan het spreken tot een groep christenen in het noordwesten van de VS. Ze zaten stomverbaasd toen ik hun de liefde van God en zijn eeuwige barmhartigheid presenteerde op een manier die ze nog niet eerder hadden overwogen. Na mijn presentatie vroeg een jongedame me: "Als je de dreiging met straf wegneemt, wat zal er dan voor zorgen dat een zondaar berouw toont? Heb je niet de dreiging met straf nodig om een zondaar te helpen begrijpen dat ze verloren zijn?"

Ik voelde een droefheid van binnen toen ik luisterde naar de beklijvende woorden van Augustinus die door deze liefvallige en oprechte jonge persoon werden herhaald. Toch is dit het beeld dat het christendom al meer dan 1500 jaar schildert. Een van de bekwaamste predikers in de 20e eeuw, Billy Graham, legt het zo duidelijk uit als hij het begreep.

De Bijbel verklaart dat God een God van oordeel, toorn en woede is. Keer op keer waarschuwde Jezus voor het oordeel: Mattheüs 12:36 "Maar Ik zeg u dat de mensen van elk nutteloos woord dat zij zullen spreken, rekenschap moeten geven op de dag van het oordeel."

"de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars." Mattheüs 13: 41-42

De apostelen leerden door het hele Nieuwe Testament dat oordeel zal komen. De apostel Paulus zei Handelingen 17:31 "en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man"

De auteur van het boek Hebreëën schreef: Hebreëën 9:27 "En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt"

1 Petrus 4:5 "Maar zij zullen rekenschap moeten afleggen aan Hem Die gereedstaat om de levenden en de doden te oordelen."

De apostel Johannes drukte het op deze manier uit: Openbaring 6:15-17 "En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?"

Honderden passages wijzen op een tijd van oordeel voor elke persoon die ooit heeft geleefd - niemand zal ontsnappen. Als je alle verwijzingen naar het oordeel uit de Bijbel zou halen, zou je maar weinig Bijbel over hebben.

God heeft zijn liefde, genade en vergeving aan mensen aangeboden. Vanaf het kruis heeft God tegen de hele wereld gezegd: "Ik hou van je." Wanneer die liefde echter opzettelijk wordt afgewezen, is het enige alternatief oordeel.⁵

Bij het lezen van de passages van de Bijbel die pastor Graham aanhaalt, lijkt het onontkoombaar dat Gods toorn zal komen op degenen die ondeugend zijn geweest en, net als de vrolijke rode man op de Noordpool, houdt de God des hemels een gedetailleerd verslag bij van uw activiteiten, die Hij zal

⁵<https://decisionmagazine.com/justice-of-god/>

gebruiken tegen al diegenen die verkeerd hebben gedaan. Als je de gave van zijn Zoon niet aanvaardt, zal Hij geweld gebruiken om je leven te beëindigen vanwege je ongehoorzame slechtheid.

Het is ondenkbaar om je te wagen in een rijk waar geen geweld vereist is om de wet en orde in een samenleving te handhaven. Dit lijkt redelijk, aangezien Pr. Graham legt uit:

Dit soort god zou echter een belachelijke wereld maken. Het zou chaotisch, onverantwoordelijk en zelfvernietigend zijn. In zo'n wereld zou het onmogelijk zijn om met zekerheid te leven. Om zin te hebben, moet het leven gebaseerd zijn op de wet en op een wetgever.⁶

Hoe kun je een samenleving ordenen zonder de dreiging met het opleggen van straffen voor het niet naleven ervan? Heeft God Adam en Eva niet bedreigd dat ze zouden sterven als ze van de boom van de kennis van goed en kwaad aten? De boeken van Mozes staan vol met instructies over welke straffen moesten worden toegepast op boosdoeners in de natie Israël. Het lijkt volkomen logisch dat de dreiging met straf wordt toegepast op degenen die ongehoorzaam zijn.

Welke straf wacht het christendom gewoonlijk op degenen die zich niet aan de regels houden? De katholieke catechismus stelt:

Jezus spreekt vaak van "Gehenna" van "het onuitblusbare vuur" dat gereserveerd is voor degenen die tot het einde van hun leven weigeren te geloven en zich te bekeren, waar zowel ziel als lichaam verloren kunnen gaan. Jezus verkondigt plechtig dat hij "zijn engelen zal sturen, en zij zullen zich verzamelen. . . alle boosdoeners, en werp ze in de oven van vuur ", en dat hij de veroordeling zal uitspreken:" Vertrek van mij, vervloekte, in het eeuwige vuur! " De leer van de Kerk bevestigt het bestaan van de hel en haar eeuwigheid. Onmiddellijk na de dood dalen de zielen van hen die in een staat van doodzonde sterven af naar de hel, waar ze de straffen van de hel ondergaan, "eeuwig vuur". De

⁶ Ibid

belangrijkste straf van de hel is de eeuwige scheiding van God, in wie alleen de mens het leven en het geluk kan bezitten waarvoor hij is geschapen en waarnaar hij verlangt.⁷

Eeuwig lijden in de vlammen van de hel is het ultieme gebruik van externe dwang om mensen te dwingen zich aan de wet en orde van God te onderwerpen. De dreiging van een dergelijke marteling en bestraffing vereist per definitie toezicht, onderzoek en oordeel of iemand het eeuwige leven bij God in de hemel of de eeuwige verdoemenis in de hel waardig is.

De meeste mensen kennen de uitdrukking “aap zie, aap doen”. Onze perceptie van hoe God is, zal worden weerspiegeld in de manier waarop we leven. We kopiëren de manier van de God die we ons voorstellen. Zelfs degenen die woedend zijn over het idee van een godheid die zondaars voor altijd zou martelen, worden achtergelaten om het goddelijke rijk te vervangen door het menselijke. De geschiedenis van de mensheid, besmeurd met tirannieke opvattingen over godheid, volgt dezelfde patronen van despotisme, zoals blijkt uit gebeurtenissen als de Franse revolutie, de zuiveringen van Stalin, de culturele revolutie van Mao, de moordvelden van Pol Pot en anderen.

Omdat ik leefde in een culturele omgeving die doordrenkt was van ideeën over toezicht, onderzoek en oordeel, leerde ik een geheim leven te leiden. Om de alziende ogen van ouders, leraren en autoriteit in het algemeen af te wenden, zou ik instinctief dingen verbergen. De angst voor straf door surveillance vertaalde zich in het vinden van manieren om te voorkomen dat ze werden geobserveerd.

Onze perceptie van hoe God is, zal worden weerspiegeld in de manier waarop we leven. We kopiëren de manier van de God die we ons voorstellen.

De angst om ontdekt te worden wordt vandaag uitgespeeld door het digitale lekken van gegevens die de innerlijke geheimen die we hebben blootleggen. Niemand is veilig die zich over de digitale kloof waagt. Er zit een vreemde ironie in het hacken en blootleggen van informatie van online

⁷https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_views_on_Hell

dating- en escortservices die de ontrouwe geheimen van miljoenen mensen onthullen.⁸

Velen van ons zijn zich ervan bewust geworden dat spraak-naar-teksttoepassingen op onze telefoons draaien en belangrijke zinnen vastleggen die plotseling opduiken in webadvertenties of YouTube-inhoud die verband houden met wat we privé hebben besproken. Onze samenleving is gebouwd op het verzamelen van zoveel mogelijk informatie, die wordt gebruikt om dingen op de markt te brengen en te verkopen, om de kwaliteit van burgers of werknemers te beoordelen, of om ons te straffen voor misdaden die we plegen of in de toekomst kunnen plegen.

In deze context is het gemakkelijk om de Bijbel in deze gemoedstoestand te lezen. Neem bijvoorbeeld Daniël 7.

Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. 10Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend. — Daniel 7:9

De beelden hier geven ons een gigantische rechtszaalscène waar alle verzamelde surveillancegegevens worden gecontroleerd en elke persoon wordt geconfronteerd met hun respectieve beloning of, waarschijnlijker, hun respectieve straf. Dit is de serieuze kant van het kerstverhaal. We hebben niet langer te maken met de gemakkelijke maatstaven waarin we kinderen beoordelen; we hebben te maken met een almachtige God wiens maatstaven oneindig hoog zijn. Daniël 7 presenteert ons een visioen, niet van een God die op een rendierslee rijdt vanaf de Noordpool, maar eerder een God op een adellijke troon van waaruit vuur losbarst, geflankeerd door een hemelse entourage die klaar staat om kwaaddoeners de dood te bezorgen.

⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Ashley_Madison_data_breach

We kunnen ons voor troost tot Jezus wenden, maar dan lezen we zijn woorden en beven we:

Maar Ik zeg u dat de mensen van elk nutteloos woord dat zij zullen spreken, rekenschap moeten geven op de dag van het oordeel. Want op grond van uw woorden zult u rechtvaardig verklaard worden, en op grond van uw woorden zult u veroordeeld worden. — Mattheüs 12:36-37

Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan; maar de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden. — Mattheüs 7:13-14

Het is in deze gedachtegang dat de jonge Maarten Luther, die zijn eerste religieuze dienst opdroeg, overweldigd werd door de gedachte aan Gods majesteit.

Ik dacht bij mezelf: “Met welke tong zal ik zo’n majesteit aanspreken, aangezien alle mensen zouden moeten beven in de aanwezigheid van zelfs een aardse prins? Wie ben ik, dat ik mijn ogen zou opheffen of mijn handen zou opheffen naar de goddelijke Majesteit? De engelen omringen hem. Bij zijn knikje beeft de aarde. En zal ik, een ellendige kleine pygmeë, zeggen ‘Ik wil dit, ik vraag erom’? Want ik ben stof en as en vol zonde en ik spreek tot de levende, eeuwige en de ware God.”⁹

Het is dit soort angst dat tot kwelling leidt. In Luthers voortgang van de gedachte die we zien, drukte de natuurlijke conclusie uit.

Ik kon niet geloven dat iets wat ik dacht, deed of bad, God tevreden stelde. Ik hield niet van, nee, ik haatte de rechtvaardige God die zondaars straft.

⁹ Roland Bainton, *Here I Stand* (NAL, 1978)

Zeker, en met intens gemopper (misschien zelfs godslastering), was ik boos op God en zei: 'Alsof het inderdaad niet genoeg was dat ellendige zondaars die voor eeuwig verloren zijn door de erfzonde en opnieuw verpletterd worden door elke ramp door de Tien Geboden, God Zelf voegt pijn toe aan pijn in het evangelie door ons te bedreigen met Zijn gerechtigheid en toorn!¹⁰

Is dit niet het onvermijdelijke resultaat van het in de gaten houden van een persoon, controleren of ze het verkeerde doen en dreigen met straf voor mislukking? Geeft het hele proces niet aan dat een dergelijke godheid een mislukking verwacht en dus het faalproces daadwerkelijk zou kunnen faciliteren?

Het christendom redeneert dat Gods gerechtigheid straf vereist, en als reactie daarop biedt God Zijn Zoon aan als een zoenoffer. Om de toorn te stillen van een beledigde God wiens wet is overtreden, biedt God Zijn eigen Zoon aan om onze doodstraf te betalen. Dit wordt voorgesteld als barmhartigheid. De dood die we verdienen, wordt betaald door de Zoon van God.

De vraag die wordt gesteld is: wiens idee was het dat gerechtigheid de dood van de overtreder eist?

¹⁰ Luther's Works, Vol 34, p.336-338

HOOFDSTUK 3

Gerechtigheid en oordeel

Voor studenten in geschiedenis lijkt de strijd tussen het goddelijke recht van koningen en de rechtsstaat, zoals bestuurd door een gekozen parlement, twee verschillende noties van regeren te vertegenwoordigen. Misschien was het meer dan toeval dat we in twee films over de levens van Julius Caesar en Oliver Cromwell dezelfde acteur vinden: Richard Harris.¹¹ Oliver Cromwell leidde het parlement van Engeland om zijn koning, Charles I, te executeren wegens verraad tegen het volk. Julius Caesar trok zich in

tegen de republiek Rome om het begin van het Romeinse rijk te vestigen. De loyaliteit van zijn soldaten en zijn militaire overwinningen vormden de basis van zijn machtsovername.

Ongeacht of een natie wordt geregeerd door monarchie of door democratie, er is één ding waarover iedereen het eens is: het gebruik van geweld om macht te geven aan de uitgevaardigde wetten.

De rule of law wordt in de Oxford

¹¹ [https://en.wikipedia.org/wiki/Cromwell_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Cromwell_(film)) [https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_\(miniseries\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_(miniseries))

English Dictionary gedefinieerd als: “De autoriteit en invloed van de wet in de samenleving, vooral wanneer deze wordt gezien als een beperking op individueel en institutioneel gedrag; (vandaar) het principe waarbij alle leden van een samenleving (inclusief degenen in de regering) worden beschouwd als gelijkelijk onderworpen aan openbaar gemaakte wettelijke codes en processen.” Deze mozaïekfoto toont een vrouw met zowel een palmtak om beloningen te schenken als een zwaard om straffen op te leggen aan degenen die de wet overtreden.

De theorie van het goddelijk recht om te regeren die de samenleving domineerde tijdens de Middeleeuwen, vormde hun beeld van de vorst als een vertegenwoordiger van God.

De bisschop Jacques-Bénigne Bossuet (1627–1704), een van de belangrijkste Franse theoretici op het gebied van goddelijk recht, beweerde dat de persoon en het gezag van de koning heilig waren; dat zijn macht was gemodelleerd naar die van een vader en absoluut was, afkomstig van God; en dat hij werd geregeerd door de rede (d.w.z. gewoonte en precedent).¹²

Het is in deze context dat de vertalers van de Bijbel tijdens de Middeleeuwen hun begrip van gerechtigheid vormden.

U hebt een arm met macht, Uw hand is sterk, Uw rechterhand verheven. — Psalm 89:14

Wolken en donkerheid zijn rondom Hem, gerechtigheid en recht zijn het fundament van Zijn troon. Vuur gaat voor Zijn aangezicht uit en zet rondom Zijn tegenstanders in vlam. Zijn bliksemflitsen verlichten de wereld, de aarde ziet ze en beeft. De bergen smelten als was voor het aangezicht van de HEERE, voor het aangezicht van de Heere van heel de aarde. — Psalm 97:2-5

Het is het krachtprincipe dat de majesteit van God lijkt te ondersteunen.

¹²<https://www.britannica.com/topic/divine-right-of-kings>

Want Ik hef Mijn hand op naar de hemel en zeg: Zo waar Ik in eeuwigheid leef: Als Ik Mijn glinsterend zwaard wet, Mijn hand het grijpt voor het oordeel, zal Ik de wraak laten terugkomen op Mijn tegenstanders, en het hun die Mij haten, vergelden. Ik zal Mijn pijlen dronken maken van bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten. — Deuteronomium 32:40-42

Het wordt bijna universeel aangenomen dat de soevereiniteit van God, en daarom alle gemeenschapsleiders die onder de mensen regeren, gerechtigheid baseren op de macht om het zwaard te hanteren (d.w.z. geweld gebruiken om te dwingen). Gerechtigheid is om daden als goed of slecht te beoordelen en bijgevolg het goede te belonen en het slechte te straffen.

It is therefore the threat of the punishment of death that paradoxically preserves life. Extending this idea, we read things such as this in Christian thought: Het is daarom de dreiging van de doodstraf die paradoxaal het leven in stand houdt. Door dit idee uit te breiden, lezen we dingen zoals deze in het christelijk denken:

De kern van de christelijke theologie is het idee dat de dood die wordt toegebracht aan de overtreder van Zijn wet Gods gerechtigheid is.

Gebaseerd op Zijn rechtvaardige karakter, is Gods vereiste voor eeuwig leven nooit veranderd. God verandert Zijn standaard van gerechtigheid niet omdat we weigeren eraan te gehoorzamen, net zo min als een rechter de snelheidslimiet verandert als we een snelkaart krijgen. In plaats daarvan voegde Adams zonde de straf van lichamelijke en geestelijke dood voor ongehoorzaamheid toe aan de schuld van volmaakte gehoorzaamheid. Zonder uitzondering zijn vergeving van zonden en eeuwig leven onmogelijk zonder de volmaakte bevrediging van Gods gerechtigheid. God **zou God niet zijn als Hij Zijn gerechtigheid zou compromitteren om een enkele ziel te redden.**¹³

¹³<https://bible.org/article/god-s-perfect-and-unchanging-justice-ground-gospel>

De kern van de christelijke theologie is het idee dat de dood die wordt toegebracht aan de overtreder van Zijn wet Gods gerechtigheid is. Dit idee is geworteld in de gedachte dat Gods troon wordt gevestigd op de dreiging van de dood. Zijn troon is blijkbaar ook gevestigd na het oordeel en de veroordeling van degenen die Zijn wet overtreden.

Toch lezen we in Psalm 89 dat genade voor Gods aangezicht uitgaat. Hoe passen we barmhartigheid in deze notie van gerechtigheid die de dood van de overtreder eist? Laten we eens kijken naar de grondbetekenis van het Engelse woord barmhartigheid.

Barmhartigheid (Middelengels, van Anglo-Franse *merci*, van Middeleeuws Latijn *merced-*, *merces*, van Latijn, “betaalde prijs, lonen”, van *merc-*, *merxi* “koopwaar”) is welwillendheid, vergeving en vriendelijkheid in een verscheidenheid van ethische, religieuze, sociale en juridische contexten.¹⁴

Barmhartigheid wordt ingeroepen door middel van een betaalde prijs of loon. Dus in deze definitie kan barmhartigheid worden ingeroepen als de schuld van gerechtigheid wordt voldaan. Gerechtigheid moet worden voldaan om haar eer en integriteit te behouden. Daarom, als het loon van de schuld is betaald, ongeacht wie ze heeft betaald, behoudt gerechtigheid zijn integriteit en kan er barmhartigheid worden gegeven. Dit introduceert de christelijke verzoeningstheorie die ‘Strafvervanging’ wordt genoemd.

Strafvervanging (soms, in het bijzonder in oudere geschriften, forensische theorie genoemd) is een theorie van de verzoening binnen de christelijke theologie, die stelt dat Christus, door zijn eigen opofferingskeuze, werd gestraft (bestraft) in de plaats van zondaars (plaatsvervanging), waardoor wordt voldaan aan de eisen van de gerechtigheid, zodat God de zonde rechtvaardig kan vergeven.¹⁵

De betekenis van het woord barmhartigheid geeft dit idee weer van het betalen van lonen of schulden. In de protestantse traditie kan deze schuld

¹⁴<https://en.wikipedia.org/wiki/Mercy>

¹⁵https://en.wikipedia.org/wiki/Penal_substitution

alleen betaald worden door de dood van Christus namens ons. In de Romeinse traditie kan een persoon verdienste toevoegen door goede werken om te helpen bij het heil van zijn ziel.¹⁶

Samenvattend stellen we vast dat menselijke percepties van gerechtigheid, zowel vanuit de Schrift als door de mensheid in het algemeen, gebaseerd zijn op het principe dat zware straffen of zelfs de dood vereist zijn om de principes van de wet af te dwingen.

In tegenstelling tot de kerstman die een lijst heeft van wie goed en slecht is, houdt God geen verslag bij van fouten. Als Hij geen lijst of inventaris bijhoudt, dan is de hele reeks principes waarop de mensheid gerechtigheid en oordeel waarneemt en begrijpt, onjuist.

Dit systeem vereist daarom toezicht, oordeel, veroordeling en dood. Deze dingen zijn inherent aan dit concept van rechtvaardigheid. De vraag die gesteld moet worden is: kan dit rechtssysteem een vrije samenleving zonder angst voortbrengen? Als God in zijn aard de architect van de dood is en de ultieme soeverein is die de dood toebrengt, is God dan niet in wezen de personificatie van de dood? Als God al onze handelingen in de gaten houdt en deze afzet tegen Zijn goddelijke maatstaf om te zien of we

eraan voldoen, hoe kan er dan ooit een plek zijn waar Zijn onderdanen vrij zijn van de verschrikking van de dood? In dit kader wordt God voor altijd geassocieerd met oordeel, veroordeling en dood.

In deze arena wil ik u drie bijbelpassages voorleggen als springplank naar de rest van dit boek.

Want ook de Vader **oordeelt** niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, — Johannes 5:22

U **oordeelt** naar het vlees, Ik oordeel niemand. — Johannes 8:15

¹⁶[https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_\(Christianity\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_(Christianity))

De liefde is geduldig en vriendelijk. Liefde wordt niet jaloers. Liefde scheidt niet op en vindt zichzelf niet vreselijk belangrijk. Liefde zegt of doet geen onaardige dingen en denkt niet alleen maar aan zichzelf. Liefde raakt niet verbitterd. **Liefde vergeeft als een ander iets verkeerd heeft gedaan.**(BB) — 1 Korintiërs 13:4

Deze drie passages dragen de ideeën van gerechtigheid en oordeel op basis van de dreiging met de dood rechtstreeks uit. Jezus vertelt ons dat noch Zijn Vader, noch Hijzelf iemand zal oordelen, veroordelen, beproeven of straffen. Het grote hoofdstuk over liefde van de bijbel vertelt ons dat liefde geen inventaris van kwaaddoen bijhoudt. God is liefde, en deze volmaakte liefde van God verjaagt of verwijdert alle angst (1 Johannes 4: 8,18). In tegenstelling tot de kerstman die een lijst heeft van wie goed en slecht is, houdt God geen verslag bij van fouten. Als Hij geen lijst of inventaris bijhoudt, dan is de hele reeks principes waarop de mensheid gerechtigheid en oordeel waarneemt en begrijpt, onjuist. Zoals Jezus ons vertelde, "oordeelt u naar het vlees." De Bijbel zegt ons:

Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig. Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. 9Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. — Jesaja 55:7-9

Weten we zeker dat we de gerechtigheid van God correct begrijpen? Hoe kunnen we deze bijbelteksten uitleggen en ze in harmonie brengen met vele anderen die het tegenovergestelde lijken te zeggen? Hoe kan liefde geen melding maken van fouten als het rechtssysteem dat we hebben overwogen een dergelijk proces vereist? Deze ideeën zijn tegenstrijdig, en het is onze taak om deze tegenstrijdigheid onder gebed op te lossen, zodat Gods ware gerechtigheid en barmhartigheid aan ons kunnen worden geopenbaard.

HOOFDSTUK 4

De oorsprong van het oordeel veroordelen

Het leven en de woorden van Jezus openbaren ons het heerlijke licht van hoe God de Vader werkelijk is. Toen Jezus zei dat noch Hij, noch Zijn Vader iemand oordeelt, probeert of veroordeelt, is de onmiddellijke vraag die beantwoord moet worden: als ze niemand veroordelen, waarom is de wereld dan vol van oordeel en veroordeling? Waarom beoordelen mensen anderen zo veel en waar is dit allemaal begonnen?

Toen God Adam en Eva in de hof van Eden naderde nadat ze van de verboden vrucht hadden gegeten, renden ze weg en verstopten zich in angst voor Hem. Ze waren bang voor het oordeel en de mogelijke veroordeling van God voor daden waarvan ze wisten dat ze niet goed waren. Toen hem werd gevraagd wat hij had gedaan, reageerde Adam door te zeggen:

Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten. — Genesis 3:12

Adam oordeelde dat God de schuld had omdat hij een vrouw had voortgebracht die hem ertoe verleidde de verkeerde kant op te gaan. Het is duidelijk dat Adam de schuld voor zijn daden bij God legde. Adam redeneerde dat God was gekomen om zijn leven te beëindigen als straf voor de daad die hij had gedaan. Had God niet gezegd “want op de dag dat je ervan eet, zul je zeker sterven?” (Genesis 2:17).

We weten dat Adam bang was voor de dood uit de volgende tekst:

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, **en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren.**

— Hebreëën 2:14-15

Als mens zijn we van nature bang voor de dood. Dit maakt deel uit van onze erfenis van Adam. Adam redeneerde dat God hem wilde doden omdat hij zijn instructies niet opvolgde. Adam oordeelde dat God verantwoordelijk was voor het probleem en gaf daarom de opdracht dat God de doodstraf moest betalen voor de gemaakte fout. Hij zei dit niet rechtstreeks, maar de Bijbel vertelt ons wat er vanaf het begin is gebeurd.

En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van **het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af.** — Openbaring 13:8

Kunnen we er zeker van zijn dat Adam werkelijk zo over God en zijn Zoon dacht?

Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God.

Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. — Romeinen 8:7

Toen Adam het gebod van God overtrad, verviel hij in zonde. Zijn geest kwam in oorlog met God. Hij wilde niet langer Gods wet gehoorzamen. Zijn geest was vol beschuldigingen en veroordelingen jegens God. Dit komt omdat hij Satan als zijn meester had gekozen en daarom begon te denken als Satan. Wat dacht Satan vanaf het begin? Luister naar wat Jezus zegt tegen de Joodse leiders die hem probeerden te vermoorden:

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; **die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid,** want er is in hem geen waarheid.

Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.
— Johannes 8:44

Satan wilde vanaf het begin de Zoon van God vermoorden. Hij wilde de plaats van Christus innemen en gelijk zijn aan God.

Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! 13En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. **Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.** — Jesaja 14:12-14

In de woorden en daden van de Joodse leiders zien we de geest van Satan naar Jezus toe. In hun haat en verlangen om de Zoon van God te vermoorden, zien we de verlangens van Satan die de Zoon van God vanaf het begin wilde vermoorden en Zijn plaats als gelijk met de Vader wilde innemen; de hoogste.

Het is Satan die de geest van beschuldiging en veroordeling heeft voortgebracht. De Bijbel noemt hem de “aanklager van de broeders”.

En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, **want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen.** — Openbaring 12

De geest van de aanklager drong het hart van Adam binnen en hij oordeelde, beschuldigde en veroordeelde de Zoon van God omdat hij Eva tot zijn verleider had geschapen¹⁷. Het is door Adam dat de geest van

¹⁷ God schiep alle dingen door Jezus Christus. Efeziërs 3: 9

oordeel en veroordeling in de wereld kwam. Adam vroeg God niet om hem te vergeven; Adam dacht niet dat zijn zonde kon worden vergeven. In tegenstelling tot Noach vond Adam tot nu toe geen genade in de ogen van God (Genesis 6: 8). Adam was vol beschuldigingen en ongelooft (de geest van Satan), in plaats van berouw en geloof (de geest van Christus). De apostel Paulus brengt deze diepe waarheid in dit vers tot uitdrukking:

En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. **Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreiding wel tot verdoemenis**, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging. — Romeinen 5:16

We moeten het vers zorgvuldig onderzoeken, omdat velen dit vers zien als een God die Adam veroordeelt. Hier is een beroemd commentaar:

Het oordeel - Het vonnis; de opgelegde boete. Het woord drukt correct de zin uit die door een rechter wordt uitgesproken. Hier betekent het het vonnis dat God, als rechter, over Adam uitsprak voor de enige overtreiding, waarbij hij zichzelf en zijn nageslacht in de ondergang stortte, Genesis 2:17; Genesis 3: 17-19. *Albert Barnes commentaar*

Verscheidene bijbelversies lijken het idee te ondersteunen dat het God is die Adam veroordeelt.

En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. **Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreiding wel tot verdoemenis**, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging.(HSV) — Romeinen 5:16

En er is nóg een verschil tussen het Geschenk van God en de ongehoorzaamheid van die ene mens. **Door de ongehoorzaamheid van één mens kwam Gods straf over alle mensen.** Maar door het Geschenk van God kwam er vergeving voor alle slechte daden van de mensen. De mensen werden vrijgesproken van hun schuld.(BB) — Romeinen 5:16

Deze vertalingen geven aan dat Adams belediging hem de veroordeling van God opleverde. Toch herinneren we ons dat Jezus ons vertelde dat de Vader niemand veroordeelt in Johannes 5:22, dus dit kan niet waar zijn. Beschouw de letterlijke vertaling van de (YLT) eens:

Orgineele tekst:

and not as through one who did sin *is* the free gift, **for the judgment indeed *is* of one to condemnation**, but the gift *is* of many offences to a declaration of 'Righteous,' — Romans 5:16 (YLT)

Nederlandse vertaling:

en niet zoals door iemand die zondigde, de vrije gave is, **want het oordeel is inderdaad van iemand tot veroordeling**, maar de gave is van vele overtredingen op een verklaring van 'Rechtvaardig', — Romeinen 5:16 (YLT)

We merken uit deze vertaling dat het oordeel van iemand tot veroordeling is. Het Griekse woord dat hier is vertaald met ek, wat betekent:

Primair voorzetsel dat de oorsprong aangeeft (het punt waar de beweging of actie vandaan komt), van, naar buiten. *Strong's Concordance*

Dit stelt dat het oordeel uit één, Adam, kwam tot veroordeling. Adam is het menselijke oorsprongspunt van oordeel en veroordeling. Christus staat hiermee in contrast als het aanbieden van een gratis geschenk van Zijn gerechtigheid in ruil voor vele overtredingen. Christus is het tegenovergestelde van Adam. Christus schenkt vrijelijk genade en gerechtigheid, terwijl Adam oordeel en veroordeling geeft. Het grootste deel van de christelijke wereld heeft de betekenis van dit vers volledig gemist.

Adam is het menselijke oorsprongspunt van oordeel en veroordeling.

Eerder in Romeinen hoofdstuk 5 zien we hetzelfde probleem ontstaan met betrekking tot wie de veroordeling uitvoert.

Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, **zullen wij door Hem behouden worden van den toorn**. — Romeinen 5:8-9

Van wie zijn we verlost? Laten we een paar versies bekijken:

Origineele tekst in Engels:

Much more than, having now been justified by His blood, we shall be saved from the wrath ***of God*** through Him. — Roman 5:9 (NASB)

Nederlandse vertaling:

Veel meer dan, nu we gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, zullen we gered worden van de toorn **van God** door Hem heen. — Romeinen 5: 9 (NBS)

Origineele Engelse tekst

Since we have now been justified by his blood, how much more shall we be saved from **God's wrath** through him! — Romans 5:9 (NIV)

Nederlandse vertaling:

Aangezien we nu gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, hoeveel te meer zullen we dan door hem van **Gods toorn** worden gered!

De woorden “van God” worden door de vertaler in de NASB aangeleverd en zij erkennen dit cursief, maar in de NIV en andere vertalingen wordt het simpelweg uitgedrukt als Gods toorn. Het Grieks bevat het woord God helemaal niet. Als Gods toorn wordt bedoeld in vers 9, dan verwacht dit de betekenis van vers 8, waar God Zijn liefde jegens ons toont. Kun je tegelijkertijd liefde en woede jegens iemand tonen? Kun je iemand tegelijkertijd willen redden en doden?

De New King James en de King James vertalen het correct. Deze versies zeggen eenvoudigweg dat we van toorn zullen worden gered. Van wie zijn we verlost? Vers 10 vertelt ons dat wij degenen waren die vijanden van God waren. De eerder genoemde Romeinen 5:16, 17 verzen later, vertelt ons dat de veroordeling uit Adam kwam. Daarom zijn we door Christus gered van de veroordeling die we van Adam hebben geërfd.

In deze context is de beroemde tekst van Romeinen 8:1 zoveel logischer.

There is therefore now no condemnation to those who are in Christ Jesus, who do not walk according to the flesh, but according to the Spirit. — Romans 8:1(KJV)

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

— Romeinen 8:1(HSV)

Er kan geen veroordeling zijn als u vervuld bent met de Geest van Christus, omdat Christus niet veroordeelt. Als je zijn Geest hebt, zul je niet veroordelen. Dit is wat Jezus ons leerde.

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; — Mattheüs 7:1

Als we in Christus zijn, verlaat de geest van veroordeling ons en wordt vervangen door de Geest van de Vader en zijn Zoon; een Geest die anderen niet veroordeelt en daarom houden we ook op anderen te veroordelen.

De meeste mensen geloven dat de reden dat we niet worden veroordeeld als we in Christus zijn, is omdat Jezus ons beschermt tegen de veroordeling van God. Dit is een vreselijke gedachte over hoe God is, en het is onjuist, want Jezus vertelde ons dat de Vader niemand oordeelt of veroordeelt.

Als we in Christus zijn, verlaat de geest van veroordeling ons en wordt vervangen door de Geest van de Vader en zijn Zoon; een Geest die anderen niet veroordeelt en daarom houden we ook op anderen te veroordelen.

Kunt u zien dat het Adam was die de Zoon van God vanaf het begin oordeelde en veroordeelde, en omdat veroordeling voorafgaat aan moord, werd het Lam geslacht vanaf de grondlegging van de wereld?

Als we ons voorstellen dat Romeinen 5:16 zegt dat God Adam veroordeelde en veroordeelde, laten we zien dat we net zo denken als Adam; we stellen ons God voor als de veroordelende, terwijl wij het in werkelijkheid zijn. We projecteren ons denken op God en stellen ons voor dat Hij is zoals wij.

Zulke dingen doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstellen.
— Psalm 50:21

HOOFDSTUK 5

Perceptie, projectie en realiteit

Ik las onlangs opmerkingen van mensen nadat ik in mijn zoekmachine had getypt: “Je bent niet de persoon die ik dacht dat je was.” Ik las een aantal verhalen van mensen die hun woede, verdriet en teleurstelling uitten omdat ze beseften dat de persoon met wie ze een relatie hadden gehad niet echt was wat de persoon was. Perceptie en realiteit waren totaal verschillend.

De gebeurtenissen die aan elkaar zijn geregen om twee mensen verliefd te laten worden, worden door de twee partijen vaak totaal verschillend geïnterpreteerd. De glimlach, de geschenken en de aanrakingen die de vrouw gewoonlijk begrijpt als zijnde dat de man in wie ze geïnteresseerd is, echt om haar geeft, kunnen iets anders betekenen. Helaas zijn deze gebeurtenissen vaak dingen die de man bereid is te doen om te krijgen wat hij wil. Dit kan natuurlijk ook omgekeerd gebeuren, en er is potentiële manipulatie in elke relatie in onze wereld.

Deze dingen gebeuren vaak als je snel dicht bij iemand komt voordat je tijd hebt om hun karakter te onderscheiden.

Tijdens het lezen van de verhalen kwam ik een ander verhaal tegen dat spreekt over enkele van de uitdagingen waarmee onze Vader in de hemel wordt geconfronteerd bij het omgaan met het menselijk ras:

Aan de politieagent die me naar het ziekenhuis bracht

Ik was doodsbang dat je tegen me zou schreeuwen, me zou uitschelden, me zou vertellen hoe egoïstisch en laf het was om te proberen mezelf te doden. In plaats daarvan liet je me voorin zitten terwijl je reed en vroeg me of ik de muziek leuk vond die op de radio speelde. Je deed alsof je me niet zag huilen. ¹⁸

Toen de politieagent deze dame benaderde, stelde ze zich voor dat hij haar veroordeelde en haar zou straffen voor haar daden. In dit verhaal gaf ze haar oorspronkelijke perceptie van de politieman op en begon ze zijn acties als zorgzaam en vriendelijk te interpreteren.

Dit verhaal had een ander einde kunnen hebben. Als de politieagenten haar vroegen om in de auto te stappen, had ze zich misschien kunnen voorstellen dat hij haar wilde straffen en haar zou ontmaskeren voor wat ze deed. Ze had misschien tegen de politieagent geschreeuwd en gezegd dat hij haar met rust moest laten. Al haar acties zouden zijn gebaseerd op hoe ze naar politieagenten keek, en haar perceptie zou een grote invloed hebben gehad op wat er werkelijk is gebeurd.

Wat als deze dame naar huis was gegaan en haar dochter had verteld over deze “vreselijke politieagent” die haar probeerde te kwetsen, en haar dochter een idee gaf van hoe de politie is? De perceptie wordt geërfd en doorgegeven aan de volgende generatie en de misvatting wordt bestendigd.

Toen Adam van de vrucht van de boom at, deed hij dat onder de misvatting dat God zijn vrouw zou doden wegens haar overtreding. Hij begreep de woorden van God dat - als je eet van de boom van de kennis van goed en kwaad, je zult sterven - om te betekenen dat God hen zou doden (Genesis 2:17).

De feitelijke betekenis van de Hebreeuwse woorden is doodgaan, je zult sterven. Toen Eva de woorden van God tot de slang aanhaalde, paste ze de betekenis enigszins aan om te zeggen dat als we van de vrucht eten, moeten we sterven (Genesis 3: 3). Het was deze perceptie die Adam tot de

¹⁸www.reddit.com/r/UnsentLetters/comments/gg2lps/to_the_police_officer_who_drove_me_to_the/

conclusie bracht dat God zijn vrouw wilde vermoorden. Hij nam de vrucht in opstand en was vastbesloten de gevolgen onder ogen te zien.

Eva werd misleid, maar Adam niet. Zijn actie was in directe strijd met God, gebaseerd op een verkeerde opvatting van Gods karakter. Adam wachtte niet om met God te spreken om Hem om leiding te vragen over wat hij moest doen. Hij nam het heft in eigen handen en beoordeelde de situatie. Hij oordeelde dat God hen veroordeelde omdat Adam in werkelijkheid God veroordeelde. Adam projecteerde op God wat hij zelf waarnam. Toch was zijn perceptie niet de realiteit.

Adam stelde zich voor dat God een Wezen was dat oordeelde, veroordeelde en bestrafte. Hij merkte dit op omdat dit is wat hij in zijn geest tegenover God had gedaan.

1. Hij had God als oneerlijk beoordeeld.
2. Hij veroordeelde God als de dood waardig.

Zich deze dingen over God voor te stellen, betekende eenvoudig dat wanneer Hij God zag, wat hij voor God had willen doen, hij zich voorstelde dat God hem zou aandoen. Dit brengt ons bij een belangrijk principe:

Valse percepties van belangrijke mensen in ons leven werken als een spiegel als we in hun aanwezigheid komen en interactie met hen.

Adams misvatting van Gods karakter veroorzaakte rebellie in de geest van Adam, die uitgroeide tot een onmerkbaar verlangen om de Zoon van God te doden. Daarom, toen de Zoon van God naar Adam in de hof kwam, was Adam bang voor wat hij zich voorstelde de Zoon van God aan te doen. Adam haatte en veroordeelde de Zoon van God voor de situatie waarin hij zich bevond en wilde Christus dood, daarom was Adam bang dat de Zoon van God hem haatte, veroordeelde en hem dood wilde hebben. Deze gedachte is van vitaal belang om te begrijpen als we de behoefte aan en de betekenis van het oordeel willen begrijpen.

We zien dit principe bij Kaïn. Nadat Kaïn zijn broer had vermoord, vreesde hij dat anderen hem zouden willen doden.

Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde gaan; en het zal zo zijn **dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden.** — Genesis 4:14

In de wereld van de psychologie wordt dit proces psychologische projectie genoemd:

Psychologische projectie is een afweermechanisme waarin het menselijke ego zichzelf verdedigt tegen onbewuste impulsen of kwaliteiten (zowel positief als negatief) door hun bestaan in zichzelf te ontkennen en ze tegelijkertijd aan anderen toe te schrijven.¹⁹

Terwijl de Zoon van God naar Adam komt in de hof en Adams hart gevuld is met oordeel, veroordeling en dood jegens Hem, projecteert Adam uit zelfverdediging zijn denken op de Zoon van God en daarom op God Zelf. Adam was zich niet bewust van de impulsen die in hem waren. Hij ontkende hun bestaan in zichzelf en schreef ze in plaats daarvan toe aan de Zoon van God.

Hoe kon Adam worden bereikt? Hoe kon hij ertoe worden gebracht zijn natuurlijke gevoelens voor de Zoon van God en bij uitbreiding zijn Vader te begrijpen?

Adam, de menselijke veroorzaker van het veroordelen van anderen, gaf dit door aan zijn kinderen en zij gaven het door aan hun kinderen. Dus het veroordelen van oordeel wordt door alle mensen beoefend, want allen hebben op dit punt gezondigd. Deze veroordeling leidt tot allerlei kwaad dat in de wereld bestaat.

Welk proces zou nodig zijn om Adam zijn ware toestand te openbaren, terwijl hij tegelijkertijd de genade en vergeving van God aan hem openbaart, die volledig bereid was hem zonder geld en zonder prijs te vergeven? (Jesaja 55: 1). Hoe kan de diepgewortelde misvatting van de mens over God worden genezen?

¹⁹https://en.wikipedia.org/wiki/Psychological_projection

HOOFDSTUK 6

Vervloekt is de grond voor jou

Heb je ooit verschillende soorten zaden in je hand gehouden? Kunt u vertellen wat elk zaadje zal produceren? Er is een geoefend oog voor nodig om te kunnen identificeren wat een bepaald zaadje precies zal produceren. Als we geen voorkennis hebben van wat er in het zaadje zit, moeten we het planten en water geven en het zien groeien om te leren wat er in het zaadje zit. Als de bloem of vrucht ervan voortkomt, kunnen we de vrucht ervan ervaren en het effect ervan proeven en weten of het goed of slecht is (Mattheüs 7: 16-20).

Het slechte zaad dat in Adam was, moest groeien, en hij moest de geestelijke vrucht ervan proeven om de identiteit / het karakter van het zaadje te onderscheiden en te weten of het goed of slecht was.

En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren. — Genesis 3:17-19

De vloek die op de grond viel, kwam niet van God; de vloek bestond in het hart van Adam en kwam in de grond doordat zijn rol als hoofd heerschappij had over de grond. Maar Adam wist niet dat zijn hart vol vloeken was.

Toen Satan met God twistte over het karakter van Job, was hij er zeker van dat hij deze vloek uit Job kon halen. Dit zijn de woorden van Satan tot God:

Hebt Ú niet voor hem en voor zijn huis en alles wat hij heeft, een beschutting gemaakt? Het werk van zijn handen hebt U gezegend en zijn vee breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek toch Uw hand uit en tref alles wat hij heeft. Voorwaar, hij zal U in Uw aangezicht vaarwel zeggen. — Job 1:10-11

God zegende Job enorm. Satan hoopte dat hij door rampspoed over Job te laten vallen, uit Job de vloek kon halen die hij van Adam had geërfd. Nadat Job alles had verloren, ook zijn kinderen, kwam de vloek over de lippen van Jobs vrouw:

Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf. — Job 2:9

Over de menselijke conditie gesproken, Paulus legt het duidelijk uit:

gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één. Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen; **hun mond is van vloek en bitterheid vol**; (NBG51) — Romeinen 3:10-14

God wist dat de vloek en bitterheid in het hart van Adam zich zouden manifesteren in de zaden die hij plantte; of het zaden waren van zijn woorden, zijn sperma, of de zaden van de botanische wereld. Al deze zouden de vloek in zijn hart jegens God manifesteren. God gaf Adam liefdevol de tijd om de effecten te zien van het zaad dat in hem was. Om Adam deze tijd te geven, moest de Geest van God bij Adam wonen en zijn

dagelijkse vloeken en bitterheid verdragen om hem lang genoeg in leven te houden om het zaad in hem te begrijpen.

Adam plantte een zaadje in zijn vrouw, die was gemaakt van een rib van hemzelf, die van de aarde was gemaakt. Uit deze “moeder aarde” kwam Kain voort naar het beeld van zijn vader Adam en zijn moeder Eva. Toen Adam zichzelf verdedigde door God te vertellen dat de vrouw die Hij had gemaakt het probleem had veroorzaakt, vervloekte Adam hemel en aarde. De aarde waarvan Eva werd gemaakt, werd door Adam vervloekt. De aardse vrouw zou het zaad van Adam laten groeien en de resultaten zouden worden gezien.

Toen Adam naar de bebloede vorm van zijn zoon Abel keek, was hij met afgrijzen getuige van de vrucht van de vloek die in hem was. In Kain groeide het zaad van zijn vader, die God had geoordeeld en veroordeeld, en dat openbaarde door zijn broer Abel te oordelen, te veroordelen en te doden. Adam kon nu de vrucht van zijn eigen geplante zaadje proeven.

Zou Adam in deze handeling de verheerlijkte vrucht van zijn eigen slechte zaad zien? Of zou hij dit kwaad blijven laten groeien door Kain te oordelen en te veroordelen vanwege zijn slechtheid?

Elk levend wezen in de tuin leefde onder de vloek van Adam. Er was nergens in de tuin waar zijn stem niet werd gehoord. Zijn lijn ging door de hele tuin en zijn woorden tot aan de rand ervan. (zie Psalm 19: 3,4). Onder invloed van Adams stem sloegen de geluidsgolven die van hem werden meegevoerd in op de delicate schepping die bedoeld was om de stem van zegen te ontvangen.

Zie, ik kreeg opdracht om te zegenen: als Hij zegent, kan ik het niet keren. — Numeri 23:20

Lang voordat Kain Abel veroordeelde en vermoordde, openbaarde God aan Adam nog een weerspiegeling van de vloek die in hem was. In het symbool van de vloek op de vijgenboom leerde Jezus de discipelen over de zelfbepaalde vloek die rustte op de joodse natie en die tot hun vernietiging zou leiden, tenzij ze berouw hadden. Op een soortgelijke manier als hoe Christus de vloek op de vijgenboom gebruikte om een les te onderwijzen,

gebruikte God het symbool van het geslachte lam om de zelfbepaalde vloek te openbaren die op Adam rustte en die zijn vernietiging zou veroorzaken tenzij hij berouw had.

En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleeedde hen daarmee.

God had dit offer niet nodig
om hem een plezier te doen;
God in barmhartigheid
jegens Adam toonde hem
wat er in zijn hart omging.
Dit gaf Adam de gelegenheid
zich te bekeren.

— Genesis 3:21

Deze huiden die aan Adam en Eva werden gegeven, gingen ten koste van het leven van een onschuldig dier. Kort na deze gebeurtenis vernemen we dat Abel van de lammeren van zijn kudde heeft meegebracht om als offer aan de Heer te offeren. Abel hoorde van zijn vader over het proces van het offeren van het lam. God liet Adam zien wat hij zijn Zoon aan het doen

was door hem te leren het lam te slachten.

U hebt geen vreugde gevonden in slachtoffer en graanoffer, U hebt Mijn oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist. Psalm 40:6

Want Ik heb met uw vaders op de dag dat Ik hen uit het land Egypte leidde, niet gesproken en hun evenmin iets geboden over zaken die betrekking hebben op brandoffers en slachtoffers. Maar deze zaak heb Ik hun geboden: Luister naar Mijn stem. Dan zal Ik u tot een God zijn, en ú zult Mij tot een volk zijn. Bewandel heel de weg die Ik u gebieden zal en het zal u goed gaan. — Jeremia 7:22-23

God had dit offer niet nodig om hem een plezier te doen; God in barmhartigheid jegens Adam toonde hem wat er in zijn hart²⁰ omging. Dit gaf Adam de gelegenheid zich te bekeren. In het geslachte lam kon Adam

²⁰ Voor meer informatie over dit onderwerp lees Cross Examined and Cross Encountered beschikbaar op fatheroflove.info

de vrucht van zijn veroordelende oordeel zien - het leidde tot de dood en wat erger is, tot de dood van de onschuldige.

Het zaad dat in Adams hart was, manifesteerde zich in de dood van het lam. In de dood van het lam was de openbaring van Adams verborgen motief om de Zoon van God te oordelen, te veroordelen en te doden.

HOOFDSTUK 7

Zie de man

Toen de bebloede gedaante van de Zoon van God naar het volk kwam na geslagen, bespot, geslagen en mishandeld te zijn, riep Pilatus niet alleen de aanwezigen die die dag in Jeruzalem bijeenkwamen, maar ook de hele mensheid: zie de man. (Johannes 19: 5).

Als we de dierbare Zoon van God aanschouwen, nobel voor zijn aanklagers staan terwijl ze om zijn dood schreeuwden, leren we de ware aard van ons vlees. In Christus Jezus, Zijn beproeving, Zijn veroordeling en Zijn dood zien we het kwaadaardige zaad dat door Satan in Adam werd geplant, volledig gemanifesteerd.

Christus, als een Zoon van Adam, gemaakt uit een vrouw, (Galaten 4: 4), gemaakt van de aarde, werd vervloekt voor ons, opdat we de ware aard van het kwaad in ons zouden kunnen onderscheiden. berouw hebben van onze zonden en ons wantrouwen jegens Hem, en in plaats daarvan geloven dat Hij goede bedoelingen met ons heeft. We zouden weten waarvoor we moeten bidden en geloven dat Zijn genade altijd zal worden gegeven aan degenen die erom vragen.

God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende (2 Korintiërs 5:19). Net zoals God Adam het onschuldige lam had laten doden als een waarschuwing voor wat er in de mens was, zo leverde God Zijn Zoon aan ons over, zodat we onze ware toestand zouden kennen en ons ervan zouden bekeren.

Als mensen in hun gevallen staat naar het kruis komen, zien ze met voldoening wat ze door de duisternis waarnemen als goddelijke gerechtigheid en veroordeling voor hun zonde.

De Here is Koning. Dat de aarde juiche, dat vele kustlanden zich verheugen. Rondom Hem zijn wolken en donkerheid, gerechtigheid en recht zijn de grondslag van zijn troon. Vuur gaat voor zijn aangezicht uit, het zet zijn tegenstanders rondom in vlam. — Psalmen 97:1-3

Christus heeft ons vrijgekocht **van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden**, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt, — Galaten 3:13

De wet van God is een bron van leven voor de wijzen (Spreuken 13:14), maar deze zelfde wet brengt een vloek over degenen die vol vloek en bitterheid zijn.

Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Is dan het goede de oorzaak van mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft – opdat zij als zonde zichtbaar zou worden – door het goede voor mij de dood teweeggebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou blijken te zijn. — Romeinen 7:12-13

Het was Adam die de wet van zonde en dood omarmde die veroordeling en dood eiste wegens overtreding. Adam projecteerde in zijn zelfbedrog deze wet op God en geloofde dat het de wet van God was.

Zou de zetel van het verderf een verbintenis met U aangaan, die onheil sticht bij verordening? Psalm 94:20

De natuurlijke mens leest alle dingen door Adams lens van veroordeling en dood. Daarom wordt het kruis van Christus gezien als Gods veroordeling en eis tot dood die op Zijn Zoon wordt geplaatst als vervanging van onze overtreding. God was bereid om ons te ontmoeten op de plaats van ons begrip om ons te overtuigen van Zijn eeuwige barmhartigheid en vergeving, in de hoop dat we uit de duisternis zouden komen en zien dat

Hij niet degene was die ons veroordeelde, maar eerder oordeelden we en veroordeelden onszelf de dood waardig voor onze zonden. Dit blijkt uit de realiteit van onze veroordeling en ons verlangen naar de bestraffing van anderen.

In het oordeel, de veroordeling en de dood van Jezus leren we de ware aard van ons vlees en de vloek die van nature in ons aardse lichaam aanwezig is. Dit is hoe mannen hun problemen oplossen - door middel van beproeving, veroordeling en bestraffing.

Als de mensheid echt de les van het Kruis had geleerd, die onze ware menselijke verdorvenheid manifesteerde, hadden we de afgelopen 2000 jaar misschien een heel andere geschiedenis meegemaakt. In plaats daarvan is het waarheidszaad dat Christus 2000 jaar geleden openbaarde, opnieuw bestemd om oordeel, veroordeling en dood onder ogen te zien als onderdeel van een definitieve verwerping van de Zoon van God in Zijn volk en Zijn boodschap door de overgrote meerderheid van de mensheid.

We zullen enkele dimensies van dit beoordelingsproces bekijken; hoe we dit zien als Gods oordeel over ons, terwijl het in werkelijkheid ons oordeel over anderen is dat op God wordt geprojecteerd.

Net zoals God Zijn Zoon heeft overgeleverd om ons te laten zien hoe we zijn in het verhaal van het Kruis, is God eveneens bereid Zijn reputatie op te geven om valselijk als een veroordelende rechter te worden beschouwd, zodat wij onszelf hopelijk in dit proces kunnen zien en berouw hebben van onze waanideeën jegens Hem.

HOOFDSTUK 8

De Vader veroordelen

En Hij zei: Een zeker mens had twee zonen. En de jongste van hen zei tegen zijn vader: Vader, geef mij het deel van de goederen dat mij toekomt. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. En niet veel dagen daarna maakte de jongste zoon alles te gelde en reisde weg naar een ver land en verkwistte daar zijn vermogen in een losbandig leven. — Lukas 15:11-13

Wat er met de vader is gebeurd in de gelijkenis van de verloren zoon, is de ervaring van veel ouders. Door interacties met hun leeftijdsgenoten beginnen kinderen hun ouders door een andere lens te zien. Het verlangen om onze kinderen te redden van vele gevaren wordt geïnterpreteerd als onderdrukkende beperking en controle. Het is waar dat veel ouders buitensporige controle over hun kinderen uitoefenen, maar dit was niet het geval in het verhaal dat Jezus vertelde.

De zoon die van tevoren om zijn erfenis vraagt en de aanwezigheid van zijn vader wil verlaten, onthult het oordeel van de zoon over zijn vader. Het verzoek om de erfenis zegt in feite: "Ik kan niet wachten tot je sterft, geef me nu wat van mij is."

In het verhaal neemt de vader geen wraak en veroordeelt hij de zoon niet. Er staat dat hij onder hen, zijn twee zoons, zijn levensonderhoud verdeelde. Het woord in het Grieks is bios, wat leven betekent. Het hart van de vader zou gebroken zijn door het trieste feit dat zijn jongste zoon hem wilde

verlaten. De vader hield enorm van zijn kinderen en dit deed hem vreselijk pijn om te weten dat zijn zoon het huis wilde verlaten, vooral omdat hij weet dat zijn zoon nog onvolwassen is en in zijn eentje veel zou lijden. Tegen hoge kosten voor zichzelf geeft de vader aan zijn zoon wat hij verlangt.

De zoon drukt geen dank uit voor dit geschenk en waardeert dus niet wat er wordt gegeven. Hij geeft het geld daarom vrijelijk uit, want hij waardeert de kosten niet. Het had het hart van de vader verpletterd om dit geschenk aan zijn zoon te geven, en toch waardeerde de zoon het helemaal niet.

Na enige tijd verspilt de zoon de erfenis die hem is gegeven en begint hij de gevolgen van zijn slechte beslissingen te lijden. Toen het echt slecht werd, begon hij aan thuis te denken.

En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners. — Lukas 15:17-19

We krijgen inzicht in het denken van de zoon. Hij gelooft niet dat hij als zoon met zijn vader kan omgaan, maar als dienaar of slaaf met hem moet omgaan. Toen de zoon thuis woonde en voor de vader werkte, had hij zijn vader als slavenmeester beoordeeld. Hij had het gevoel dat zijn vader probeerde hem te beheersen en zijn vrijheid te beperken, daarom wilde hij vertrekken.

Wanneer de zoon naar huis terugkeert, manifesteert hij zijn denken tegenover zijn vader. Er is geen gedachte aan vergeving in zijn hoofd. Hij stelt zich alleen straf voor zijn zonde voor. Hij is degene die het oordeel velt en deze keer is het tegen hemzelf. Hij accepteert dat hij niet zonder zijn vader kan leven, maar hij gelooft dat hij nu gestraft moet worden voor zijn slechte daden. Hoewel zijn omstandigheden zijn veranderd, blijft zijn kijk op zijn vader hetzelfde als voorheen. Hij ziet zijn vader nog steeds als een slavenmeester.

En hij stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem. — Lukas 15:20

Het oordeel van de zoon over zijn vader was volkomen onjuist. De vader had elke dag voor zijn zoon gewaakt en gebeden. Hij verlangde ernaar dat hij zou terugkeren. Hij veroordeelde zijn zoon niet omdat hij deed wat hij deed. Hij vergaf hem vrijelijk vanwege zijn diepe liefde voor zijn geliefde kind.

Kunt u zich de bejaarde man voorstellen die naar zijn zoon rent terwijl tranen van vreugde over zijn wangen stromen? Hij knuffelt en kust zijn geliefde zoon. Er is geen woede, geen oordeel en geen veroordeling; er is alleen liefde. Hoe gaat de zoon om met deze daden van de vader?

En de zoon zei tegen hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden. — Lukas 15:21

Als hij zichzelf toestaat om zich volledig in de armen van zijn vader te nestelen en zijn vergeving te accepteren, zal hij instorten en huilen als de vader en de grote pijn die hij hem heeft veroorzaakt te beginnen en te erkennen. Zijn trots staat hem nog niet toe om de daden van zijn vader te accepteren. In plaats daarvan houdt hij de toespraak die hij van tevoren heeft gerepeteerd. Hij wil een meester / dienaar-relatie aangaan. Hij verlangt ernaar zijn vader te sussen door de grote schuld die hij hem verschuldigd was af te betalen en als slaaf te leven. Op dit moment accepteert hij de vergevingsgezinde liefde van de vader niet.

Maar de vader zei tegen zijn dienaren: Haal het beste gewaad tevoorschijn en trek het hem aan en geef hem een ring aan zijn hand en sandalen aan zijn voeten. En breng het gemeste kalf en

Onze Vader in de hemel heeft u nooit geoordeeld. Hij heeft je zijn leven gegeven, zodat je ermee kunt doen wat je wilt. Hij heeft je hiervoor nooit veroordeeld.

slacht het, en laten we eten en vrolijk zijn. Want deze, mijn zoon, was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen vrolijk te zijn. Lukas 15:22-24

De vader blijft zijn liefde en genegenheid over zijn zoon uitstorten, terwijl de zoon blijft omgaan met zijn vader op de manier waarop hij zichzelf zou behandelen als hij in de plaats van zijn vader was. Zijn eigen oordeelsysteem komt nu op hemzelf neer, en hij is nog niet in staat de vergevingsgezinde liefde van zijn vader te omarmen.

Dit is waar het verhaal van de jongste zoon eindigt. We zien hem zitten aan de tafel van zijn vader, gekleed in een prachtig gewaad, terwijl er een groot feest plaatsvindt. De uiteindelijke beslissing van de zoon wordt aan jou, de lezer, overgelaten. Accepteer je de liefdevolle daden van de vader jegens jou, of blijf je stiekem een slaaf in je hart? Onze Vader in de hemel heeft u nooit geoordeeld. Hij heeft je zijn leven gegeven, zodat je ermee kunt doen wat je wilt. Hij heeft je hiervoor nooit veroordeeld. Beschouw je hem als een slavenmeester? Voel je zijn warme omhelzing als je naar Hem terugkeert en erkent dat je niet zonder Hem kunt leven? Zult u uw zoonschap of dochterschap van uw Vader aanvaarden?

Ik zeg echter: Zolang de erfgenaam een onmondig kind is, verschilt hij in niets van een slaaf, hoewel hij heer is van alles; maar hij staat onder voogden en beheerders, tot het tijdstip dat de vader van tevoren heeft bepaald. Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld. Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus. — Galaten 4:1-7

De oudste zoon lijkt dezelfde beoordelingsproblemen te hebben als de jongste zoon. Merk op hoe hetzelfde rechtssysteem is bij de oudste zoon,

maar het manifesteert zich op een andere manier vanwege de andere positie die hij had ten opzichte van zijn vader.

Zijn oudste zoon nu was op de akker. En toen hij dichter bij huis kwam, hoorde hij muziek en reidans. En nadat hij één van de knechten bij zich geroepen had, vroeg hij wat er aan de hand was. Deze nu zei tegen hem: Uw broer is gekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem weer gezond teruggekregen heeft.

Maar hij werd boos en wilde niet naar binnen gaan. Toen ging zijn vader naar buiten en spoorde hem aan.

Maar hij antwoordde en zei tegen zijn vader: Zie, ik dien u al zoveel jaren en heb nooit uw gebod overtreden en u hebt mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn. Maar nu deze zoon van u gekomen is, die uw bezit met hoeren opgemaakt heeft, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.

En hij zei tegen hem: Kind, jij bent altijd bij mij en al het mijne is van jou. Wij zouden dan vrolijk en blij moeten zijn, want deze broer van jou was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden. — Lukas 15:25-32

De oudste zoon vond de vader ook hard en oneerlijk. Hij diende zijn vader als slaaf en niet als zoon. Toen de vader zijn liefde schonk aan zijn jongste zoon, vond de oudste zoon hem verkwistend en onverstandig. De oudste zoon vertegenwoordigt een groot deel van de christelijke kerk die God als slaaf dient in de hoop een beloning te verdienen voor hun inspanningen. Ze verachten degenen die de wereld ingaan en hun leven ruïneren met hoeren en goddeloosheid. Ze vinden troost in het oordelen van degenen in de wereld; zij stellen hun goede leven tegenover degenen van buitenaf en zullen hen niet in liefde omhelzen en hun, hun wereldse leven niet vergeven. Wie was er meer verloren; de jongere of de oudste zoon? De jongste zoon wist dat hij verdwaald was, maar de oudste zoon niet.

In beide gevallen beoordeelden de zonen de vader als een slavenmeester. In beide gevallen zagen de zonen geen plaats voor barmhartigheid. De vader deed een beroep op beide zoons om zijn liefde te aanvaarden en tevreden te zijn met die liefde. Beide zoons hadden een ware openbaring van het karakter van de Vader nodig om hun oordelende en veroordelende houding die ze van Adam hadden ontvangen, teniet te doen.

HOOFDSTUK 9

Openbaring van de Vader

Zoals we eerder hebben gezegd, vertelt Romeinen 5:16 ons dat het oordeel dat tot veroordeling leidt, bij Adam vandaan kwam. Daarom zien we dat het door één man was dat de dood in de wereld kwam.

Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben. — Romeinen 5:12

De zonde die Adam beging, was oordelen met veroordeling. Dit is volledig in strijd met het karakter van God. Het veroordelen van een oordeel leidt ertoe dat mannen anderen ter dood veroordelen. Dit is hoe de dood in de wereld kwam.

Broeders, spreek geen kwaad van elkaar. Wie van zijn broeder kwaadspreekt en over zijn broeder oordeelt, spreekt kwaad over de wet en oordeelt over de wet. Als u over de wet oordeelt, bent u geen dader van de wet, maar een rechter. — Jakobus 4:11

In deze gevallen gemoedstoestand projecteren de mensen deze attributen op God en nemen ze Hem verkeerd waar.

Zulke dingen doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen.
— Psalm 50:21

Om de verkeerde opvattingen van de mens over God te corrigeren, stuurde onze hemelse Vader zijn Zoon de wereld in om ons te laten zien hoe de Vader werkelijk is. Jezus vertelt ons het doel van zijn missie.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen. — Johannes 17:4

Jezus verheerlijkte de Vader, wat betekent dat Hij Zijn ware karakter openbaarde terwijl Hij op aarde was. Toen hij met een van zijn discipelen sprak, zei hij:

Jezus zei tegen hem: Ben ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? **Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien;** en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? — Johannes 14:9

Jezus zei dat wat Filippus van Hem had gezien, precies was zoals de Vader was. Om met God verzoend te worden, moeten mensen weten hoe Hij is. Zonder de openbaring van Jezus aan de wereld zouden we God nooit echt kennen, en in plaats daarvan zouden we ons voorstellen dat Hij net als wij oordeelt en veroordeelt.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. — Johannes 3:16-17

God heeft Jezus niet naar deze wereld gestuurd om het te veroordelen, omdat God niemand veroordeelt. Hij stuurde zijn Zoon om ons te laten zien hoe Hij is en red ons daarom van onze veroordelende houding door deze kennis van Hem.

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. — Johannes 3:18

De reden dat degenen die in de naam of het karakter van Jezus geloven, niet worden veroordeeld, is omdat als je Jezus kent, die nooit iemand veroordeelde of veroordeelde, je ook weet dat God niet oordeelt of veroordeelt. Degenen die niet in Jezus geloven, kunnen de waarheid niet zien dat God niemand veroordeelt, en dus zorgt de erfenis die we allemaal van Adam ontvangen ervoor dat degenen die niet geloven anderen veroordelen en vals geloven dat God zondaars veroordeelt voor hun zonden.

Je moet geloven in het karakter van Jezus als iemand die niet veroordeelt om te geloven dat je niet door God veroordeeld bent. Alleen deze waarheid kan ons bevrijden van de geest van veroordeling die ons leven teistert.

Velen leren dat Jezus kwam om aan het kruis te sterven en dat degenen die het kruis niet aanvaarden, door God veroordeeld zullen worden en in de hel vernietigd zullen worden. Als dit waar zou zijn, dan moet gezegd worden dat God Zijn Zoon naar de wereld heeft gestuurd om de wereld te veroordelen. Als God zelfs maar één persoon zou veroordelen voor het verwerpen van het kruis, dan is het effect van het kruis dat het veroordeling van God veroorzaakt.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen. — Johannes 17:4

Hoe is het mogelijk dat Jezus het werk kon afmaken dat God hem gaf om te doen op de avond voordat Hij stierf aan het Kruis?

En Jezus zei tegen de overpriesters, de bevelhebbers van de tempelwacht en de oudsten die op Hem afgekomen waren: Bent u eropuit gegaan met zwaarden en stokken als tegen een misdadiger? Toen Ik dagelijks bij u was in de tempel, hebt u de handen niet naar Mij uitgestoken. **Maar dit is uw uur en de macht van de duisternis.** — Lukas 22:52-53

De kruisiging van Jezus was het werk van de duisternis. Het was de vervulling van het verlangen van Satan vanaf het begin, evenals de manifestatie van wat Adam voelde tegenover de Zoon van God vanaf zijn zondeval.

Het kruis van Christus laat de mensheid zien wat er in ons hart leeft; het onthult onze natuurlijke onbewuste haat jegens God (Romeinen 8: 7). Door toe te staan dat het menselijk ras Zijn Zoon vermoordde, bracht God ons oog in oog met het kwaad dat in ons bestaat vanwege onze erfenis van veroordeling van Adam.

Hoe ondoorgroendelijk is de liefde van God om ons ras dit Zijn Zoon aan te laten doen. Nog verbazingwekkender is dat nadat we dit hadden gedaan, Hij ons nog steeds niet veroordeelde. In de woorden van Jezus aan het kruis zijn de verlangens van God Zelf:

En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot. — Lukas 23:34

God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf

verzoende, en aan hen hun overtredingen niet toerekende; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd. — 2 Korinthe 5:19

Door toe te staan dat Hij veroordeeld, veroordeeld en gedood werd, onthulde Jezus wat er in ons hart was, niet om ons te veroordelen, maar op het moment dat we ons bewust werden van onze verschrikkelijk slechte toestand, om ons genade en genade aan te bieden.

Het kruis laat ons zien dat God bereid was ons te vergeven, zelfs nadat we zijn Zoon hadden gedood. Christus openbaarde aan het hele universum dat God nog steeds weigerde ons te veroordelen, maar ons vrijelijk genade aanbood.

U hebt gehoord dat er gezegd is: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten. Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen; **zodat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is**, want Hij laat Zijn zoon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Mattheüs 5:43-45

Onze Vader houdt van degenen die Hem als een vijand beschouwen; Hij zegent degenen die Hem vervloeken. Jezus heeft dit duidelijk op aarde gedemonstreerd. Jezus veroordeelde, veroordeelde of doodde niet degenen die Hem verwierpen, maar Hij werd veroordeeld, veroordeeld en gedood door de kinderen van Adam.

Door toe te staan dat Hij veroordeeld en gedood werd, onthulde Jezus wat er in ons hart was, niet om ons te veroordelen, maar op het moment dat we ons bewust werden van onze verschrikkelijk slechte toestand, om ons genade en genade aan te bieden.

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest, — Romeinen 5:20

We weten allemaal dat Jezus onschuldig was aan de misdaden waarvan Hij werd beschuldigd. Hij was een bron van vreugde en zegen voor iedereen om Hem heen. Hij genas de zieken, wekte doden op, zegende de kinderen en vertelde iedereen over de liefde van zijn Vader voor hen.

Hij waarschuwde degenen om hem heen die in zonde wandelden en drong er bij hen op aan zich te bekeren. Hij sprak zijn berispingen uit in liefde en verdriet voor degenen die weigerden te luisteren.

Zijn volmaakte leven verschaft ons de enige ware maatstaf van hoe God is. Het is Zijn karakter dat voor ons het ware van het valse definieert. Zonder deze openbaring van de Vader te aanvaarden, zullen we in de war raken als we de Bijbel lezen vanwege de geërfde neiging om schuld op God te projecteren.

De schuld die Adam op God legde toen hem werd gevraagd waarom hij van de vrucht van de boom at, komt voor elke lezer van de Bijbel naar voren. Hoe we de verhalen van het Oude Testament lezen, wordt vooral beïnvloed door onze natuurlijke neiging om te oordelen en te veroordelen.

Alleen het leven van Jezus dat op aarde wordt gemanifesteerd, kan ons helpen om de oudtestamentische verhalen correct te lezen. Als we dit niet doen en in plaats daarvan besluiten om de heerlijkheid van Gods karakter

zoals geopenbaard in Zijn Zoon te verwerpen, leggen we een sluier voor onze ogen als we de Schrift lezen.

Omdat wij dan een dergelijke hoop bezitten, gaan wij met veel vrijmoedigheid te werk, en doen wij niet zoals Mozes, die een bedekking op zijn gezicht legde, opdat de Israëlieten hun ogen niet gericht zouden houden op het einddoel van wat tenietgedaan wordt. **Maar hun gedachten werden verhard, want tot op heden blijft diezelfde bedekking bij het lezen van het Oude Testament, zonder te worden weggenomen. Die bedekking wordt tenietgedaan in Christus.** Ja, tot op heden ligt er, wanneer Mozes gelezen wordt, een bedekking op hun hart. **Maar wanneer het zich tot de Heere bekeert, wordt de bedekking weggenomen.** De Heere nu is de Geest; en waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid. **Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.** — 2 Korinthe 3:12-18

Als u wilt weten hoe God zou handelen, lees dan de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament die over het evangelie van Jezus Christus spreken. Dit zijn de maatstaven voor het karakter van God.

Jezus laat ons zien hoe de Vader niet oordeelt in het verhaal van de twee verloren zonen. Het zijn de zonen die de vader beoordeelden. Maar hoe zit het met teksten als deze?

De slotsom van al wat door u gehoord is, is dit: Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad. — Prediker 12:13-14

Maar Ik zeg u dat de mensen van elk nutteloos woord dat zij zullen spreken, rekenschap moeten geven op de dag van het oordeel. Want op grond van uw woorden zult u rechtvaardig

verklaard worden, en op grond van uw woorden zult u veroordeeld worden. — Mattheüs 12:36-37

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. — 2 Korinthe 5:10

Het zou verleidelijk zijn om deze verzen te lezen en te concluderen dat God alles wat we doen zal oordelen, maar hoe kunnen we zo'n idee in overeenstemming brengen met wat Jezus in zijn leven heeft gedemonstreerd en wat Hij ons vertelde?

Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, — Johannes 5:22

U oordeelt naar het vlees, ik oordeel niemand. — Johannes 8:15

Het is zeker dat er een oordeel zal komen. Het is waar dat we alles onder ogen zullen zien wat we ooit hebben gedaan. De vraag is wie er gaat oordelen? Is het mogelijk dat God alles in een oordeelsproces kan brengen zonder iemand te oordelen?

Ja, er zal inderdaad een oordeel zijn, en Jezus onthult precies hoe dat oordeel zal plaatsvinden.

HOOFDSTUK 10

Ik veroordeel u ook niet

Hier is het eenvoudigste advies om u zonder angst door het oordeel te laten gaan.

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. — Mattheüs 7:1-2

Ik had dit vers eerder gelezen door mijn begrip van de kerstman. U kunt maar beter uitkijken, want God maakt een lijst van al uw daden en hij zal het u terugbetalen. Door de lens van veroordeling die ik van Adam had geërfd, zag ik in dit vers zeggen dat God degenen die oordelen en veroordelen zal oordelen en veroordelen. Alleen al het typen van die woorden laat me verbazen dat ik de inconsistentie van dit soort denken niet kon zien.

Hoe zou het dan mogelijk kunnen zijn dat God betrokken is bij een oordeel zonder dat Hij iemand veroordeelt? Laten we eens kijken naar het volgende verhaal:

Jezus echter ging naar de Olijfberg. En 's morgens vroeg kwam Hij opnieuw in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe; en Hij ging zitten en onderwees hen. En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. En toen ze haar in het midden hadden doen staan, zeiden zij

tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel. In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulke vrouwen te stenigen; U dan, wat zegt U? — Johannes 8:1-5

Enkele van de Joodse leiders hadden een arme vrouw bij Jezus gebracht zodat Hij over haar zaak kon oordelen. Uit hun woorden bleek dat ze haar al hadden veroordeeld voor haar overspel. Als je haar op heterdaad betrapt, suggereert dit dat deze mannen iets te maken hadden met de daad en wanneer het zou gebeuren. Niettemin had ze overspel gepleegd en volgens de wet was dit verkeerd, en uit de geschriften van Mozes zou duidelijk blijken dat ze de dood waardig was.

En dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen. Maar Jezus bukte en schreef met de vinger in de aarde. En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen. — Johannes 8:6-7

Deze sluwe mannen probeerden Jezus in de val te lokken tussen de wetten van Mozes en de wetten van Caesar. Jezus zegt in elk geval geen woord tegen hen. Hij had misschien hun slechte plan aan de kaak gesteld en al hun eigen slechte daden onthuld en hen ter dood veroordeeld voor de dingen die ze hadden gedaan, maar Jezus zegt niets. Hij schrijft eerder op de grond. De mannen drongen er bij Jezus op aan om te antwoorden, en ten slotte vertelt Hij hun dat wie zonder zonde is, in de positie is om eerst een steen naar de vrouw te werpen.

Als de Zoon van God, vol van de goddelijkheid van Zijn Vader, kon Hij de geheimen van het leven van deze mannen lezen. Hij toonde zijn vermogen om dit op een andere plaats te doen.

Jezus zei tegen haar: Ga heen, roep uw man en kom hier. De vrouw antwoordde en zei tegen Hem: Ik heb geen man. Jezus zei tegen haar: U hebt terecht gezegd: Ik heb geen man, want vijf mannen hebt u gehad en die u nu hebt, is uw man niet; dat hebt u naar waarheid gezegd. — Johannes 4:16-18

Jezus veroordeelde haar niet vanwege haar gedrag door vijf mannen te hebben en daarna buiten het huwelijk te leven met een zesde. Hij liet haar gewoon weten dat Hij op de hoogte was van haar levensgeschiedenis. Op soortgelijke wijze schreef Jezus op de grond; Hij openbaarde dat Hij de levensgeschiedenis van deze mannen kende, maar nogmaals, Hij veroordeelde of veroordeelde hen niet. Net zoals Jezus de vrouw vroeg waar haar man was, wetende dat ze geen huwelijksrelatie had, zo wist Hij ook dat deze mannen die deze vrouw voor het oordeel hadden gebracht niet zonder zonde waren. Hij bood hen een kans om zich te bekeren, en toch weigerde Hij hen te veroordelen.

En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde. Maar toen zij dit hoorden en in hun geweten overtuigd waren, gingen zij weg, de één na de ander, te beginnen bij de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond. — Johannes 8:8-9

De dingen die Jezus in het zand schreef, brachten overtuiging bij deze mannen. Dit waren geen beschuldigende of veroordeelde woorden, maar een herinnering aan de dingen uit het verleden om ze te genezen. Jezus openbaarde dat Hij hun leeftijden kende door het feit dat ze vertrokken in volgorde van leeftijd. Deze mannen werden in het oordeel gebracht door hun verlangen om zowel Jezus als de vrouw te oordelen. Het is een herinnering aan wat er in het begin in de tuin is gebeurd. Eva had haar hart aan Lucifer gegeven en zijn zaad omhelsd door zijn leugen te aanvaarden, waardoor ze geestelijk overspel pleegde. Adam oordeelde en veroordeelde de Zoon van God door middel van de vrouw om zijn eigen fouten te rechtvaardigen. Het is door Adams eigen veroordeling dat hij een oordeel over zichzelf bracht. Het verhaal in Johannes hoofdstuk 8 is een allegorie in het echte leven van wat er in het begin is gebeurd.

Deze mannen die de vrouw brachten, bepaalden de timing van het oordeel, omdat ze met de vrouw naar Jezus kwamen en haar aan Zijn voeten wierpen. Jezus had deze mannen niet ontboden om hen te veroordelen. Ze kwamen naar Hem toe om Hem en de vrouw te veroordelen.

Dit is hoe de Vader alles in het oordeel brengt; Hij stelt ons in staat de consequenties van onze eigen keuzes te ontvangen. Als we willen oordelen, zullen de omstandigheden in het leven zo gebeuren dat we onszelf op exact dezelfde manier en met dezelfde intensiteit beoordelen als we over anderen hebben geoordeeld.

Deze mannen werden door hun eigen geweten veroordeeld en vielen een oordeel over zichzelf door weg te lopen van Jezus. Ze vroegen niet om genade van Hem, omdat ze niets aan Hem of de vrouw hadden getoond. Zoals zij de zonden van anderen hadden geoordeeld, zo oordeelden zij hun eigen zonden en liepen weg van het Licht van de wereld zonder vergiffenis.

Jezus oordeelde of veroordeelde hen niet. Door in de tegenwoordigheid te komen van Hem die hun hele leven door Zijn Geest bij hen was geweest, kwamen ze oog in oog met hun levensverslag. Toen ze die kroniek in het licht van de aanwezigheid van Christus zagen, veroordeelden ze zichzelf en liepen weg van Zijn aanwezigheid zodat ze zouden vergeten waaraan ze herinnerd waren, in plaats daarvan kozen ze ervoor om terug te zinken in de duisternis.

Want ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden. — Johannes 3:20

Terwijl dit alles plaatsvondt, heeft de arme hulpeloze vrouw de woorden gehoord dat degenen die zonder zonde zijn, een steen naar haar moeten werpen. Ze kwam in de verleiding te denken dat de woorden van Jezus een doodvonnis waren. Terwijl ze zich alles herinnerde wat ze had gedaan, leek het erop dat haar leven nu ten einde zou komen.

Jezus nu richtte Zich op en toen Hij niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer. — Johannes 8:10-11

Door de vrouw te vragen waar haar aanklagers waren, vroeg Jezus de vrouw om de situatie zelf te beoordelen. Zou ze haar woede uitschreeuwen naar

de mannen die haar in de val hadden gelokt en haar als middel hadden gebruikt om Jezus in de val te lokken? Door degenen om haar heen te veroordelen, zou ze zichzelf hebben veroordeeld als veroordeeld en zonder hoop.

Toen ze rondkeek en geen van de leiders van de kerk daar zag, en toen in het gezicht van Jezus keek, kreeg ze moed. Geloof vervulde haar ziel toen ze in het prachtige gezicht van haar Heiland keek. Hij vraagt haar: "Is er niemand die je veroordeelt?" De vraag raakt het hart; nu moet ze haar eigen zaak beoordelen. De scènes uit haar verleden flitsen voor haar, de duisternis van haar leven probeert haar weer in verdriet te brengen, maar de liefde in

dat gezicht en de zachtheid van Zijn glimlach brengen haar oordeel over zichzelf voort. "Niemand heer."

Als je niet kijkt naar de teksten over oordeel in de Bijbel door het leven van Jezus, dan zal de helderheid van de heerlijkheid van de Vader een sluier van duisternis over zich heen hebben als je de Schrift leest.

Zoals zij over haar eigen zaak oordeelde, zo was het oordeel dat haar door Jezus werd gegeven. Hij zei: "Ik veroordeel u ook niet." Hij dacht terug aan het oordeel dat ze over haar zaak had gegeven. Dit is hoe God ons in het oordeel brengt. Dit is hoe we verantwoording afleggen over elk woord dat we hebben gesproken.

De reden waarom we voor de rechterstoel van Christus moeten verschijnen, is dat Adam en zijn zonen besloten dat er zo'n oordeel moest komen door het karakter van God te oordelen en te veroordelen als zijnde in strijd met wat het werkelijk is. Christus weigert niet deel te nemen aan dit oordeel, maar Hij werkt zo dat iedereen zijn eigen zaak zal beslissen.

Want als naties die geen wet hebben, van nature de dingen van de wet mogen doen, zijn deze die geen wet hebben - voor zichzelf een wet; die het werk van de wet in hun hart geschreven hebben, terwijl **hun geweten ook met hen getuigenis geeft, en onder elkaar de gedachten die beschuldigen of anders verdedigen, op de dag dat God de**

**geheimen van mensen zal oordelen, volgens mijn goede
nieuws, door middel van Jezus Christus.** — Romeinen 2: 14-
16 (YLT)

Dit is enorm goed nieuws als we twee punten geloven.

1. Wij geloven dat God van je houdt en ons vergeeft.
2. Wij geloven dat Jezus op aarde de volledige openbaring gaf van het karakter van de Vader.

Als je niet kijkt naar de teksten over oordeel in de Bijbel door het leven van Jezus, dan zal de helderheid van de heerlijkheid van de Vader een sluier van duisternis over zich heen hebben als je de Schrift leest.

Een vraag die uit dit verhaal naar voren komt, is: hoe kent Jezus de zonden van de mannen die voor het oordeel kwamen? Betekent dat niet dat Hij een lijst bijhoudt? Spreekt de Bijbel niet over boeken in het oordeel en dat we rekenschap moeten afleggen voor elk woord dat we spreken, betekent dat dan niet dat God het allemaal heeft opgetekend om in het oordeel te worden gebruikt?

HOOFDSTUK 11

De wet is geestelijk

In het tweede hoofdstuk van dit boek hebben we de implicaties onderzocht van het gebruik van surveillance en de dreiging van geweld om de wet en orde in een samenleving te handhaven. In een dergelijke omgeving wordt de wet aan zijn burgers opgelegd. Ze houden zich niet aan de wet omdat ze overtuigd zijn van de goedheid ervan, maar omdat ze bang zijn voor de straffen die door een gewapend lichaam voor overtreding zouden worden opgelegd.

Ik wil teruggaan naar een Bijbelgedeelte dat we eerder hadden geïntroduceerd, en dan het proces doorlopen om dit te verzoenen met de uitspraken van Christus.

Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend. — Daniël 7:9-10

De afbeelding van een rechtbankscène met verstrekte bewijsstukken komt ons zeer bekend voor. Als deze hemelse rechtszaal inderdaad de Oude van Dagen is, d.w.z. God de Vader, die door een proces van oordeel gaat dat

beslist wie er leeft en wie sterft door het niet naleven van Zijn wet, dan moeten de volgende woorden van Christus als vals worden beschouwd.

Want ook de Vader oordeelt niemand... — Johannes 5:22

Hier moeten we een essentieel ingrediënt introduceren dat tot nu toe ontbrak met betrekking tot de wet vanuit het perspectief van de hemel.

Want wij weten dat **de wet geestelijk is**, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. — Romeinen 7:14

De wet van God is iets dat betrekking heeft op de geest van een persoon. De wet van God is relationeel van aard. Het is een wet die u het effect vertelt van de Geest van God die in u leeft, in plaats van u te vertellen dat u dit moet doen om God te behagen.

Hij echter die zich in de volmaakte wet verdiept, die van de vrijheid, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtige hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet. — Jakobus 1:25

Een wet die wordt gebruikt om gehoorzaamheid af te dwingen, is geen wet van vrijheid, maar eerder een wet van beperking. De wet van God is een profetie van wat er gebeurt met degenen die God liefhebben en vervuld zijn met Zijn leven.

Maar het nieuwe verbond dat Ik later zal sluiten, zal anders zijn: Ik zal **mijn wet** [niet meer in steen, maar] **in hun binnenste schrijven, in hun hart en in hun verstand. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn (BB)** — Hebreëen 8:10

Hoe schrijf je een wet op iemands hart? Dit kan alleen worden gedaan door middel van een persoonlijke relatie. Als iemand God leert kennen, van Hem gaat houden en om Zijn Geest vraagt, begint de Geest het hart van de persoon te veranderen en begint de wet van God automatisch in ons te werken. Dit is de enige manier waarop een wet vrijheid en vrijheid kan geven.

Waarom begrijpen mensen dan dat de wet moet worden opgelegd en dat we door God zullen worden gestraft als we die wet overtreden?

Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. — Romeinen 7:11

Hoe heeft de zonde ons door de wet misleid? De zonde zelf is niet een persoon die ons bedriegt, maar de zonde is ontstaan door Satan en door de zonde heeft Satan de manier veranderd waarop het menselijk ras naar de wet kijkt. Hoe heeft hij dat gedaan?

Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.
— Genesis 3:4-5

Satan overtuigde Adam en Eva ervan dat hun leven niet van God afhing. Hij overtuigde hen ervan dat hun leven inherent was en dat ze onsterfelijk waren. Zolang ze van deze boom bleven eten, zouden ze nooit sterven. Als wat Satan zei waar was, dan zouden alle bevelen van God willekeurig en controlerend lijken. Als wij als mensen inderdaad zouden kunnen bestaan zonder afhankelijk te zijn van God, dan zou elke beweging van Zijn kant om ons te leiden of te leiden beschouwd kunnen worden als het gebruiken van geweld.²¹

Door deze leugen die Satan vertelde, was hij in staat om onze perceptie van de wet van God te veranderen van een wet van zegen en vrijheid in een wet van controle en tirannie. Wij als ras begonnen de wet te zien als een lijst die God oplegde. ons, en dat Hij ons dan aan deze wet zou meten om te bepalen of Hij ons in leven zou houden of niet.

Het is deze verkeerde kijk op de wet die onmiddellijk de noodzaak van toezicht, oordeel en bestraffing creëert. We herinneren ons eraan dat Paulus ons vertelt dat dit soort veroordelende oordeel van Adam kwam en niet van Christus of zijn Vader (Romeinen 5:16).

²¹ Zie voor meer informatie over dit onderwerp het boek Life Matters dat beschikbaar is op fatheroflove.info

Daarom is het fundament van het koninkrijk van Satan de leugen dat de mens onsterfelijk is, of directer, dat zijn ziel onsterfelijk is. Het maakt Gods woord, dat we kunnen sterven als we ons door ongehoorzaamheid van Hem loskoppelen, tot een leugen; ons in een positie dwingen waar de enige manier waarop we kunnen sterven is doordat God ons rechtstreeks executeert. Dit is het belangrijkste principe van toezicht, oordeel en bestraffing. Het is door deze leugen dat Satan kwaad deed aan de wet van God en de troon van ongerechtigheid vestigde.

Zou de zetel van het verderf een verbintenis met U aangaan, die onheil sticht bij verordening? — Psalm 94:20

Als de wet dan spiritueel is en een manifestatie is van hoe levende relaties werken, dan moet er, om deze relaties te laten floreren, een middel zijn om de transacties van deze relaties vast te leggen zodat ze kunnen groeien en zich ontwikkelen, want relaties worden in een reeks ontwikkeld. van gedeelde herinneringen.

HOOFDSTUK 12

Geschreven op de tafels van het hart

In het vorige hoofdstuk hebben we opgemerkt dat God de capaciteit heeft om Zijn wet op ons hart te schrijven, Zijn principes van liefde in ons hoofd te plaatsen, omdat de wet geestelijk van aard is en spreekt over zaken van de ziel.

God heeft onze wereld zo ontworpen dat de herinneringen aan al onze interacties met elkaar zouden worden vastgelegd. Onze ogen, oren en andere zintuigen zijn spirituele opnameapparaten die herinneringen in ons hart opslaan. Elke persoon heeft zijn hele levensgeschiedenis in zijn hart geschreven. Uit dit record kunnen we onderscheiden of een gezicht of stem bekend is of niet. De apostel Paulus zinspeelt hierop op de volgende manier.

U bent onze brief, geschreven in onze harten, gekend en gelezen door alle mensen. Het is immers openbaar geworden dat u een brief van Christus bent, door onze bediening opgesteld, **geschreven niet met inkt, maar door de Geest van de levende God**, niet op stenen tafelen, maar op tafelen van vlees, van de harten. — 2 Korinthe 3:2-3

Toen Paulus het evangelie aan anderen predikte en zij het omarmden, begon de Geest van God de vreugde van gerechtigheid door geloof in hun hart te schrijven. De mensen begonnen te veranderen en het verslag van deze verandering werd in hun hart geschreven door de Geest van God.

De Geest van God wordt door Jezus aangeduid als de vinger van God. Let op deze parallel:

Maar als Ik **door de Geest van God** de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. — Mattheüs 12:28

Maar als Ik **door de vinger van God** de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. — Lukas 11:20

Jezus legt met zijn vinger op de tafels van ons hart het verslag van ons leven vast. Door de zintuigen die God ons heeft gegeven, wordt dit verslag in onze psyche geschreven. Het is onfeilbaar in zijn nauwkeurigheid. Onze ogen kunnen de dingen die we hebben gezien en gedaan niet ongedaan maken en onze oren kunnen de dingen die we in de loop van ons leven hebben gehoord, niet ontmoedigen. We kunnen proberen dingen die we hebben gedaan te vergeten, maar het verslag zal altijd in ons hart geschreven blijven. Deze plaat is natuurlijk mede-auteur van onszelf, omdat wij degenen zijn die beslissen welke acties we zullen ondernemen en uitvoeren.

Onze ogen, oren en andere zintuigen zijn spirituele opnameapparaten die herinneringen in ons hart opslaan. Elke persoon heeft zijn hele

Als we gezegende ervaringen hebben, zijn de herinneringen zoet, maar als we dingen doen die de heilige relatie die we met God en elkaar hebben, schenden, worden deze dingen met een ijzeren pen opgetekend.

De zonde van Juda is opgeschreven met een stift van ijzer, met een punt van diamant ingegrift op de schrijftafel van hun hart en op de hoorns van uw altaren. — Jeremia 17:1

Het woord voor diamant betekent eigenlijk een prikkende doorn zoals de prik van ons geweten. Waarom is het met een ijzeren pen geschreven? Als ons geweten wordt geprikkeld door de gedachte dat we iets verkeerd doen, als we doorgaan, worden onze daden in ons hart getekend door schuldgevoelens. Tegelijkertijd verhardt de littekenvorming van de zonde ons hart en worden we minder gevoelig voor zonde. Hoe meer we

zondigen, hoe harder ons hart wordt, totdat ons hart helemaal als ijzer wordt.

We herinneren ons dat deze dingen door de vinger van God in ons hart zijn geschreven. Wij zijn degenen die de acties uitvoeren, maar de Geest van God heeft een systeem ontworpen dat alles in ons is geschreven. God ontwierp dit systeem om ons te zegenen, zodat onze zoete herinneringen aan het goede altijd bij ons zouden zijn. Hij heeft ons niet ontworpen om herinneringen aan verdriet en schuld bij ons te dragen. Maar als we zondigen, worden de smeekbeden van de Geest van God die afgewezen worden in onze herinnering geschreven. Hoe meer we ons verzetten tegen het smeken van de Geest, hoe harder ons hart wordt totdat we kunnen worden als Faraó wiens hart volledig verhard was, wat betekent dat we volkomen onontvankelijk zijn voor de Geest van God.

Op deze manier kan worden begrepen dat God de zondaar in stukken kan slaan.

U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk. — Psalm 2:9

De roede van ijzer is de slag van de ijzeren pen wanneer we het smeken van de Geest weerstaan en doen wat we willen in opstand tegen God. Voortdurende rebellie en verzet tegen God maakt het hart zo onmogelijk hard dat de persoon zich op de vernietiging heeft voorbereid. Ze worden aan stukken geslagen door een ijzeren staf of pen die zoveel schuld en kwaad in de ziel heeft vastgelegd dat het de Geest van God volledig bedroeft en het geweten schroeit met een heet strijkijzer.

Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen, door huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten als met een brandijzer hebben toegeschroeid. — 1 Timotheüs 4:1-2

Ik kan me enkele gebeurtenissen in mijn leven herinneren toen ik in de verleiding kwam om tegen mijn geweten en zonde in te gaan, en het gevoel in mij erg heet werd. Het kost moeite om de smeekbeden van de

Geest te weerstaan. U moet tegen de prikken van uw geweten schoppen om dit te doen. Als je het keer op keer doet, wordt het hart uiteindelijk zo hard dat het broos wordt en dan in stukken uiteenvalt.

We zien dus dat er van elke persoon een verslag is gemaakt in zijn eigen hart. Het is een opname dat niemand kan betwisten, omdat ieder van ons het uit vrije wil heeft geschreven. Deze opname is een spiritueele opname. Het is niet vastgelegd met pen of inkt of op enig door mensen gemaakt ding. Tegelijkertijd is er een verslag van wat we in de hemel hebben gedaan, maar het is niet opgetekend in een fysiek boek, maar het is in Gods handen gegraveerd.

Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd, uw muren zijn steeds vóór Mij. — Jesaja 49:16

Dit komt doordat onze Vader in de hemel via zijn Geest getuige is geweest van elke gebeurtenis in ons leven. De dingen die we doen, worden door Hem gezien en gevoeld. Ze worden op dezelfde manier in zijn hart opgetekend als ze in ons hart worden opgetekend. Bedenk hoe een ouder een heilige herinnering aan elk van hun kinderen in hun hart draagt. Het verslag dat God van ons bijhoudt, is oneindig veel kostbaarder voor Hem. De haren van ons hoofd zijn door Hem geteld.

Worden niet vijf musjes voor twee penninkjes verkocht? En niet een van die is bij God vergeten. Ja, ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dan niet bevreesd: u gaat veel musjes te boven. — Lukas 12:6-7

Onze Vader en onze Heiland schrijven geen dingen op om ons te straffen; ze nemen dingen op om in een intieme verbinding met ons te blijven. Ons leven is voortdurend in hun handen en daarom bewaren ze in hun hart een volmaakt verslag van ons leven om het te bewaren. Dit is ook de reden dat we voor degenen die dit geloven kunnen zeggen dat God heeft:

en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, — Efeze 2:6

Het verslag van ons leven dat in het hart van Christus wordt geplaatst, wordt ook door ons gemaakt. Hij staat ons toe om de kroniek in zijn hart te schrijven en zo zijn we in de palmen van zijn hand gegraveerd. Het is daarom waar dat God een perfect verslag van ons leven heeft, maar het wordt niet opgetekend voor de doeleinden die wij denken in termen van toezicht, oordeel en bestraffing. Het is vastgelegd omdat wanneer iemand van een ander houdt, deze constant over hem waakt en voor hem zorgt en aan hem denkt.

HEERE, mijn God, veel zijn Uw wonderen, die Ú hebt gedaan, en Uw gedachten, die U over ons hebt. Men kan ze voor U niet uiteenzetten. Zou ik ze verkondigen en uitspreken, dan zijn ze zó machtig veel dat ik ze niet kan tellen. — Psalm 40:6

Dit is de reden dat Christus de harten kon lezen van de mannen die in Zijn aanwezigheid kwamen met de vrouw die op overspel betrupt was. Hij kon de kroniek in hun hart lezen en hen er ook van bewust maken, en toen ze in Zijn aanwezigheid kwamen, konden ze de kroniek niet uit hun geheugen verbergen of uitwissen. Wat Christus op de grond schreef, was slechts een herhaling van wat Hij met de vinger van God in hun hart had geschreven en dat ze zelf al met hun toestemming hadden ondertekend.

Het is om deze reden dat wanneer God boeken in de hemel opent, Hij reikt tot in de harten van mensen. Hij heeft geen fysieke boeken nodig zoals we die tegenwoordig gebruiken, omdat Zijn wet niet fysiek maar geestelijk is; het behandelen van zaken van het hart en de geest die in het vlees tot uiting komen.

God controleert ons niet met het doel ons te oordelen en te veroordelen; Hij waakt liefdevol over ons en denkt elke dag aan ons en verlangt ernaar ons te zegenen. Dit is hoe de kroniek in zijn hart wordt opgeslagen. Als we tegen God zondigen, nemen we die ijzeren pen en doorboren de zijde van Christus en kruisigen we Hem opnieuw.

en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat **zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen** en openlijk te schande maken. — Hebrëeën 6:6

Het hart van Christus verandert nooit in ijzer, dus elke keer dat we onze daden van zonde op onszelf schrijven en Hij gedwongen wordt er getuige van te zijn, doorboort het Hem met een intense pijn. Het is elke keer hetzelfde, want Hij verhardt zich nooit voor zonde. Wanneer we Christus eindelijk van aangezicht tot aangezicht ontmoeten, zal het verslag dat we in Hem hebben geschreven ons ontmoeten - alles - en dan zullen we voor onszelf beslissen of we vergeving zullen ontvangen of niet. Hij zal ons vragen: "Is er niemand die je veroordeelt?" Wat zal je antwoord zijn? Hoe ga je jezelf beoordelen als je voor Hem staat en elk woord dat je hebt gesproken en elke geheime gedachte die je hebt nagedacht, voor je is geschreven in de persoon van Christus? Hoe gaat u oordelen? Al ons kwaad dat we hebben onderdrukt en verborgen, zal het ons overweldigen als we ermee geconfronteerd worden? Jezus wil niet dat we op die laatste dag verrast worden en verzwoegen in schaamte en schuldgevoel; Hij wil dat we vandaag onze zielsangst loslaten en Hem ons laten genezen.

In deze context houdt onze Schepper, die zegt dat Hij liefde is (1 Johannes 4: 8), geen verslag bij van onze slechte daden met als doel ons te straffen.

Love is patient, love is kind. It does not envy, it does not boast, it is not proud. It does not dishonor others, it is not self-seeking, it is not easily angered, it keeps no record of wrongs (**het houdt geen register bij van fouten**). — 1Korinthiërs 13:4-5 (NIV)

Wat is het verschil tussen de herinneringen aan ons leven die in het hart van Jezus zijn geschreven en een verslag van opgetekende fouten? Het verslag dat Jezus bijhoudt, bevindt zich in Hemzelf; het maakt deel uit van Hemzelf omdat de hele schepping in Hem bijeenhoudt. (Kolossenzen 1:17). Een verslag van fouten is iets van buitenaf dat geen pijn, verdriet of verlies voelt. Het is harteloos en kan daarom de basis vormen van harteloze bestraffing met de dood. Onze Vader en zijn Zoon houden geen harteloos verslag van onze fouten bij, maar het hart van Christus heeft het verslag geschreven in Zijn hele Wezen.

Dit principe wordt uiteengezet in het visioen van Openbaring 5 over de boekrol die niemand kon openen.

En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: **Gij zijt waardig de boekrol te nemen** en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde. — Openbaring 5:9-10

Christus is waardig om de boekrol van onze menselijke geschiedenis te openen, omdat Hij voor ons is gedood en met ons heeft gewandeld in onze lijdende mensheid.

Degenen die een god aanbidden die lijsten maakt en ze twee keer controleert om te zien of we ondeugend of aardig zijn geweest, aanbidden de god van toezicht, oordeel en dood. Dit is niet de God van Jezus Christus die niet zo'n verslag tegen ons bijhoudt. Wanneer we onze Maker zullen ontmoeten en in de aanwezigheid zullen komen van Hem die alle herinneringen aan ons leven in Zijn hart draagt, zal ons worden gevraagd: "Is er niemand die u hiervoor veroordeelt?" Hoe gaat u antwoorden en wat oordeelt u?

HOOFDSTUK 13

Mijn gedachten zijn niet jouw gedachten

In hoofdstuk 11 hebben we gekeken hoe satans leugen dat we leven zonder God hebben, ons hele begrip van de wet heeft veranderd. In hoofdstuk 2 begonnen we de mogelijkheid te onderzoeken dat Gods gerechtigheid verschilt van ons begrip van gerechtigheid. Voordat we verder gaan met het overwegen van een meer gedetailleerd onderzoek van het oordeel zoals onderwezen in de Schrift, laten we eerst de implicaties van satans leugen over onsterfelijkheid en de impact ervan op onze perceptie van oordeel eens nader bekijken.

1. Satan beweerde dat we zeker niet zouden sterven en door van de vrucht van de verboden boom te eten, zouden we als God zijn. Genesis 3: 5
2. Dit veranderde de menselijke perceptie van de wet. Als we niet voor het leven afhankelijk zijn van God, dan wordt Zijn wet zonder geldige reden aan ons opgelegd.
3. Daarom is het menselijke denken in oorlog met de wet van God en weigert het zich eraan te onderwerpen. Romeinen 8: 7
4. De ontkoppeling van de mensheid van God zou ervoor zorgen dat ze omkomen, want alleen God heeft leven. Maar Satan nodigt de mensheid uit om de doodsoorzaak op God te projecteren. Als de mens Gods wet als een willekeurige oplegging ziet, dan is het logisch om de gevolgen van schendingen van die wet ook als opgelegd te beschouwen. We zien dit zich afspelen in het leven van

Kain. God vertelt Kain de natuurlijke gevolgen van zijn daden en Kain projecteert de schuld voor zijn nieuwe realiteit op God. Genesis 4: 11-14

5. Satan kent dan het opleggen van de dood toe als straf voor het overtreden van Gods wet. Hij stelt God voor als de agressor bij het opleggen van de straf. We weten dit omdat de dood wordt voorgesteld als de vijand van God en de mens en iets dat onder de heerschappij van Satan staat. Hebreëën 2:14, 1 Korintiërs 15:26
6. Satan stelt de dood voor aan de mens als Gods gerechtigheid voor de overtreding van de mens, waarbij hij de heerschappij van Satan op God projecteert en God de auteur van de dood maakt. Psalm 50:21; Psalm 94:20
7. Zoals we in hoofdstuk 3 hebben aangegeven, wordt barmhartigheid dan opgevat als een prijs die wordt betaald om de straf uit te stellen of op te heffen. In het systeem van Satan is barmhartigheid nooit iemand zonder geld of zonder prijs vrijelijk vergeven (Jesaja 55: 1). Dit systeem vereist dat "Gods gerechtigheid" moet worden gestild met een offer; het vereist een of andere betaling.
8. De introductie van de dood in de mensheid als een straf van God, maakt het handelswaar van tijd tot iets buitengewoon waardevols. We krijgen een proeftijd om te kiezen of we willen geloven dat God goed is, onze vervreemding van Hem loslaten en Hem toestaan ons onze zonden te laten zien, zodat we genezen kunnen worden. Maar we begrijpen dat deze proeftijd in ons eigen rechtssysteem aan ons is gegeven om God te sussen met goede werken of bewijs van berouw door aanvaarding van het kruis voor het laatste oordeel. Dit betekent dat we constant op de vlucht zijn voor de diagnose en de genezing aangeboden worden, en daarom wordt het leven een tikkende klok waarin we geen vrede hebben. Er is een constant gevoel dat de tijd opraakt en een gevoel van onheil terwijl we naar het oordeel racen, wat nu betekent dat de bozen worden bestraft en de goeden worden gerechtvaardigd.
9. Dit hele proces is vreemd aan Gods gedachten. Zijn principes van barmhartigheid, gerechtigheid en straf zijn totaal anders dan die

van ons. Deze nobele concepten zijn in onze geest bedorven door de leugen van het inherente leven, waardoor we onbewust het gevoel krijgen dat we God niet nodig hebben en dat Hij een aanmatigende controlefreak is.

De impact van deze leugen van het inherente leven wordt goed verklaard door het verhaal van wat lijkt op twee schepen die 's nachts naar elkaar toe varen. Het ene schip zendt de radio naar het andere en vertelt hen dat ze hun koers uit de weg van hun schip moeten houden. Er komt een stem terug over de radio dat nee, u moet uw koers verleggen om een botsing te voorkomen. De kapitein van het schip dreigt de persoon aan de andere kant van de lijn om zijn koers te verleggen of de gevolgen onder ogen te zien. De stem antwoordt: "dit is de vuurtoren, jouw oproep."

Het oordeel van God is bedoeld om genezing en herstel te brengen, niet veroordeling en dood.

Toen het menselijk ras de leugen omarmde dat we onsterfelijkheid konden bezitten en als God konden zijn, veranderden we onze relatie met God en dachten we dat Hij zou zijn zoals wij. Dat overweldigende licht van de vuurtoren dat in liefde werd uitgezonden om ons tegen de ondergang te beschermen, werd geïnterpreteerd als vijandige bedoelingen, en de mensheid zette zich schrap voor de oorlog tegen de vuurtoren. Toen het schip de ware identiteit van de andere lichtbron besefte, veranderde het hele paradigma en werd het licht onmiddellijk in zijn juiste context begrepen.

In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd, en de Engel zijns aangezichts heeft hen gered. In zijn liefde en in zijn mededogen heeft Hij zelf hen verlost en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds. Maar zij waren wederspanning en bedroefden zijn heilige Geest; daarom veranderde Hij voor hen in een vijand. — Jesaja 63:9-10

Dit is hoe het is met het oordeel. We stellen ons voor dat God is zoals wij. We stellen ons voor dat Hij iemand is die oordeelt, veroordeelt en straft zoals wij. Maar zijn gedachten zijn niet onze gedachten.

Maar om ons onze ware toestand te laten zien, staat God ons toe het oordeel onder ogen te zien waarvan we denken dat God het oefent. Als God geen oordeel had zoals wij het begrijpen, dan zouden we Hem niet als een rechtvaardige God beschouwen.

Vanwege de leugen van Satan over het leven, hebben we een manier van denken over leven, dood en straf geërfd, waardoor God ons nu moet laten zien dat dit niet is hoe Hij denkt, terwijl hij ons tegelijkertijd naar Zichzelf trekt. Hij moet dicht bij ons komen door Zichzelf te laten zien zoals wij, zodat we niet van Hem weglopen in de overtuiging dat Hij niet rechtvaardig en rechtvaardig is in onze ogen.

Het oordeel van God is bedoeld om genezing en herstel te brengen, niet veroordeling en dood.

En Jezus zeide: **Tot een oordeel ben Ik in deze wereld gekomen**, opdat wie niet zien, zien mogen, en wie zien, blind worden. (HSV) — Johannes 9:39

Het resultaat van het oordeel van Jezus is dat de blinden beginnen te zien. Dit is een genezende vorm van oordeel. Tegelijkertijd zegt Jezus dat Zijn oordeel ervoor zal zorgen dat degenen die denken dat ze kunnen zien, blind worden gemaakt, wat betekent dat ze beseffen dat ze blind zijn geweest (Openbaring 3:17). Maar waarom wil Jezus dat ze belijden dat ze blind zijn? Het is zodat ze kunnen worden genezen. Jezus beschreef een kernonderdeel van zijn missie als het geven van blinden zicht.

De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; 19en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, **om verbrokenen heen te zenden in vrijheid**, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.
— Lucas 4:18

Alleen degenen die hun blindheid erkennen, kunnen worden genezen. Dit herstelprincipe wordt in verschillende verhalen in het Oude Testament gepresenteerd.

Telkens wanneer **de Here hun een richter verwekte, was de Here met de richter en verlost hen uit de macht van hun vijanden**, zolang die richter leefde; want de Here werd bewogen door hun gekerm over hun verdrukkers en benauwers.
— Richteren 2:18

Hoewel het werk van de rechters onvolmaakt was, kunnen we nog steeds zien dat het doel was om van onderdrukking te bevrijden. Het boek Jesaja geeft ook uitdrukking aan dit thema van bevrijding door oordeel.

uw rechters zal Ik weer maken als weleer en uw raadsheren als in den beginne. Daarna zal men u noemen: stad der gerechtigheid, getrouwe veste. Sion zal door recht verlost worden, en wie daaruit zich bekeren, door gerechtigheid; — Jesaja 1:26-27

Mijn zege is nabij, mijn heil treedt te voorschijn, en mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de kustlanden wachten en op mijn arm zullen zij hopen. — Jesaja 51:5

De Bijbel openbaart dat Gods oordeelsgedachten voor bevrijding, genezing en herstel zijn, niet voor veroordeling die tot de dood leidt. Maar dit kan alleen gebeuren als we Gods diagnose van ons probleem accepteren in plaats van onze eigen diagnose. Dan kunnen we om genezing vragen en geloven dat we zullen veranderen.

Om uit te leggen hoe God ons in oordeel geneest, moeten we het onderwerp van het Heiligdom in overweging nemen, want dit is de objectles die in detail het proces beschrijft waarmee God ons redt.

HOOFDSTUK 14

Uw weg, o God, is in het heiligdom

De punten die we in het vorige hoofdstuk bespraken, zorgden voor een grote kloof tussen God en de mens. Door de invloed van Satan werd het menselijk ras een somber, donker pad afgeslagen. Hoe kon God ons terugwinnen en ons verkeerde denken resetten? Hoe konden onze gedachten opnieuw Gods gedachten worden, zodat we Zijn karakter echt konden begrijpen?

Jezus zeide tot hem: **Ik ben de weg en de waarheid en het leven**; niemand komt tot de Vader dan door Mij. — Johannes 14:6

Jezus is de weg naar de Vader, de waarheid van de Vader en het leven van de Vader. Het is door Christus dat we in staat zijn om terug te komen tot God. Het woord voor weg in het Grieks in het bovenstaande vers is G3598 hodos, wat pad betekent. Ditzelfde woord wordt in dit vers in het Griekse Oude Testament gebruikt:

O God, in heiligheid is uw weg; wie is een God, groot als God? — Psalmen 77:14

Om God dichtbij ons te laten komen en bij ons te wonen, liet Hij een Heiligdom bouwen.

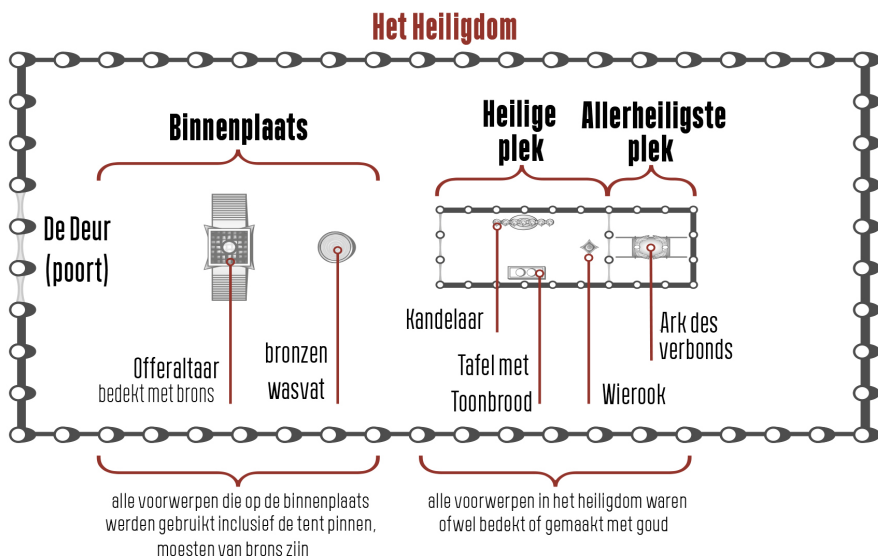
En zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen. — Exodus 25:8

Het doel van het bewandelen van dit Heiligdomspad is dat onze harten van steen weer zacht worden gemaakt en harten van vlees worden.

een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. — Ezechiël 36:26

De symboliek van het Heiligdom legt ons de stappen uit die we moeten volgen om volledig tot God teruggebracht en met Hem verzoend te worden.

Laten we eens kijken naar de indeling van dit Heilig-systeem.

De zondaar komt het Heiligdom binnen via de deur op de binnenplaats. De kamer die de Allerheiligste plaats wordt genoemd, is de plaats waar de aanwezigheid van God woonde binnen het heiligdomsysteem.

Er zijn veel aspecten van het Heiligdom en zijn diensten waar we bij stil zouden kunnen staan, maar we willen alleen focussen op een paar punten in de voortgang van de binnenplaats naar het Allerheiligste.

Ten eerste valt het ons op dat al het meubilair op de binnenplaats bedekt is met messing of brons. Het meubilair van het heilige is ofwel gemaakt van goud of is overtrokken met goud. De verandering in de metalen onthult een verandering in kwaliteit. Het vertegenwoordigt de verandering in karakter die plaatsvindt in de persoon naarmate ze vooruitgang boeken in de kennis van God. Het element messing is interessant omdat het een legering is van twee metalen, koper en tin. Het is een metaal dat door de mens is gemaakt. Het is niet door God gemaakt.

En Silla baarde eveneens, namelijk Tubal-Kaïn, (de vader van) de smeden, allen, die koper en ijzer bewerken. En de zuster van Tubal-Kaïn was Naäma. — Genesis 4:22

God spreekt op een negatieve manier over koper/brons als iets dat als schuim moet worden verwijderd.

Mensenkind, zij die van het huis van Israël zijn, zijn voor Mij schuim geworden. Zij zijn allen **koper, tin, ijzer en lood**, midden in een oven. Zij zijn schuim van zilver geworden. — Ezechiël 22:18

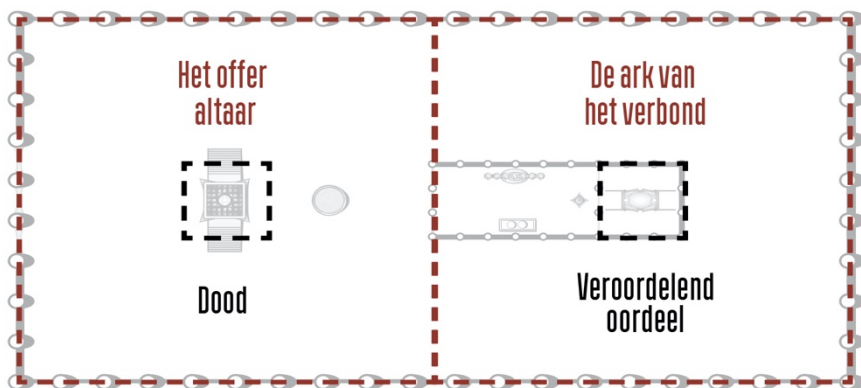
Het offeraltaar is de plaats waar de dierenoffers werden geofferd. Het vertegenwoordigt de dood van Christus aan het kruis voor onze zonden. Het feit dat het symbool van Christus 'offer op een bronzen altaar staat, geeft aan dat God tegemoet komt aan het *denken van de mens* over wat nodig is om verzoening te laten plaatsvinden.

Toen de mens de oorzaak van zijn eigen dood terug op God projecteerde als een straf van God voor de zonde van de mens, moest God in een plaatsvervanger voor de mens voorzien; er was een betaling nodig voordat de mens de genade van God zou aanvaarden en zou geloven dat God ervan overtuigd was dat Zijn eer behouden bleef. Door dit offer te brengen, openbaart God wat de mens denkt en wat de mens nodig heeft om te geloven dat God hem genadig is. Deze redenering van de kant van de mens kan bewust, onderbewust of zelfs onbewust zijn, maar het is er; het is de erfenis van onze gevallen geest. Elk deel van het Heiligdom is een contact met de mens om tot hem te spreken waar hij denkt en om hem met de Vader te verzoenen.

De twee belangrijkste principes waarmee de mens verzoend moest worden, waren het veroordelen van oordeel en dood.

En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. **Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreiding** wel tot verdoemenis, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging. **Want als door de overtreiding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene**, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus. — Romeinen 5:16-17

Degene die oordeelt tot veroordeling en wiens overtreiding de dood veroorzaakte, is Adam. Adam dacht dat God hem zowel veroordeelde als hem ter dood wilde brengen. Daarom zijn dit de twee gebieden van het Heiligdom die bij mannen moeten worden geopenbaard. De heilige plek is een rechthoek die ruimtelijk twee vierkanten creëert. In het midden van het eerste vierkant staat het offeraltaar. In het midden van het tweede vierkant staat de ark van het verbond.

Sacrifices were offered on the altar of sacrifice every day. The judgment on the day of atonement only occurred once a year. Er werden elke dag offers gebracht op het offeraltaar. Het oordeel op de verzoendag vond maar één keer per jaar plaats.

Alleen op de tiende dag van deze zevende maand is de Verzoendag. U moet een heilige samenkomst houden. U moet uzelf dan verootmoedigen en de HEERE een vuuroffer aanbieden. Op diezelfde dag mag u geen enkel werk doen, want het is de Verzoendag, om voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verzoening voor u te doen. Voorzeker, iedere persoon die zich op diezelfde dag niet verootmoedigt, moet van zijn volksgenoten worden afgesneden. En elke persoon die op diezelfde dag enig werk verricht, die persoon zal Ik uit het midden van zijn volk ombrengen. — Leviticus 23:27-30

Deze beschrijving in Leviticus is een weerspiegeling van hoe mensen begrijpen dat God in het oordeel moet werken. Adam is degene die oordeel, veroordeling en dood in de wereld bracht. De weg van het Heiligdom is om ons te openbaren wat ons werkelijke denken is en om vervolgens wat we denken te vergelijken met het leven van Jezus en te beseffen dat ons denken verkeerd is. Dit is hoe verzoening plaatsvindt. Het is een proces om te onthullen dat ons overgeërfde zondige systeem van moraliteit verkeerd is, waarvan we ons bekeren en vergeven worden. Hiermee is het afstemmingsproces voltooid.

De meeste religies geloven dat, omdat God de offers gebiedt en op de Grote Verzoendag als rechter verschijnt in het Allerheiligste, dat Hij zo is. Maar dit is niet waar. God is als Jezus en deze dingen die in de wet staan, zijn weerspiegelingen van hoe we zijn. God laat ze ons zien zodat we ons kunnen bekeren en ons van hen kunnen afkeren.

God ontmoet ons bij het koperen altaar, een altaar gemaakt van een legering ontworpen door een zoon van Kaïn. Onze Vader verlangde nooit offers, maar Hij gaf ze om ons te laten zien hoe we van nature zijn. We geloofden dat God verzoening nodig had voordat Hij ons zou vergeven, en we wilden niet geloven dat we vergeven waren totdat er bloed was vergoten. Dit is een afschuwelijk, heidens idee; maar we wisten het niet. Hij vergrootte onze zondigheid in deze offers, terwijl hij ons tegelijkertijd door dit koperen, door mensen bedachte idee overtuigde dat we vergeven konden worden.

God oordeelt of veroordeelt niemand (Johannes 5:22; 8:15), maar Hij staat ons toe om Hem op deze manier te begrijpen om ons te laten zien wat we echt denken dat God moet doen om deze controversen te beëindigen. We denken natuurlijk dat God ons de tijd moet geven om ons te bekeren, en dan uiteindelijk iedereen te veroordelen en diegenen te doden die niet gehoorzamen en diegenen te belonen die dat wel doen.

Als we in gedachten kunnen houden dat het Heiligdom een manier is om mensen tot God te brengen, dan zullen we accepteren dat de weg van dit proces niet vertegenwoordigt wie God is, maar eerder wat God bereid is te doen om ons te bereiken waar we zijn.

Het heiligdom heeft een koperen hof, terwijl het heilige en het allerheiligste van goud en zilver zijn gemaakt. God wordt niet vertegenwoordigd door de binnenplaats; dit is een weergave van mannen. Dit wordt bewezen door het feit dat God Zijn volk op een bepaald moment in dit proces vertelt om de binnenplaats weg te laten bij het meten of bestuderen van dit systeem.

De openbaring van het oordeel is precies wat de mensheid nodig heeft om te beseffen hoe veroordelend we van nature zijn.

En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang. — Openbaring 11:1-2

Het Heilige vertegenwoordigt niet volledig wie God is, omdat God altijd het Allerheiligst is. Hoe kan God op de ene plaats heilig zijn en op een andere plaats het allerheiligst? De Heilige Plaats onthult de vooruitgang van de menselijke geest naar de waarheid. Het is geen volledige openbaring van precies hoe Gods karakter eruitziet. Zelfs het Allerheiligste is geen perfecte weergave van Gods karakter, omdat God nooit offers verlangde en nooit brandoffers verlangde (Psalm 40: 6, Hosea 6: 6). Dit zijn allemaal accommodaties waar mensen in hun gedachten zijn. Het is een proces

waarin we ons laten zien hoe we zijn en ons vervolgens uitnodigen om dit te vergelijken met hoe Christus is en ons te bekeren als we het verschil zien.

Toen ik een jonge man was in het einde van mijn tienerjaren, deed ik dingen waardoor ik me enorm schuldig voelde, en ik herkende tot op zekere hoogte mijn zondezieke toestand en ik wilde hulp. Het was de dood van Jezus aan het kruis die ervoor zorgde dat ik geloofde dat God me mijn zonden vergaf. Dit is essentieel voor verlossing. Toen ik eenmaal geloofde dat mijn zonden waren vergeven en ik meer begon te weten over hoe God was door over Jezus te lezen, begonnen veel dingen in mijn leven te veranderen.

Een paar jaar nadat ik begon te groeien in mijn begrip, begon ik anderen te oordelen en te veroordelen omdat ze het goede niet volgden. Ik zou dit in het geheim veel meer doen dan openlijk. Ik veroordeelde mensen omdat ik zag dat God mensen veroordeelde omdat ze iets verkeerd deden. Hij stond me toe om Hem op deze manier te zien, zodat mijn geest van oordeel zou worden onthuld. Hij stond me toe om Hem door de Grote Verzoendag heen te zien als een angstaanjagende en heilige Rechter die bereid was zondaars te vernietigen die zich niet onderwierpen en gehoorzaamden.

Op het juiste moment liet Hij me zien wat Zijn Zoon over Hem had gezegd in Johannes 5:22 en hoe Jezus Zelf handelde in Johannes 8:15. Toen ik deze teksten las en ze met mezelf vergeleek, huilde ik dagenlang. Ik bekeerde me en vroeg God om me te vergeven. Ik zag mezelf plotseling als erg veroordelend en dit is precies wat ik nodig had. *De openbaring van het oordeel is precies wat de mensheid nodig heeft om te beseffen hoe veroordelend we van nature zijn.*

Dit is hoe God met de discipelen omging in Mattheüs 15: 22-28. Hij handelde op een manier waardoor hun vooroordelen jegens de Kanaänitische vrouw aan het licht kwamen. Toen Jezus eindelijk de dochter van de vrouw genas, moesten de discipelen een keuze maken. Ze moesten zichzelf zien als onverdraagzaam en berouw tonen, of ophouden in Jezus te geloven.

Dit is de reden waarom veel mensen de ware God en zijn Zoon niet zullen accepteren. Ze zullen het verlangen om te oordelen en te veroordelen niet

opgeven en zullen veel Schriftgedeelten aanhalen om te bewijzen dat God oordeelt en veroordeelt. Al deze teksten zijn er om ons te testen en te onthullen wat er in ons is. Ze werken op dezelfde manier als wanneer het lijkt alsof Jezus de Kanaänitische vrouw een hond noemde. We moeten deze passages nauwkeuriger onderzoeken.

Laten we vervolgens eens kijken naar de gezamenlijke opvatting van het oordeel en de opening van de boeken in de hemel in verband met de Grote Verzoendag die we eerder bespraken.

HOOFDSTUK 15

De boeken werden geopend en het oordeel werd uitgesproken

De volgorde van de geschiedenis zoals uiteengezet in Daniël 7 en 8 geeft ons een zeer specifieke tijd voor wanneer de gebeurtenissen van het oordeel plaatsvinden. De apostel Paulus sprak met Felix over een komende tijd van oordeel in de toekomst vanaf zijn tijd:

En toen hij sprak over rechtvaardigheid, zelfbeheersing en over **het toekomstige oordeel**, werd Felix zeer bevreesd en antwoordde: Nu kunt u gaan; wanneer ik gelegenheid heb, zal ik u weer laten halen. — Handelingen 24:25

De gebeurtenissen die in Daniël 7 aan ons worden gegeven, helpen ons te bepalen wanneer dit oordeel zal plaatsvinden. Daniël ziet in een visioen vier beesten uit de zee komen. De eerste is als een leeuw, de tweede is een beer, de derde is een luipaard en de vierde is een beest zonder naam. Na de opkomst van deze vier beesten vindt er een oordeelsscène plaats, en dan komt het koninkrijk van Christus en Gods volk zal dit koninkrijk bezitten.

Die grote dieren, die vier in getal zijn, zijn vier koningen, die uit de aarde zullen opstaan. — Daniël 7:17

Deze vier beesten stellen vier koningen voor of, zoals iets verderop wordt uitgelegd, vier koninkrijken.

Hij zei het volgende: Het vierde dier zal het vierde koninkrijk op aarde zijn, dat verschillen zal van al de *andere* koninkrijken. Het zal heel de aarde verslinden, het zal haar vertrappen en haar verbrijzelen. — Daniël 7:23

Uit dit vierde koninkrijk ontstaan 10 koninkrijken, en daarna ontstaat er een ander koninkrijk dat van nature verschilt van de andere en drie koninkrijken worden onderworpen om dit koninkrijk te laten ontstaan.

En de tien hoorns duiden aan dat uit dat koninkrijk tien koningen zullen opstaan, en na hen zal een ander opstaan. Die zal verschillen van die er eerder geweest waren. Drie koningen zal hij vernederen. — Daniël 7:24

Het kleine hoorn spreekt grote woorden tegen de Allerhoogste en verandert Gods speciale tijden en Zijn wet en vervolgt de heiligen van God gedurende een periode van drie en een half keer.

Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen, en *zij* zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd. — Daniël 7:25

Zoals we eerder hebben aangegeven, vindt er een oordeelscène plaats en dan komt het koninkrijk van Christus en zal het voor altijd voortduren.

Daarna zal het gerechtshof zitting houden: men zal hem zijn heerschappij ontnemen, *hem* verdelgen en volledig vernietigen. Maar het koningschap en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn koninkrijk *zal* een eeuwig koninkrijk zijn, en alles wat heerschappij heeft, zal Hem eren en gehoorzamen. — Daniël 7:26-27

Als we kijken naar de volgorde van de geschiedenis vanaf Daniëls tijd tot het heden, zien we inderdaad dat er vier wereldrijken zijn geweest, gevolgd

door een opdeling in de 10 mogendheden van Europa, gevolgd door het pausdom dat de zaken van de wereld meer dan 1000 domineerde. jaar.

De vier wereldrijken worden vertegenwoordigd door Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome.

Deze opeenvolging van vier koninkrijken gevolgd door een expansie tot 10 komt overeen met het visioen in Daniël 2. Daniël vertelde de koning van Babylon dat de koning het hoofd van goud was en dat er na zijn koninkrijk een opeenvolging van drie wereldrijken zou zijn. We kunnen de informatie van de kleine hoorn in Daniël 7 als volgt samenvatten:

De identificatie van de kleine hoorn als het pausdom dat ontstond na de vier wereldrijken wordt door veel bijbelgeleerden door de eeuwen heen bevestigd.

Het doel van deze identificatie is niet om enige groep of organisatie te veroordelen; de opkomst van deze macht is een weerspiegeling van de menselijke natuur en onthult hoe wij allemaal zijn. De leiders van het pausdom veroordelen is bewijzen dat je dezelfde geest en geest hebt. Ons doel is om profetische bewegingen in de menselijke geschiedenis te identificeren om ervan te leren.

Naam	Tijdperk	Kleine hoorn	zondaar	Op. 17 De vrouw	Antichrist
Waldenses	12 ^{de} eeuw		Pausdom	Romeinse kerk	
Eberhard II (Salzburg)	c. 1246	Pausdom			
John Milicz	c. 1367		Pausdom	Pausdom	Pausdom
John Wycliff	c. 1379	Pausen	Pausdom	Pausdom	Pausen
John Huss	c. 1412		Pausdom	Pausdom	Paus
Girolamo Savonarola	c. 1497		Pausdom	Pausdom	
Martin Luther	1522	Pausdom	Pausdom	Pausdom	Pausdom
Philipp Melanchthon	1543	Pausdom			Pausdom
John Knox	1547	Pausdom	Pausdom	Pausdom	Pausdom
William Tyndale	1550		Pausdom	Pausdom	Pausdom
John Hooper	1550		Pausdom	Pausdom	Pausdom
Nicholas Ridley	1554			Pausdom	Pausdom
Thomas Cranmer	1582	Pausdom	Pausdom	Pausdom	Pausdom
James I of England	1600	Pausdom	Pausdom	Pausdom	Pausdom
Sir Isaac Newton	1727	Pausdom	Pausdom	Pausdom	Pausdom
John Wesley	1764		Pausdom	Pausdom	Pausdom

Daniël 7:25 vertelt ons dat de kleine hoorn een tijd, tijden en een halve tijd zou regeren. Deze verwijzing naar dezelfde tijd in Openbaring 12 loopt parallel met 1260 dagen.

En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, **een tijd en tijden en een halve tijd**, buiten het gezicht van de slang. — Openbaring 12:14

En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar

daar zou voeden **twaaalfhonderd zestig dagen**. — Openbaring 12:6

Deze periode van 1260 dagen klinkt alleen logisch als het Hebreeuwse principe van een dag voor een jaar wordt toegepast.

Overeenkomstig het aantal dagen dat u dat land verkend hebt, **veertig dagen**, voor elke dag een jaar, zult u uw ongerechtigheden dragen, **veertig jaar lang**, en u zult van Mij tegenstand ondervinden. — Numeri 14:34

Hebt u dit voltooid, dan moet u vervolgens op uw rechterzij gaan liggen. Dan zult u veertig dagen de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen. **Voor elk jaar leg ik u een dag op**. — Ezechiël 4:6

De tijd van de pauselijke suprematie was van 538 n.Chr. Tot 1798 n.Chr., Toen de Fransen de paus gevangen namen en een einde maakten aan de tijdelijke macht van het pausdom. Kort daarna zou het oordeel beginnen. Om een meer specifiek tijdsbestek te krijgen, kijken we naar Daniël hoofdstuk 8 en vergelijken we de volgorde van de geschiedenis daar met die van zowel Daniël 2 als Daniël 7.

Het visioen van Daniël 8 voorziet ons in een botsing tussen een ram en een geit: een geit met een opmerkelijke hoorn slaat de ram kapot en vervangt hem in kracht. De originele geitenhoorn breekt en vier hoorns nemen hun plaats in, en dan komt uit een van de vier hoorns een kleine hoorn tevoorschijn.

We twijfelen er niet aan wie de ram en de bok zijn, omdat de engel Gabriël tegen Daniël zegt:

De ram met de twee hoorns die u gezien hebt, dat zijn de koningen van Medië en Perzië. **En de harige geitenbok is de koning van Griekenland**, en de grote hoorn die tussen zijn ogen zat, dat is de eerste koning. — Daniël 8:20-21

Nadat Alexander de Grote stierf, werd Griekenland opgesplitst in vier naties, geregeerd door zijn vier generaals (hoorns die heersers of machten symboliseren). We weten dat de kleine hoorn die uit een van de hoorns van de geit kwam, groter werd dan Griekenland zelf, dat sterker was dan Media en Perzië, omdat er staat:

Ram

Groot
Daniel 8:4

Geitenbok

Uitermate groot
Daniel 8:8

Kleine hoorn

Uitzonderlijk groot
Daniel 8:9

Er is maar één macht die Griekenland opvolgde en groter was dan Griekenland - Rome. Rome kwam uit een van de vier naties die Griekenland opvolgden doordat het eerst Macedonië veroverde en zich van daaruit uitbreidde.

Dit kleine hoorn verheerlijkte zichzelf tegen de Prins van de Hostie, de Messias Jezus Christus. Rome kruisigde Christus en vervulde deze profetie. Deze hoorn wierp de waarheid op de grond en deed veel verschrikkelijke dingen. Daniel is verbaasd over wat deze kleine hoorn zegt. Daniël hoort dan een gesprek tussen twee heilige wezens over hoe lang dit proces van het vertrappelen van Gods volk en het Heiligdom zou duren. Het antwoord was als volgt:

Hij zei tegen mij: Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens. Dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden.
— Daniël 8:14

Wanneer we Daniël 7 en Daniël 8 parallel laten lopen, vinden we een zeer interessante connectie tussen het oordeel dat plaatsvindt in Daniël 7 en de reiniging van het heiligdom in Daniël 8.

Daniel 7	Event	Daniel 8
Leeuw	Babylon	-
Beer	Medo-Persie	Ram
Luipaard	Griekenland	Geit
Beest	Rome	Kleine hoorn
Oordeel scène	Oordeel	Reiniging van het heiligdom
Christus 'koninkrijk	Tweede komst	Gebroken zonder menselijke hand

Wat is de overeenkomst tussen de reiniging van het heiligdom en het oordeel? De reiniging van het Joodse Heiligdom vond elk jaar plaats tijdens het feest van de Grote Verzoendag.

Dit is voor u tot een eeuwige verordening: u moet in de zevende maand, op de tiende dag van de maand, uzelf verootmoedigen en geen enkel werk doen, de ingezetene niet, en de vreemdeling die in uw midden verblijft, evenmin. Want op deze dag wordt voor u verzoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de HEERE gereinigd. — Leviticus 16:29-30

Alleen op de tiende dag van deze zevende maand is de Verzoendag. U moet een heilige samenkomst houden. U moet uzelf dan verootmoedigen en de HEERE een vuuroffer aanbieden.— Leviticus 23:27

De mensen kregen de opdracht om 'hun ziel te kwellen' (d.w.z. zichzelf grondig te onderzoeken om te zien of er een niet-beleden zonde was, of iets dat hen van God zou scheiden). De Grote Verzoendag was ook een oordeelsdag voor de mensen. Het was niet alleen een dienst voor het individu (daarvoor zorgden de dagelijkse offers gedurende het jaar), maar het was voor de definitieve verwijdering van de zonde aan het einde van

het jaar. Door het bloed ontving hij vergeving van de offers gedurende het jaar, en zijn schuld was figuurlijk van hemzelf naar het Heiligdom overgebracht. Op de Grote Verzoendag werd er met alle zonde in het Heiligdom afgerekend. Elke niet-beleden zonde op de Grote Verzoendag zou de zondaar schuldig maken, en hij zou de straf voor zijn eigen zonde dragen. De zondaar was het hele jaar door dagelijks gereinigd, maar het Heiligdom droeg nog steeds figuurlijk de zonden van de mensen. Nu, op de Grote Verzoendag, moest het Heiligdom zelf gereinigd worden.

Er zijn veel meer details die we zouden kunnen geven, maar het belangrijkste punt hier is dat de reiniging van het Heiligdom een oordeelswerk is dat plaatsvond op de 10e dag van de zevende Joodse maand, de Grote Verzoendag oftewel Yom Kippur (Jom Kipoer).

Hieruit kunnen we beginnen te bepalen wanneer deze tijd van oordeel zou beginnen, omdat het gesprek tussen de twee heilige wezens aangaf dat het 2300 dagen zou duren. Daniël viel flauw nadat hij hoorde dat het visioen vele dagen zou duren, voordat Gabriël aan Daniël kon uitleggen wanneer het einde van de 2300 dagen zou zijn. De reactie van Daniël op deze verklaring geeft aan dat hij begreep dat het langer was dan een letterlijke 2300 dagen of slechts 6,3 jaar, een relatief korte tijd waarvoor Daniël graag zou hebben gehoord. Het einde van Daniël 8 eindigt als Daniël de 2300-jarige profetie niet begrijpt, een onvoorstelbaar lange tijd die Daniël “vele dagen ziek” maakte.

In het volgende hoofdstuk begint Daniël ernstig te bidden. De tijd van dit gebed is enkele jaren na het visioen in Daniël 8. Daniël bidt een heel mooi gebed en vraagt de Heer om hem en zijn volk te vergeven. Dan komt Gabriël naar Daniël om hem begrip te geven van het visioen dat hij eerder had gezien, maar niet had begrepen.

Terwijl ik mijn gebed nog uitsprak, kwam de man Gabriël, die ik in het begin in het visioen gezien had, snel aangevlogen en raakte mij aan, omstreeks de tijd van het avondoffer. Hij begon mij te onderwijzen en sprak met mij. Hij zei: Daniël, **nu ben ik eropuit gegaan om u de betekenis te doen begrijpen.** Bij het begin van uw smeekbeden is er een woord uitgegaan en nu ben ik zelf

gekomen om u dat te vertellen, want u bent zeer gewenst.

Begrijp dan dit woord en krijg inzicht in het visioen.

— Daniël 9:21-23

Gabriël introduceert een nieuwe tijdprofetie van 70 weken, opgesplitst in 3 segmenten. 7 weken om de tempel te voltooien. Nog 62 weken tot de Messias komt en dan 1 laatste week. Bij de 70 weken wordt weer het dag voor een jaar-principe gehanteerd. De sleutel tot deze tijdprofetie is dat het een begindatum heeft.

U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen **tot op Messias, de Vorst**, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden. — Daniël 9:25

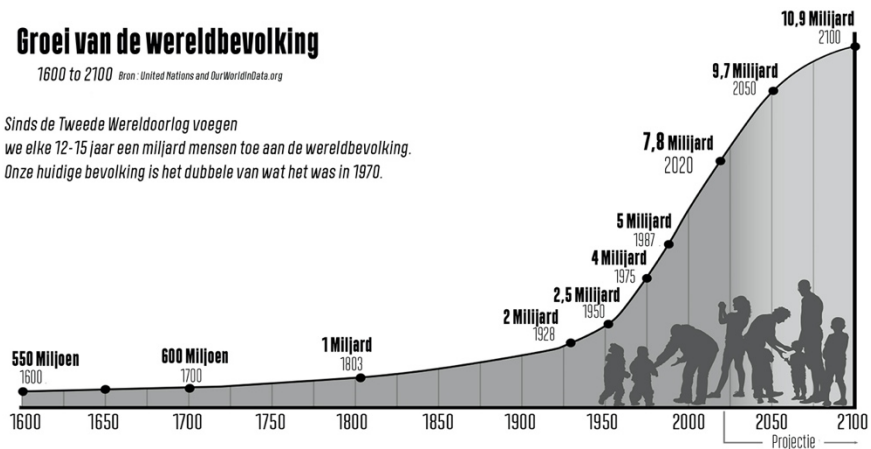
Het bevel om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen kwam in drie decreten van drie Perzische koningen, en dit staat opgetekend in het boek Ezra.

En de oudsten van de Joden bouwden en maakten goede vorderingen onder de profetie van Haggai, de profeet, en Zacharia, de zoon van Iddo. Ze bouwden en voltooiden het overeenkomstig het bevel van de God van Israël en **overeenkomstig het bevel van Kores en Darius en Arthahsasta, de koning van Perzië.** — Ezra 6:14

De eerste twee decreten hadden alleen betrekking op de bouw van de tempel, maar het decreet van Arthahsasta betrof het herstel van heel Jeruzalem en het geven van volledige autonomie om zichzelf te regeren volgens de wet van God. Dit decreet ging uit in 457 v.Chr. Als we al deze informatie samenvoegen, kunnen we deze weergeven zoals weergegeven op de laatste pagina van dit hoofdstuk.

Deze informatie is een beetje technisch, maar het doel van dit proces is om uit de profetieën van Daniël te laten zien dat er een vaste tijd is voor een proces van oordeel vóór de komst van Christus. De oordeelscène van Daniël 7, wanneer deze wordt gekoppeld aan de profetieën van Daniël 8 en 9,

begint in 1844. Dit is wanneer de boeken worden geopend en het oordeel wordt uitgesproken. 1844 begint met wat als de ware eindtijd zou worden beschouwd, wanneer er geen tijdprofetieën meer zijn - de dingen worden afgerond. Interessant genoeg is dit de tijd dat de industriële revolutie begint, en we kunnen zien dat er in de afgelopen 150 jaar meer is veranderd dan in de 1800 jaar vóór 1844. Nooit eerder heeft de mens het vermogen gehad om de wereld waarop hij leeft totaal te vernietigen.

Dit keer na 1844 wordt er naar verwezen in de volgende tekst:

Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. **Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen.** — Daniël 12:4

Deze tijd wordt ook aangekondigd door de eerste engelboodschap van Openbaring 14.

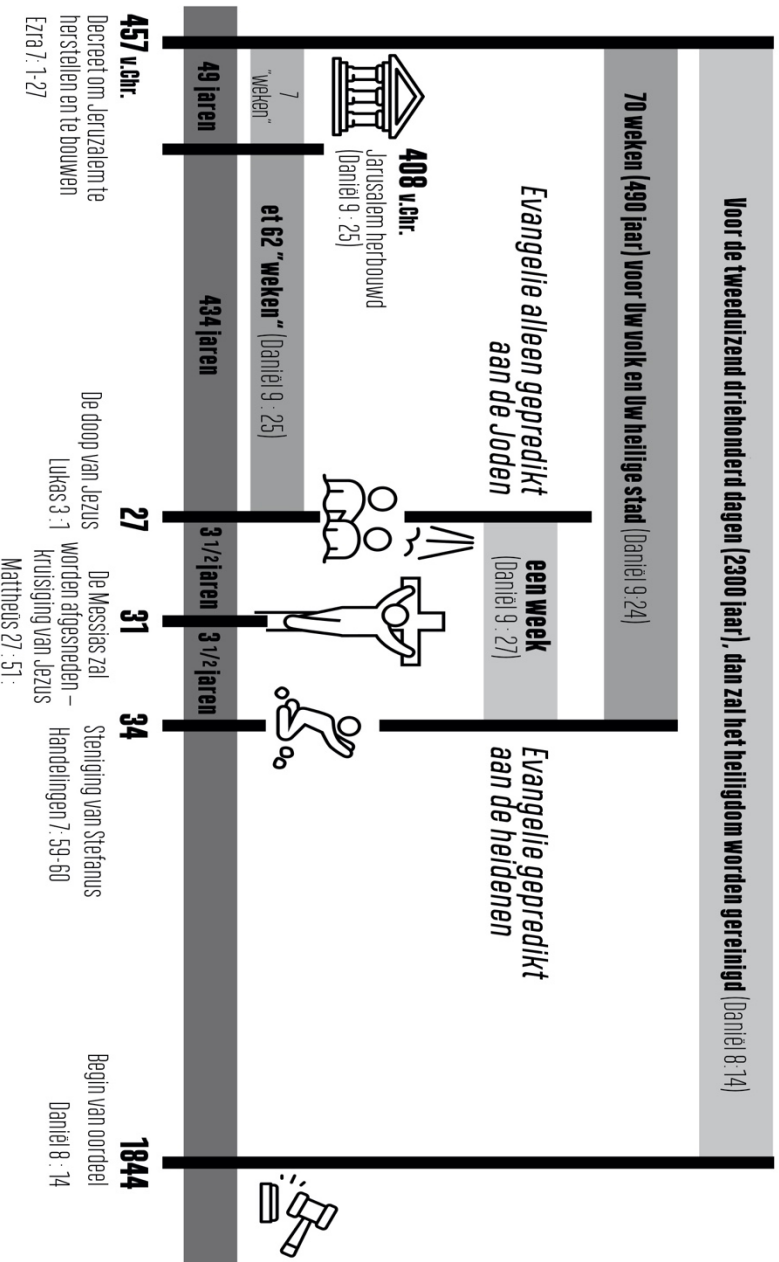
En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: **Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen.** En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. — Openbaring 14:6-7

De grote vraag die gesteld moet worden over al dit, is: waarom wordt God afgeschilderd als het leiden van een rechtbankscène met boeken en het vellen van een oordeel over mensen als Jezus zegt dat noch Zijn Vader, noch Hijzelf iemand oordeelt? Jezus stelt ons de vraag:

Maar Hij zei tegen hem: Mens, wie heeft Mij tot rechter of verdeler van een erfenis over u aangesteld? — Lukas 12:14

De dag van het oordeel

volgens Daniel 8:18 en 9:24-27

HOOFDSTUK 16

Je hebt je eerste liefde verlaten

Op de avond voordat Jezus stierf, vinden we een interessant gesprek tussen de discipelen.

Er ontstond ook onenigheid onder hen over wie van hen geacht werd de belangrijkste te zijn. En Hij zei tegen hen: De koningen van de volken heersen over hen, en wie macht over hen hebben, worden weldoeners genoemd. Bij u echter moet dat zo niet zijn, maar de belangrijkste onder u moet als de jongste worden **en wie leiding geeft als iemand die dient.**
— Lukas 22:24-26

Stel je het verdriet van Christus voor toen hij luisterde naar zijn discipelen die ruzie hadden over wie van hen als de grootste moest worden beschouwd. Dit geeft aan dat alle discipelen over elkaar oordeelden over wie op de hoogste posities zou dienen. Ze zijn volledig blind voor het lijden dat Jezus al begint te voelen, en opzettelijk onwetend over wat zich op het punt stond te ontfouwen.

Later die avond, wanneer Jezus ernstig probeert Petrus bewust te maken van zijn gevaar, vergelijkt Petrus zichzelf opnieuw met anderen en velst hij dus een oordeel over hen.

Maar Petrus antwoordde Hem en zei: Al zouden zij ook allen aanstoot aan U nemen, ik zal nooit aanstoot aan U nemen.
— Mattheüs 26:33

Als de naaste volgelingen van Jezus nog steeds vervuld waren van deze geest om anderen te beoordelen als zijnde minder dan zichzelf, wordt het duidelijk dat deze kwestie van het oordelen van anderen diep in het hart van de mens geworteld is.

Na de kruisiging en verrijzenis van Christus waren de discipelen volledig getransformeerd. Ze vernederden zich voor God en voor elkaar en ontvingen de uitstorting van de Geest met Pinksteren.

En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. — Handelingen 2:1-2

We lazten de woorden van Peter na deze tijd.

Hoed de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn. — 1 Petrus 5:2-3

De verleiding om tijdens een oordeelsproces gezag over anderen uit te oefenen, kan ons gemakkelijk overvallen, vooral wanneer de kerk wordt uitgedaagd door valse leerstellingen. De kerk van Efeze stond voor een grote uitdaging met betrekking tot de leerstellige kwestie, en we nemen nota van de woorden van Jezus over deze situatie.

Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, **en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn.** — Openbaring 2:2

Het woord beproeven betekent *onderzoeken* en *nauwkeurig onderzoeken*. De leiders van de kerk van Efeze reageerden op degenen die dwaling leerden met een geest van onderzoek en oordeel. De leiders slaagden erin

de ketterij af te weren die de kerk probeerde binnen te komen, maar dat heeft offers gemaakt.

Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.
— Openbaring 2:4-5

Bij het streven om de kerk van dwaling te zuiveren, verloren de leiders hun eerste liefde. Hoe gemakkelijk is het om te beginnen te waarschuwen voor mensen die ideeën hebben waarvan we weten dat ze onjuist zijn. Het is waar dat we de waarheid moeten spreken en deze moeten contrasteren met dwaling, maar wanneer we mensen beginnen te isoleren, kunnen we onze liefde voor hen beginnen te verliezen. We gaan van een eerste liefde voor het prediken van het evangelie naar een voortdurende verdediging tegen ketterij. We zien deze trend in de vroege kerk met de veelheid aan boeken met de titel "Tegen ____". Enkele voorbeelden zijn onder meer *tegen de heidenen*, *tegen de manicheeërs*, *tegen Marcion*, *tegen de sabellianen*, *tegen Aunomius*, *tegen Vigilantius*, enz.

Het verlies van agape in de kerk van Efeze was een verschrikkelijke slag voor de kerk. De boodschappen aan de zeven kerken werden in die tijd niet alleen aan die plaatselijke kerken geschreven, maar ze waren ook een profetie van de kerk in opeenvolgende tijdsperiodes vanaf het tijdperk van de apostelen tot op de huidige dag. We weten dit omdat er meer dan zeven kerken in Azië waren. Phrygia, Pamphylia, Galatia, Pontus en Cappadocia waren ook kerken in Azië. De zeven kerken werden gekozen omdat ze de christelijke kerk vertegenwoordigden door alle eeuwen heen vanaf de tijd van Christus.

Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij. — Openbaring 1:3

Johannes verwijst naar het hele boek als een profetie en niet alleen vanaf de zeven zegels. Het woord zeven zelf is in de Bijbel een symbool van volledigheid of perfectie. Hier is een voorbeeld:

Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. — Genesis 2:2

Daarom vertegenwoordigen de zeven kerken de volledige of voltooide geschiedenis van de kerk op aarde vanaf de eerste keer dat Christus kwam tot de tweede keer. Hieraan toegevoegd vertegenwoordigen de zeven zegels het volledige proces van het verzegelen van de kerk van God gedurende dezelfde tijdsperiode. Beschouw de volgende vooruitgang van denken in de kerken.

Kerk	Betekenis	Progressie van het oordeel
1 Efeze <i>(31-100 na Christus)</i>	Wenselijk	Dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. Op 2:2
2 Smyrna <i>(100-313)</i>	Zoet ruikend wanneer Crushed	Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. Op 2:10
3 Pergamos <i>(313-538)</i>	Werkelijk huwelijk	k ken uw werken en weet waar u woont, namelijk waar de troon van de satan is. Op 2:13
4 Thyatira <i>(538-1519)</i>	Om weg te dragen	En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen. Op 2:26-27

5 Sardis <i>(1519-1798)</i>	Resterende dingen	Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren en Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Op 3:5
6 Philadelphia <i>(1798-1844)</i>	Broeder liefde	Zie, Ik geef u enigenuit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb. Op 3:9
7 Laodicea <i>(1844-Present)</i>	Beoordeling van de mensen	Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. Op 3:17

Het is zeer interessant dat in de kerk van Efeze de leiders anderen onderzochten en oordeelden en deze geest werd vervolgens teruggekaatst naar de kerk in het volgende tijdperk waar de kerk werd berecht en beoordeeld door de wereld. Hetzelfde Griekse woord wordt met betrekking tot beide kerken gebruikt. Heeft de geest van het oordelen van anderen een breuk in de kerk veroorzaakt waardoor ze onder ogen konden zien wat ze begonnen waren anderen aan te doen? (Zie Matteüs 7: 1)

Vanwege de vervolging van de kerk tijdens het tijdperk van Smyrna, was de kerk klaar om een compromis te sluiten en een plaats te krijgen aan de tafel van Rome. Pergamos betekent echt huwelijk, en de kerk en de staat verenigden zich in deze tijd en begonnen op de zetel van het oordeel van Satan te zitten. Dit opende de weg voor Satan om zijn zetel van oordeel binnen de kerk te vestigen in het derde tijdperk van de christelijke kerkgeschiedenis.

Met de zetel van het oordeel van Satan gevestigd, omarmde de kerk tijdens de donkere eeuwen de geest van het oordeel zo dat Christus tot hen sprak alsof ze heerschappij over de naties hadden gekregen, om hen met ijzer te regeren en degenen die hun autoriteit weerstaan, te vernietigen. Veel van Gods ware mensen werden in deze tijd veroordeeld en ter dood veroordeeld. De geest van oordelen, veroordelen en ter dood brengen had de christelijke kerk in deze tijd volledig overgenomen.

Dit is de context van Daniël 7 en de geweldige woorden die de kleine hoorn spreekt. Dit is de context van Daniël 7 en de geweldige woorden die de kleine hoorn spreekt.

Gods oordeel is eigenlijk een rechtvaardiging van Zijn volk tegen de beschuldigingen die door Satan via de kerkleiders zijn geuit.

Terwijl ik op de hoorns bleef letten, zie, een andere, kleine, hoorn rees daartussen op. Drie van de eerdere hoorns werden voor hem uitgerukt. En zie, in die hoorn waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak. — Daniël 7:8

Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon, totdat de Oude van dagen kwam, de heiligen van de Allerhoogste recht verschaft werd en het tijdstip was bereikt dat de heiligen het koningschap in bezit namen. — Daniël 7:21-22

De context van het oordeel uit 1844 is een reactie op de beschuldigingen tegen Gods volk door de kleine hoornmacht die regeerde vanuit de zetel van Satan. Gods oordeel is in feite een rechtvaardiging van Zijn volk tegen de beschuldigingen die door Satan via de kerkleiders worden geuit. De Joodse leiders hadden de vrouw die op overspel betrapt was veroordeeld en haar naar Jezus gebracht om de zaak te onderzoeken, en in plaats daarvan draaide Jezus het oordeel op hen terug. Op een vergelijkbare manier, nadat de kerk zoveel mensen ter dood had veroordeeld, draait de Oude van Dagen het oordeel terug naar de kerk. Wie zag tweeduizend jaar geleden genade in de aanwezigheid van Jezus, en wie ging weg met het gevoel dat ze veroordeeld waren? Wie ziet barmhartigheid in het oordeel

van de Oude van dagen aan het einde der tijden, en wie ziet zichzelf veroordeeld?

Voor degenen die in Jezus geloven om de goedheid van de Vader door de ogen van zijn Zoon te zien, gaat het oordeel van God niet over het vervolgen van het oordeel van God tegen Gods volk, maar over het verdedigen van hen tegen de beschuldigingen die door Satan via de kerkleiders tegen hen zijn ingebracht. God staat toe dat dit oordeel plaatsvindt omdat het onthult wat er in de harten van Gods volk leeft wanneer zij door Satan door middel van zijn agentschappen worden berecht. Vertrouwen Gods volk door dit oordeelsproces op God, of geven ze hun vertrouwen in God op om hen door de vurige beproeving te leiden?

Na vele eeuwen van vervolging schreeuwen Gods volk om wraak op hun vijanden vanwege wat hen is aangedaan. Dit wordt vermeld in het 5e zegel dat parallel loopt met de 5e kerk van de zeven kerken.

...zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? — Openbaring 6:9-10

De kerk leed vreselijk en miljoenen stierven. Toch bleef de geest van wraak onder Gods volk en het verlangen dat God hun vijanden vernietigde. Als we terugkijken op deze geschiedenis, worden we ons veel meer bewust van het karakter van het menselijk hart. De eerste voorstanders in de kerk om geweld te gebruiken om het menselijk denken te beheersen, zoals Augustinus, konden zich beslist niet voorstellen hoe duister en verschrikkelijk het proces dat ze veroorzaakten zou worden. We hadden deze geschiedenis nodig om van te leren om onze wrede en genadeloze vleselijke natuur te zien manifesteren.

God kon ons niet zomaar vertellen dat we zo waren, want we zouden Hem niet hebben geloofd en we zouden Hem niet begrijpen, als een kind dat zijn ouders niet gelooft en eigenlijk iets warmes moet aanraken voordat hij dat accepteert. het zal hem verbranden. Dit is de reden waarom God het zaad

van de zonde liet groeien: zodat het hele universum zijn vooruitgang kan zien en zijn vrucht kan begrijpen, en weet dat er geen positieve invloed is op de zonde en dat er geen legitimiteit is voor Satans beweringen tegen Gods wet en regering. Dat is hoe God "een volkomen einde zal maken: de ellende zal niet de tweede keer opstaan". (Nahum 1: 9)

De kerk van Philadelphia werd de kerk van broederliefde genoemd. Het was een kleine en zwakke kerk die de waarheid volgde, maar er was veel liefde in. De woorden van Jezus tot hen – "Ik zal ervoor zorgen dat ze komen en voor uw voeten aanbidden" - spreken over hun verlangen om herkend en gewaardeerd te worden. Als je klein, zwak en onderdrukt bent, neemt de verleiding voor herkenning toe. Jezus moedigt degenen in Philadelphia aan in taal die ze begrijpen. Hun vijanden zullen voor hen ineenkrimpen en het onrecht dat ze hebben geleden zal worden gecorrigeerd. Het is de taal van het oordeel.

De mensen in de tijd van de kerk van Philadelphia, die leidde tot 1844, begrepen niet wat er in hun hart omging. Ze begrepen dat de reiniging van het Heiligdom op die datum betekende dat Jezus terug zou komen en de wereld zou oordelen. God zou hen uiteindelijk wreken als goed en de goddelozen als fout, en degenen die hen vervolgden en verwierpen zouden worden gestraft. Toen dit niet gebeurde op de Grote Verzoendag van 1844, was deze grote groep mensen, adventisten genaamd, vreselijk teleurgesteld; dit evenement werd bekend als 'De grote teleurstelling'. Door hoe ze dachten dat God op dat moment in 1844 zou handelen, wilde God dat ze reflecteerden op hun eigen oordelende karakter, maar helaas verlieten de meesten het geloof en behielden ze nog steeds deze karakterfout die diep in het hart van de mens zat en niet genezen bleef. Het werd aan de laatste kerk overgelaten om dit zaad volledig te manifesteren en te behandelen in de mensheid.

De laatste kerk is Laodicea, wat het oordelen van de mensen betekent - het is de kerk van het oordeel. De menselijke erfenis van oordelen en veroordelen culmineert en bereikt een hoogtepunt in deze kerk. God zendt op dit moment een boodschap naar de wereld waarin hij verkondigt dat het oordeel is begonnen. Er wordt voorgesteld dat God de zetel van het oordeel

bestijgt om toegang te krijgen tot de levensverslagen van al degenen die beleden in Christus te geloven.

Hoe zien Gods mensen dit oordeel? Het hangt ervan af hoe ze Gods karakter begrijpen. Als ze zien dat God als een aanklager door de archieven gaat om degenen die het cijfer niet halen uit te wissen, dan zullen ze natuurlijk een dergelijk karakter aannemen wanneer ze met hun medemens te maken hebben. Deze kerk beoordeelt zichzelf "rijk en vermeerderd met goederen" en beschouwt zichzelf als superieur aan anderen.

Vanwege deze geest van oordeel moet de Heer ons openbaren wat er in ons hart leeft door ons toe te staan het karakter van een Rechter op Hem te projecteren die degenen die de waarheid verwerpen, zoals de gelovigen die begrijpen, zal veroordelen en vernietigen. Tegelijkertijd zullen degenen die het ware karakter van God kennen, geloven dat God hun verdediger is tegen de beschuldigingen van Satan. Deze beschuldigingen worden ofwel rechtstreeks tegen hen ingebracht door hen te vertellen dat ze hopeloze zondaars zijn en nooit zullen overwinnen, of ze worden geuit door degenen in de kerk die het nieuwe licht op Gods karakter als een bedreiging zien.

De scènes van het oordeel uit 1844 zijn voor de heiligen van God om zichzelf te zien en wat er werkelijk in hun hart leeft. Het laat zien dat dit is wat we van nature verlangen en dat dit het proces is waarvan we denken dat het nodig is om een einde te maken aan de grote controverse.

De realiteit is dat vanaf 1844 het karakter van God in het bijzonder en overwegend wordt beoordeeld. De woorden van Openbaring 14: 7 kunnen op twee manieren worden gelezen:

En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.
— Openbaring 14:7

Het uur van Zijn oordeel is gekomen! Wie keurt het? God of wij? Jezus vertelt ons dat God niemand oordeelt, dus wij zijn het die oordelen, en als we oordelen dat God zo is, zullen we zien dat Zijn oordeel tegenover onszelf is.

Want wat als sommigen niet zouden geloven? zal hun ongeloof het geloof van God doen vervallen? God verhoede: ja, laat God waarachtig zijn, maar ieder mens een leugenaar; zoals er staat geschreven: Opdat u gerechtvaardigd wordt in uw uitspraken, en overwint wanneer u geoordeeld wordt. Romeinen 3: 3-4 (KJV)

Hoe oordeelt u dat God is? Veroordeelt God, veroordeelt en doodt God of is Hij zoals Jezus die barmhartig en genadig is, Zijn vijanden liefheeft en goed doet aan degenen die Hem haten? Zoals U oordeelt ...

HOOFDSTUK 17

Stralende rivier of vurige vlam?

Daniël 7 speelt een zeer cruciale rol bij het beschouwen van God als de Rechter die degenen die kwaad doen, veroordeelt en vernietigt. De visie in dit hoofdstuk beschrijft de opeenvolging van koninkrijken die de wereld domineren en hun rivalen overwinnen. We maken dan kennis met de kleine hoornkracht die uit Rome tevoorschijn komt en die we twee hoofdstukken terug hebben beschreven.

Terwijl ik op de hoorns bleef letten, zie, een andere, kleine, hoorn rees daartussen op. Drie van de eerdere hoorns werden voor hem uitgerukt. En zie, in die hoorn waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak. — Daniël 7:8

Wat waren enkele van de geweldige dingen die de kleine hoorn sprak?

De paus is zo waardig en zo verheven dat hij niet zomaar een mens is, maar als het ware God en de plaatsvervanger van God. ... (Vertaald uit Lucius Ferraris, "Papa II", *Prompta Bibliotheca*, Deel VI, pp. 25-29).

Petrus en zijn opvolgers hebben de macht om wetten op te leggen die zowel preceptief als onbetaalbaar zijn, en ook de macht om dispensatie van deze wetten te verlenen, en, indien nodig, om ze nietig te verklaren. Het is aan hen om overtredingen tegen de wetten te beoordelen, om straffen op te leggen en

terug te betalen. Deze rechterlijke autoriteit zal zelfs de macht omvatten om zonde te vergeven. Want zonde is een overtreding van de wetten van het bovennatuurlijke koninkrijk, en valt onder de kennis van zijn samengestelde rechters. *The Catholic Encyclopedia*, Deel XII, art, "Pope", pagina 265.

De pausen beweerden God op aarde te zijn en beweerden de macht te hebben om degenen die hun wetten overtreden, te oordelen en te veroordelen. Gedurende de periode van de donkere eeuwen ondernam het pausdom, door zijn inquisitiemacht, toezicht en oordeel, wat resulteerde in de ter dood veroordeelde miljoenen mensen in de vele landen die ze regeerde.

Het beeld van de Roomse kerk van God was er een van oordeel over degenen die de geloofsbelijdenis niet volgden zoals zij het hadden gedefinieerd. Aan het einde van deze periode van haar suprematie waarin ze "de heiligen van de Allerhoogste vervolgde" (Daniël 7:25), verandert het visioen in een blik op de hemel.

Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend. — Daniël 7:8-9

We zien een rechtszaalscène afgebeeld en de geregistreerde boeken worden geopend voor onderzoek en alle engelen van de hemel worden verzameld om getuige te zijn van deze gebeurtenis. Het visioen bevat geen enkel woord van de Oude van Dagen. Het gaat gewoon naar het volgende evenement.

Toen keek ik, vanwege het geluid van de grote woorden die de hoorn sprak. Ik keek toe totdat het dier gedood werd en zijn lichaam vernietigd werd, en aan het laaiend vuur werd

prijgegeven. Ook de rest van de dieren ontnam men hun heerschappij, want verlenging van het leven was hun gegeven tot een bepaald tijdstip en een bepaalde tijd. — Daniël 7:11-12

Het klinkt alsof God de daden van de kleine hoorn heeft geoordeeld en veroordeeld en haar vervolgens heeft vernietigd en met vuur heeft verbrand.

Omdat de Vader niets zegt, worden we uitgenodigd om het karakter van de Vader hier te onderscheiden. Het is vergelijkbaar met hoe Jezus met zijn discipelen omging.

En zie, een Kananese vrouw, die uit dat gebied kwam, riep naar Hem: Heere, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten. **Maar Hij antwoordde haar met geen woord.** En Zijn discipelen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: Stuur haar weg, want zij roept ons na. — Mattheüs 15:22-23

Toen Jezus zweeg in reactie op de Kanaänitische vrouw, interpreteerden de discipelen die stilte als een oordeel tegen de vrouw. Deze gebeurtenis werd met deze woorden voorspeld:

U zit daar en spreekt kwaad tegen uw broeder, u werpt een smet op de zoon van uw moeder. Zulke dingen doet u **en Ik zwijg**; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen. — Psalm 50:20-21

Jezus zweeg om het ware karakter van de discipelen te onthullen. Dit is wat er gebeurt in Daniël 7. De Vader zwijgt en dan vindt er een reeks gebeurtenissen plaats. We merken dat het door de woorden van de kleine hoorn is dat het beest uiteindelijk wordt meegenomen en vernietigd.

I watched then **because of the sound of the pompous words which the horn was speaking**; I watched till the beast was slain, and its body destroyed and given to the burning flame. — Daniël 7:11

Deze kleine hoorn in Daniël 7 wordt gesymboliseerd door een vrouw die op een beest rijdt in Openbaring 17. Een vrouw stelt een kerk voor (Jeremia 6: 2), en het beest waarop ze rijdt, vertegenwoordigt de staatsmacht van de wereld. De tien horens zijn tien koningen die aan het einde van de geschiedenis van de aarde regeren. Hoe wordt de vrouw vernietigd en wie vernietigt haar?

En de tien hoorns die u op het beest zag, die zullen de hoer haten, en haar berooid en naakt maken, en zij zullen haar vlees eten, en haar met vuur verbranden. — Openbaring 17:16

We zien dat zowel de kleine hoorn als de vrouw die op het beest rijdt, met vuur worden verbrand. Het zijn de koningen van de aarde die de vrouw vernietigen, die dezelfde kracht vertegenwoordigen als de kleine hoorn. Dit betekent dat God de kleine hoorn niet vernietigt, de kleine hoorn vernietigt zichzelf door zijn eigen pompeuze woorden.

De heidenvolken zonken in het graf dat zij maakten; hun voet raakte gevangen in het net dat zij heimelijk spanden. — Psalm 9:16

Daarop stortte Ik Mijn gramschap over hen uit. Door het vuur van Mijn verbolgenheid heb Ik een einde aan hen gemaakt. Hun weg heb Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE. — Ezechiël 22:31

God vertelt ons hoe zijn verontwaardiging werkt. Juist de beslissingen die individuen, kerken en naties nemen, mogen terugkomen op degenen die deze beslissingen ten goede of ten kwade nemen. God komt niet tussenbeide om kracht uit te oefenen, maar Hij laat de gebeurtenissen hun natuurlijke loop volgen totdat datgene wat iemand zaait, wordt geoogst in zijn eigen oogst.

Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. — Galaten 6:7-8

Net zoals de Farizeeën de vrouw voor het oordeel tot Christus brachten en Hij niets anders zegt dan op de grond schrijft, zo zegt de Oude van Dagen in het oordeel niets anders dan stilletjes in het stof van het hart van de mensen de waarheid schrijft van wat ze doen, opdat ze zouden kunnen bekeren of uiteindelijk rebelleren tot het punt dat ze zichzelf vernietigen.

Als we naar de troonzaal kijken, stellen we ons voor dat God het oordeel velst over boosdoeners. misdaden met gewelddadige kracht vanaf de troon van God.

Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit.
— Daniel7:10

De woorden “vurige stroom” kunnen ook worden vertaald als glanzende rivier. Dit idee verbindt ons met andere troonkamerscènes.

En vóór de troon *was een glazen zee, als kristal*. — Openbaring 4:6

En hij liet mij een **zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal**, die uit de troon van God en van het Lam kwam. — Openbaring 22:1

De rivier die uit de troon van God stroomt, is de stralende rivier van leven. Overal waar deze rivier stroomt, is leven.

Het zal gebeuren *dat* alle levende wezens die er wemelen, overal waar een van beide beken naartoe komt, zullen leven. — Ezechiël 47:9

De stilte van de Vader in deze troonzaal nodigt ons uit om te beoordelen hoe Hij met de situatie omgaat. Als we naar dit tafereel kijken, “is het uur van Zijn oordeel gekomen.” (Openbaring 14: 7). Wij zijn degenen die op dat moment over Zijn karakter beslissen. Zien we de Vader door de woorden van Zijn Zoon (Johannes 5:22), of zien we de Vader door de natuur die ons door Adam is gegeven; een natuur die oordeelt en ter dood veroordeelt? (Romeinen 5:16).

We herinneren ons, zoals we in het vorige hoofdstuk hebben gezegd, dat de geest van oordeel de kerk binnenkwam kort na Christus ‘zending naar deze

aarde. Satan vestigde uiteindelijk zijn zetel van oordeel in de kerk en begon de gelovigen te oordelen en te veroordelen.

De acties van de Allerhoogste in het oordeel zijn om Gods volk te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hen zijn ingebracht door de kleine hoorn.

Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon, tot dat de Oude van dagen kwam, de heiligen van de Allerhoogste recht verschaft werd en het tijdstip was bereikt dat de heiligen het koningschap in bezit namen. — Daniël 7:21-22

Het oordeel test de harten van Gods volk. Het idee van God die als Rechter zit, kan ervoor zorgen dat het natuurlijke verlangen van mensen om te oordelen en te veroordelen bij het oordeel op God wordt geprojecteerd. We willen onze vijanden veroordelen en vernietigen, dus we projecteren dat God Zijn vijanden wil veroordelen en vernietigen, maar God is niet zo. God vervolgt niemand, maar verdedigt eenvoudig Zijn trouwe kinderen tegen Satans beschuldigingen. Het oordeel test de harten van Gods volk. Het idee van God die als Rechter zit, kan ervoor zorgen dat het natuurlijke verlangen van mensen om te oordelen en te veroordelen bij het oordeel op God wordt geprojecteerd. We willen onze vijanden veroordelen en vernietigen, dus we projecteren dat God Zijn vijanden wil veroordelen en vernietigen, maar God is niet zo. God vervolgt niemand, maar verdedigt eenvoudig Zijn trouwe kinderen tegen Satans beschuldigingen. Satan beschuldigt hen dag en nacht. Hij fluistert zijn beschuldigingen in hun gedachten. De heiligen roepen tot God om verlost te worden van deze beschuldigingen. Gods volk roept ofwel tot God om hen genade en kracht te geven, of ze beginnen anderen te oordelen en te veroordelen zoals ze denken dat God namens hen zal doen. Hoe gaat u handelen in dit oordeel?

God vervolgt niemand, maar verdedigt eenvoudig Zijn trouwe kinderen tegen Satans beschuldigingen.

Omdat de kleine hoorn anderen veroordeelde, leidden zijn eigen woorden en daden ertoe dat hij zelf werd veroordeeld en veroordeeld en uiteindelijk

werd vernietigd. God laat niet met zich spotten. Als mensen zaden van oordeel en veroordeling zaaien, dan zullen ze dit onder ogen zien. Laten we de woorden van Jezus volgen en niemand veroordelen. Dan zullen wij niet veroordeeld worden (Mattheüs 7: 1). De keuze is aan ons welke rol we in dit oordeel zullen spelen.

Zoals je oordeelt ...

HOOFDSTUK 18

De taal van kwade kracht

Vlak voordat Jezus stierf, sprak Hij deze hartverscheurende woorden uit: Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? — Mattheüs 27:46

De woorden die Jezus sprak, waren niet Hebreeuws maar Aramees. Dit heeft ertoe geleid dat velen geloven dat Jezus voornamelijk in het Aramees sprak. Dit was een opvallend kenmerk van de film *The Passion*, geregisseerd door Mel Gibson.

Er is voldoende bewijs om te ondersteunen dat Hebreeuws veel werd gesproken in de tijd van Christus. We zien dit aan het teken dat bij Zijn kruisiging boven het hoofd van Jezus hing, en ook aan hoe Paulus enkele van zijn toehoorders toesprak.

En Pilatus schreef ook een opschrift en zette dat op het kruis; en er was geschreven: jesus van Nazareth, de koning van de joden. Dit opschrift dan lazen velen van de Joden, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, was dicht bij de stad; **en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn.** — Johannes 19:20

En toen hij het toegestaan had, gaf Paulus, staande op de trappen, het volk een wenk met de hand. En toen er een grote

stilte gevallen was, **sprak hij hen toe in de Hebreeuwse taal en zei:** — Handelingen 21:40

Toen Jezus op weg naar Damascus met Paulus sprak, sprak Hij tot hem in het Hebreeuws:

En nadat wij allen op de grond gevallen waren, **hoorde ik een stem tot mij spreken en in de Hebreeuwse taal zeggen:** Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? Het is hard voor u de hielen tegen de prikkels te slaan. — Handelingen 26:14

Beschrijvingen van plaatsen als Gabbatha en Golgotha zijn ook “in de Hebreeuwse taal” (Johannes 5: 2; 19:13, 17; Openbaring 9:11; 16:16).

Als een aandachtspunt hebben verschillende van de moderne vertalingen het Griekse woord voor Hebreeuws veranderd en geïnterpreteerd als Aramees.

En nadat wij allen op de grond gevallen waren, hoorde ik een stem tot mij spreken en in de Arameese taal zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? Het is hard voor u de hielen tegen de prikkels te slaan. (Arameese taal is alleen in engelse versies te vinden). — Handelingen 26:14

Bijbeltaalgeleerden redeneren deze verandering van het woord op basis van het feit dat ze vaststelden dat de Hebreeuwse taal al was uitgefaseerd voor algemeen gebruik en dat de term Hebreeuwse taal eenvoudigweg de gemeenschappelijke taal betekent die Aramees was. Dit verandert echter de betekenis van het woord zelf en ontkent de voor de hand liggende verwijzingen naar het Hebreeuws in de tekst. Hebreeuws en Aramees waren verschillende en aparte talen, en het citeren van de Schrift moest in het Hebreeuws gebeuren omdat er geen Aramese Thora was.

Deze situatie wordt nog interessanter als je kijkt naar hoe de joden over het Aramees dachten.

Er werd onder het Joodse volk zelf een duidelijk onderscheid gemaakt tussen Hebreeuws en Aramees. Niet alleen was

Hebreeuws de keuze van wetenschap en literatuur, maar het werd ook gehandhaafd als de normatieve taal van het dagelijks leven. "In het land Israël", zei de Mishna, "waarom de Aramees taal? Ofwel de Heilige Tong (Hebreeuws, sic) of de Griekse taal ". Aramees had geen "prestige" en "beval geen loyaliteit", zoals Safrai en Stern opmerken, terwijl het Hebreeuws beide had. Zelfs in de latere tijden van de Talmoed was het verboden om op de sabbat een brandend Aramees manuscript uit een vuur te halen, terwijl een vergelijkbare Hebreeuwse tekst wel was toegestaan. Het was verboden om tijdens een Hebreeuwse bijbellezing van de synagogedienst af te wijken, maar niet voor een Aramese lezing. Zelfs het uit het hoofd leren van de Schrift in het Aramees was niet voldoende, terwijl ze alleen in het Hebreeuws te horen zonder een woord te begrijpen, betekende dat men 'aan [zijn] verplichting voldoet'!

Voor het Joodse volk was het Hebreeuws "de heilige taal", terwijl het Aramees werd gezien als "de taal van de boze kracht" [van Zohar]. Niet dat het laatste helemaal werd verworpen, maar dat het werd beschouwd als een dialect van het Hebreeuws - de echte "taal van de vaders" en het medium van de gewone spraak. Dus de Jeruzalem Talmud verklaart dat:

"Vier talen zijn waardevol: Grieks voor liederen, Latijn voor oorlog, Aramees voor klaagzangen en Hebreeuws voor spreken".

Dat was de plaats voor het Aramees - in klaagzangen. Maar tot het Hebreeuws behoorde de hoge grond van de dagelijkse spraak ("om te spreken") en aanbidding. Dus voor een Joodse vader om vanaf de tijd dat hij een peuter was, niet met zijn zoon te spreken "in het Hebreeuws", en hem de wet te leren, was "alsof hij hem had begraven". Met betrekking tot het Aramees daarentegen waarschuwden de rabbijnen:

“Wie persoonlijke verzoeken [in gebed] doet in het Aramees, de dienende engelen letten er niet op, aangezien engelen het Aramees niet begrijpen”.

Dit is natuurlijk geen canonic standpunt, maar weerspiegelt slechts de diepe gevoelens van de joodse geleerden tegen het Aramees. Inderdaad, de Talmoed vertelt een eerdere gelegenheid toen Gamaliël - dezelfde Gamaliël onder wie Paulus had gestudeerd (Handelingen 22: 3), en wiens scherpzinnige woord over de christenen is opgetekend in Handelingen 5: 34-40 - zat op de nog onvoltooide tempel trappen. Iemand liet hem een kopie zien van een Aramese vertaling van Job, de eerste en destijds enige “Targum”. Hij walgde er zo van, dat hij de bouwer zei het “onder het puin te begraven”. Dat was de waardering voor een pionierspoging tot een Aramees gedeelte van de Schrift, in het Judea van Yehoshua’s [Jezus ‘tijd] ²²

Als het Aramees door Joden werd gebruikt om een klaagzang of een klaagzang over de doden over te brengen, en als werd aangenomen dat Aramees “de taal van kwade kracht” was, dan zien we dat het gebruik ervan de invloed van een ongewenste aanwezigheid kan betekenen.

Toen Jezus aan het kruis stierf, droeg Hij het gewicht van de zonden van de wereld. Hij werd omringd door slechte mannen die Hem bespotten en al die tijd dringt Satan bij Hem op de gedachte dat Zijn Vader Hem in de steek heeft gelaten.

De woorden van Jezus in het Aramees brengen over dat Hij in de duisternis wordt onderdrukt door een buitenlandse invloed die de taal is van klaagzang en dood.

In deze context is het geschrift van Daniël 7 in het Aramees in tegenstelling tot het Hebreeuws van Daniël 8 zeer significant.

²²<http://danielbenyaacovysrael.blogspot.com/2013/06/did-yehoshua-spoke-hebrew-or-aramaic.html>

In Daniël 7 wordt God waargenomen door de lens van een buitenlandse invloed. De taal van veroordeling en dood wordt gebruikt als de lens om het werk van God in oordeel te zien.

Wanneer het oordeel wordt beschreven in Daniël 8, is er geen rechtszaal. Het zegt simpelweg:

Hij zei tegen mij: Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens. **Dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden.**
— Daniël 8:14

Orgineel engelse tekst:

And he saith unto me, till evening--morning two thousand and three hundred, **then is the holy place declared right.**
— Daniel 8:14 (YLT)

Nederlandse vertaling:

En hij zei tegen mij, tot de avond tweeduizend driehonderd, **dan is de heilige plaats goed verklaard.** — Daniel 8:14 (YLT)

Orgineele engelse tekst:

The other replied, "It will take 2,300 evenings and mornings; **then the Temple will be made right again.**" — Daniel 8:14 (NLT)

Nederlandse vertaling:

De ander antwoordde: 'Het duurt 2300 avonden en ochtenden; **dan zal de tempel weer recht gemaakt worden.** "
— Daniël 8:14 (NLT)

Binnen het Allerheiligste systeem van het Heiligdom zijn er geen boeken buiten de 10 Geboden en het wetboek. Er zijn geen symbolen van een rechtszaal in deze ruimte. Daniël 2-7 wordt in het Aramees gegeven omdat deze hoofdstukken bestaan uit profetieën die voornamelijk betrekking hebben op politieke kwesties en daarom worden beschouwd als interessant voor heidenen (Aramees was de lingua franca van die tijd). In Daniël 7 wordt

deze kijk op God als een rechter in de rechtszaal volgens de mening van de mens over Hem gegeven in het Aramees om het punt te onderstrepen dat dit een perspectief is dat vreemd is aan de hemel, gegeven voor degenen die een sluier op hun hart hebben (2 Korintiërs 3:15), want de Vader oordeelt en veroordeelt niemand.

Aramees is een combinatie van Chaldeeus en Hebreeus. Het combineert de taal van Jeruzalem met de taal van Babylon en dit is zeer significant. De oordeelsscène van Daniël 7 vermengt het oordeelsproces van God met het oordeelsproces van Babylon.

In de Hebreeuwse taal van Daniël 8 is wat wordt beschreven gewoon een herstel van dingen die niet in orde waren. Toen Adam oordeelde en God veroordeelde door te denken dat God zijn vrouw wilde doden, plaatste hij de tempel van zijn geest buiten de orde. Het was niet in de juiste staat.

Op dezelfde wijze waarop de dood van Jezus de mensheid het geloof opende dat God onze zonden zou kunnen vergeven door middel van een offeringsproces dat niet Gods karakter vertegenwoordigde, zo ook door een proces van vermeende veroordeling van oordeel, gaat de mensheid begrijpen dat zonde correct zal worden aangepakt en afgehandeld. In dit geloof wordt de mens vervolgens uitgenodigd om zijn ideeën over oordeel te contrasteren met de woorden van Jezus die ons vertellen dat God niemand oordeelt.

De stilte van God in Daniël 7 gecombineerd met de taal van het Aramees hullen de Vader in de duisternis die Adam zich voorstelde dat God was. Een ander bewijs hiervan is dat wanneer Jezus aan het Kruis is, wanneer er volledige scheiding plaatsvindt met Zijn Vader terwijl hij het volle gewicht van de zonde draagt, Hij "Mijn God" roept in plaats van "Mijn Vader". Hij zegt niet: "Mijn vader, mijn vader, waarom hebt u mij verlaten?" In de vier evangeliën verwijst Jezus voortdurend naar God als Zijn Vader. Dit is de enige plaats waar Jezus naar Hem verwijst als Mijn God, behalve wanneer Hij wil dat Maria begrijpt dat Zijn Vader Zijn God is, dat is haar Vader en haar God (Johannes 20:17). De man met het geloof van Jezus ziet God als zijn Vader, maar de man die zijn behoefte om anderen te veroordelen niet wil

loslaten, zal in die laatste dag God niet als zijn Vader zien, maar Hem als zijn Rechter zien.

Als we naar de plaats van het oordeel in dit hoofdstuk kijken, zien we hoe we met boosdoeners zouden omgaan. We stellen ons voor dat de Vader net als wij is, omdat Hij zwijgt voor onze valse ideeën. Maar in het licht van het leven van zijn Zoon op aarde, berispt Hij ons in ons gezicht. Elk teder wonder dat Jezus deed, is een bestraffing voor ons. Elke klap in het gezicht die Hij geduldig verdroeg, roept tot ons dat onze Vader niet denkt zoals wij denken en niet veroordeelt zoals wij veroordelen.

Waren de taal en bewoordingen van Jezus significant toen Hij op het punt stond te sterven? Betekende Hij de aanwezigheid van een vreemd element?

Zoals U oordeelt ...

HOOFDSTUK 19

Het oordeel vóór de komst in context

Zoals we eerder hebben onderzocht, is er een periode van oordeel die plaatsvindt vóór de wederkomst van Christus. De opeenvolging van gebeurtenissen in Daniël 7 onthult dit duidelijk. De vraag die moet worden beantwoord is; wat is de aard van dit oordeel als we weten dat God niet oordeelt en veroordeelt?

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.
— 2 Petrus 3:9

Onze Vader wil niet dat zijn kinderen verloren gaan. Hij wil dat ze allemaal worden gered. Als we in Daniël 7 kijken, zien we dat Christus door het proces van het oordeel in staat is zijn koninkrijk in bezit te nemen.

Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan. — Daniël 7:13-14

Het koninkrijk dat Christus ontvangt, is er een waarin alle volkeren, naties en talen Hem graag zullen dienen. De heerschappij van Christus is de diepe liefde en genegenheid van Zijn volk jegens Hem. Zijn heerschappij is niet van kracht maar van vrije en open liefde.

Satan claimt het eigendom van elke persoon op deze planeet. Elke persoon die zondigt, beweert hij als de zijne. Net voordat Christus terugkeert om Zijn kinderen op te eisen, is Satan, de aanklager, ter plaatse om te protesteren tegen de opstanding en verlossing van Gods vertrouwende kinderen.

En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood. — Openbaring 12:10-11

De Bijbel geeft ons een sjabloon van hoe het oordeel over de doden plaatsvindt. Dit sjabloon is te vinden in het leven van Mozes.

Michaël, de aartsengel, echter durfde, toen hij met de duivel redetwistte en een woordenwisseling had over het lichaam van Mozes, geen lasterlijk oordeel tegen hem uit te brengen, **maar zei: Moge de Heere u bestraffen!** — Judas 1:9

Enige tijd nadat Mozes was gestorven, werd hij naar de hemel gebracht. Dit was de eerste bekende opstanding uit de dood. De Bijbel leert dat wanneer een persoon sterft, hij naar de aarde terugkeert en in het graf wacht tot de laatste opstanding.

Want de levenden weten dat zij sterven zullen, **maar de doden weten helemaal niets.** Zij hebben ook geen loon meer, maar hun nagedachtenis is vergeten. — Prediker 9:5

Zo gaat een mens liggen, en hij staat niet meer op. Totdat de hemel er niet meer is, zullen zij niet ontwaken of opgewekt

worden uit hun slaap. Och, verstopte U mij maar in het graf, verborg U mij maar totdat Uw toorn zich afkeert; stelde U maar een grens voor mij vast en dacht U maar aan mij! Als een man gestorven is, zal hij dan weer levend worden? Dan zou ik alle dagen van mijn strijd hopen, totdat er voor mij verandering zou komen. U zou roepen, en ik zou U antwoorden, U zou verlangen naar het werk van Uw handen. — Job 14:12-15

In tegenstelling tot wat de meeste mensen denken, is de ziel niet onsterfelijk.

“Is een gewone sterveling rechtvaardiger dan God? Reiner dan zijn Schepper?”(HTB) — Job 4:17

Als de mens al onsterfelijk was, waarom zegt de bijbel ons dan dat we naar onsterfelijkheid moeten zoeken?

Hij geeft eeuwig leven aan hen die geduldig de wil van God doen, **op zoek naar de glorie en eer en het leven dat nooit eindigt.** — Romeinen 2:7

God is de enige die onsterfelijkheid heeft.

De zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen en Heere der heren, zal die op Zijn tijd laten zien, **Hij Die als enige onsterfelijkheid bezit** en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen. — 1 Timotheüs 6:15-16

Er is nog veel meer dat we over dit onderwerp willen delen, maar het belangrijkste punt hier is dat er tot op de dag van vandaag slechts een klein aantal mensen uit de dood is opgewekt en naar de hemel is gegaan. De overige verlore kinderen van God worden opgevoed bij de wederkomst.

Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent **ten aanzien van hen die ontslapen zijn**, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die

in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. **Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht.** En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. — 1 Thessalonicenzen 4:13-17

Mozes was een uitzonderlijk geval dat naar de hemel werd gebracht. Henoeh en Elia werden ook naar de hemel gebracht, maar ze stierven niet eerst zoals Mozes. Toen Christus uit de hemel neerdaalde om Mozes uit de dood op te wekken, kwam Satan met Christus in discussie of het juist was dat hij werd opgewekt.

Zoals we in hoofdstuk 12 hebben besproken, was het verslag van Mozes 'leven zowel in zijn hart als in het hart van Christus geschreven. De engelen die zijn toegewezen om ons te beschermen, leggen ook onze levensgebeurtenissen vast omdat ze ons door ons leven volgen en getuige zijn van alles wat we doen.

De engel van de HEERE legert zich cheth rondom hen die Hem vrezten, en redt hen. — Psalm 34:8

Terwijl Satan probeert de claim van Christus op het leven van Mozes te betwisten, spreekt het verslag van Mozes 'leven voor hem op dat betwiste moment van oordeel. Christus kende elk laatste detail van Mozes 'leven omdat Christus door de Geest van God getuige was van elke gebeurtenis erin.

Een psalm van David, voor de koorleider. HEERE, U doorgrondt en kent mij. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd. Al is er nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles. — Psalm 139:1-4

Het verslag van Mozes onthulde duidelijk zijn vertrouwen in zijn Heiland. Het onthulde dat hij alleen vertrouwde op de verdiensten van Christus. Mozes had dit zelf geoordeeld voordat hij stierf, en het werd in zijn hart geschreven en als een permanent verslag in het hart van Christus geschreven.

Tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen, — Hebreëen 12:23

Christus legde de beschuldigingen van Satan tegen Mozes het zwijgen en zei: “De Heer bestraf u.” Het enige wat Christus hoefde te doen, was het verslag van het leven van Mozes openbaren. Mozes had zijn eigen zaak beoordeeld en het in de handen van zijn Verlosser gelegd, dus toen Satan Mozes kwam opeisen, stond Christus in zijn verdediging en had daarom de macht om Mozes uit de slaap des doods op te wekken.

Dit is het patroon van allen die bij de eerste opstanding van de rechtvaardigen tot leven zullen worden opgewekt. Voordat Christus komt om zijn slapende kinderen uit de dood op te wekken, zal Satan het recht van Christus om hen op te wekken komen betwisten. Het verslag van de slapende heiligen, geschreven in het hart van Christus, is open, en het verslag bewijst of zij zichzelf het eeuwige leven waardig achtten of niet.

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. — Mattheüs 7:1-2

Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig, dat eerst tot u het woord Gods werd gesproken, **doch nu gij het verstoot en u het eeuwige leven niet waardig** keurt, zie, nu wenden wij ons tot de heidenen. (NBG51) — Handelingen 13 46

Degenen die weten dat ze zondaars zijn en vertrouwen op de verdiensten van Gods genade, zullen ophouden anderen te oordelen en eenvoudigweg

rusten in de genade en barmhartigheid van God. Als ze aan het einde van hun leven op aarde komen en ze hun levensverslag bekijken, zien ze hun vele mislukkingen en zwakheden. Ze zijn geneigd te twijfelen of er iets goeds in hun leven is. Ze laten elk mogelijk geloof varen dat ze het eeuwige leven waardig zijn vanwege hun verdiensten en vertrouwen alleen op de genade en genade van God. Dit wordt opgetekend in hun levensverslag, en dit verslag wordt geproduceerd wanneer Satan het recht van Christus om hen op te voeden betwist, omdat ze in de handpalmen van Christus zijn ingeschreven.

Daarom heeft Christus sinds 1844 de lijst opgesteld van degenen die bij de wederkomst hereezen worden. Satan heeft alle beweringen die Christus op de zielen van mensen doet, betwist. Er zijn er die Christus wil redden, maar wanneer Satan de bewering betwist, onthult het verslag dat is achtergelaten dat ze niet vasthielden aan hun geloof in Christus. Daarop worden Satans beweringen gesteund en wordt hij in staat gesteld te voorkomen dat die ziel bij de wederkomst wordt opgewekt. Het is hartverscheurend voor Christus om Satans claim op een persoon te aanvaarden, omdat uit hun levensverslag blijkt dat ze hun geloof hebben opgegeven.

Zoals we ontdekten in het verhaal van de verloren zoon en in het oordeel in Daniël 7; God spreekt geen woord tegen iemand in het proces. De vermeldingen is door elke persoon zelf achtergelaten en deze vermeldingen spreken voor zich. Christus herinnert zich elk geval, want Hij kent elke persoon intiem en alles over hun geschiedenis, en daarom kan Hij Gods kinderen verdedigen wanneer Satan hun zaak betwist. Satan is de aanklager en Christus is de verdediger. God en Zijn Zoon vernietigen de beslissing van Satan tegen Gods volk en het oordeel wordt in hun voordeel gegeven.

Ik zag, dat die horen strijd voerde tegen de heiligen en hen overmocht, totdat de Oude van dagen kwam **en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten** en de tijd naderde, dat de heiligen het koningschap in bezit kregen. — Daniël 7:21-22

Alleen degenen die beweren volgelingen van Christus te zijn, komen in dit oordeel. Degenen die Christus niet belijden, of geen bewijs tonen van het

werk van de Geest van Christus in hun leven, verklaren dat ze geen hemels lichaam willen dat vervuld is met en leeft door de Geest van Christus; hun geest weigert zich te onderwerpen aan de maatschappelijke orde van de hemel waarvan het sleutelprincipe niet-oordelende liefde is. Satan bevestigt dat hij ze bezit, hetgeen Christus aanvaardt volgens de principes van de vrije wil, hoewel het ingaat tegen Christus 'verlangen om iedereen op te voeden.

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; **wie niet gelooft, is reeds veroordeeld**, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God. — Johannes 3 18

Degenen die niet in de Zoon van God geloven, kunnen op geen enkele manier ontsnappen aan hun eigen geest van veroordeling. Wanneer ze met hun zonden worden geconfronteerd, veroordelen ze zichzelf en willen ze sterven.

En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: **Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam**; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan? — Openbaring 6:15-17

Wanneer Christus terugkeert en roept met de stem van de aartsengel, "kom voort", worden de oren van de slapende heiligen doorboord met het geluid van triomf en ontwaken ze uit hun graven en komen naar voren in het eeuwige leven.

De goddeloze doden die niet geloofden, hadden hun oren dicht zodat ze niet konden horen. Hun hele leven hebben ze de smeekbeden van de Geest van God weggezondigd en dus is de stem van Christus hen vreemd. Ze reageren niet op de oproep, ook al was de oproep dat iedereen naar voren moest komen.

...dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven. — Johannes 5:25

De goddeloze doden verzetten zich tegen deze oproep en blijven daarom in het stof van de aarde tot het einde van de 1000 jaar waarin ze worden opgewekt.

Bij de wederkomst raakt Christus de aarde niet aan in zijn volledig verheerlijkte goddelijke vorm. Als Hij dit deed, zou alles uit de grond komen, zoals blijkt uit de opstanding van de goddelozen nadat de 1000 jaar zijn geëindigd en Christus de aarde aanraakt. Christus roept Zijn slapende heiligen uit de lucht zodat alleen zij die in geloof zijn gestorven naar buiten komen.

Daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, **de Here tegemoet in de lucht**, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.
— 1 Tessalonicenzen 4:17

En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen **zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere.** — Matteüs 24 31

Aan het einde van de 1000 jaar, wanneer Christus naar de aarde terugkeert met de hemelse stad, worden degenen opgewekt die de genade van Christus verwierpen.

Zie, er komt een dag voor de Here, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden. **Dan zal ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen;** de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, **maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden.** Dan zal de Here uittrekken om tegen die volken te strijden, **zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer**

groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; — Zacharia 14:1-4

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. **En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.** — Openbaring 21:1-2

Zonder dat de Geest van Christus tot hun geweten spreekt, openbaren de goddelozen hun ware gevoelens jegens God en de rechtvaardigen en verlangen zij om degenen in de stad te vernietigen.

En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. **En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad;** en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, —

Openbaring 20:7-9

Kortom, het is het gewicht van de schuld dat de zondaar draagt die hem uiteindelijk vernietigt. In de aanwezigheid van God en het Lam, waar ze hun hele levensverslag onder ogen zien, veroordelen ze zichzelf volledig en worden ze verpletterd door hun eigen schuld.

Voor een gedetailleerde studie over hoe het vuur van God neerdaalt en de goddelozen vernietigt, zie het boekje *Verterend vuur* dat beschikbaar is op fatheroflove.info.

Kortom, het is het gewicht van de schuld dat de zondaar draagt die hem uiteindelijk vernietigt. In de aanwezigheid van God en het Lam, waar ze hun hele levensverslag

onder ogen zien, veroordelen ze zichzelf volledig en worden ze verpletterd door hun eigen schuld. Deze spirituele pijn van geest en psyche is veel pijnlijker dan fysiek lijden.

Gij gaat zwanger van stro, gij zult stoppelen baren; **uw adem is een vuur dat u verteren zal.** Volken zullen *tot* kalk verbrand

worden, *als* afgesneden dorens zijn, die met vuur verbrand worden. — Jesaja 33:11

Kortom, het is het gewicht van de schuld dat de zondaar draagt die hem uiteindelijk vernietigt. In de aanwezigheid van God en het Lam, waar ze hun hele levensverslag onder ogen zien, veroordelen ze zichzelf volledig en worden ze verpletterd door hun eigen schuld. Deze spirituele pijn van geest en psyche is veel pijnlijker dan fysiek lijden.

Christus berispt Satan omdat het verslag duidelijk het geloof onthult van de christen die Satan als zijn bezit wil claimen.

die in geloof naar het gezicht van onze hemelse Vader kijken, door de lens van het karakter van Jezus, zien dat God niemand oordeelt of veroordeelt. Satan is de aanklager en degene die onze veroordeling zoekt. Satan probeert zijn eigen kenmerken op God te plaatsen om ons te laten denken dat God ons oordeelt en veroordeelt. God zond Zijn Zoon om Zijn karakter te openbaren, niet om de wereld te veroordelen (Johannes 3:17). In het oordeel zwijgt God en laat ons oordelen hoe we denken dat Hij de situatie zal aanpakken. We zien dus de volledige waarheid van de woorden van Christus:

...waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmede gij meet, zal u gemeten worden. — Matteüs 7:2

HOOFDSTUK 20

De tijd van Jacob's benauwdheid

In het vorige hoofdstuk hebben we het oordeelsproces beschreven van degenen die vóór de komst van Christus sterven en uit de dood worden opgewekt om Christus in de lucht te ontmoeten. Wat gebeurt er met die getrouwe volgelingen van Christus die “leven en blijven” ten tijde van de komst van Christus? Hoe gaat het oordeel met hen om, want we moeten allemaal voor de rechterstoel van Christus verschijnen.

Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. — 1 Korinthiërs 10:11

De verhalen van de Bijbel zullen ons, die in de laatste dagen leven, helpen begrijpen wat er met Gods volk gebeurt als ze het proces van oordeel onder ogen zien, zoals beschreven in Daniël 7, vóór de komst van Christus.

We onderzochten het verhaal van de vrouw die op overspel betrappt werd in hoofdstuk 10 en het oordeelsproces dat ze tijdens haar leven doormaakte. Ze werd tot Christus gebracht door degenen die beweerden volgelingen van God te zijn. Net als de Joodse leiders zijn er genoeg christenen die de mensen in de wereld vertellen dat God hen in de hel zal verbranden voor hun zonden. Hun woorden en daden hebben de kracht om degenen die ze beschuldigen aan de voeten van Christus te werpen. Hoewel velen met woede en geweld reageren op de beschuldigers, nemen sommigen de beschuldigingen ter harte en zoeken ze vergeving van hun zonden.

Daarom spelen de christelijke kerken in de laatste dagen hun rol door de wereld met haar zonden te confronteren en de mensen te vertellen over het oordeel dat hen te wachten staat. Ook al hebben de kerken een volkomen verkeerde kijk op God, ze spelen nog steeds hun rol in het opwekken van de overtuiging van zonde.

Nu we de laatste dagen naderen, vertelt de Bijbel ons dat er een grote tijd van benauwdheid zal komen zoals nooit tevoren. De recente gebeurtenissen in verband met COVID-19 en rassenrellen, samen met de gevolgen van toenemende vernietiging van het milieu, kunnen er zelfs op wijzen dat we ons aan de rand van deze tijd van moeilijkheden bevinden.

Op dat moment zal Michael opstaan, de grote prins die *waakt* over de zonen van uw volk; **en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er nooit was sinds er een natie was, zelfs niet in die tijd.** En op dat moment zal uw volk worden verlost, iedereen die in het boek wordt aangetroffen, — Daniël 12: 1

Wanneer mensen beginnen te zien dat de wereld uiteenvalt en catastrofes de aarde en de naties van de wereld echt beginnen te treffen, zullen velen zich gaan afvragen of het hun eigen zonden zijn die deze dingen op aarde hebben gebracht. Er zullen twee klassen van religieuze mensen naar voren komen wanneer deze problemen beginnen.

En een van de misdadigers die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos dan Uzelf en ons. Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat? En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent. — Lukas 23:39-42

Beide mannen werden met Jezus gekruisigd. Een van hen accepteerde dat er rampspoed op hem afkwam vanwege zijn eigen zonde. De ander wees Jezus in woede af en eiste dat als Christus was wie Hij beweerde te zijn, Hij

hen allemaal zou redden. Men bekeerde zich in droefheid en hoop; de ander bleef boos, uitdagend en weigerde zich te bekeren.

Paulus zegt dat de laatste dagen zullen zijn als de ervaring van een vrouw die op het punt staat te bevallen.

Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, **zoals de barensweeën een zwangere vrouw**, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. — 1 Thessalonicenzen 5:2-3

Met behulp van dezelfde analogie schreef Jeremia deze woorden:

Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede. Vraag toch en zie of een man baren kan? Waarom heb Ik dan iedere man gezien met zijn handen op zijn heupen als een barendende vrouw, en waarom zijn alle gezichten lijkbleek weggetrokken? Wee! Want die dag *is* groot, er *is* er geen als hij. Het *is* een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden. — Jeremia 30:5-7

De opgekropte frustratie van het menselijk ras zal uiteindelijk overkoken in een vreselijke vernietigingswoede. Velen zullen hun leven verliezen in deze periode van vreselijke onrust.

U zult niet vrezen *voor* het beangstigende van de nacht, voor de pijn *die* overdag aan komt vliegen, voor de pest, *die* in het donker rondgaat, *voor* het verderf dat midden op de dag verwoest. Al zullen er duizend vallen aan uw zijde en tienduizend aan uw rechterhand – bij u zal het onheil niet komen. — Psalm 91:5-7

Wanneer de wereld begint te ontwarren, zullen mensen op zoek gaan naar iets of iemand die de schuld kan geven van al het kwaad dat plaatsvindt. De religieuze leiders van de wereld zullen een decreet uitvaardigen met betrekking tot aanbidding.

En ik zag een ander beest opkomen, uit de aarde, en het had twee hoorns, als die van het Lam, maar het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en het maakt dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. En hem werd *macht* gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam. — Openbaring 13:11-17

Het valt buiten het bestek van dit boek om in detail op deze profetie in te gaan. Lees voor een gedetailleerde analyse het boek *Great Controversy* dat beschikbaar is op fatheroflove.info

Het belangrijkste punt dat we hier willen overwegen, is dat er op de hele wereld druk zal worden uitgeoefend om zich aan één vorm van religie te houden. Degenen die zich niet aan dit teken van autoriteit onderwerpen, zullen met de dood worden bedreigd omdat ze weigeren eraan te voldoen.

Het is in deze tijd dat Gods volk wordt geconfronteerd met een verschrikkelijke tijd van moeilijkheden. Net als de vrouw die op overspel is betrapt, zullen velen voor de rechtbank worden gesleept omdat ze weigeren zich te onderwerpen aan de religieuze wetten die zijn uitgevaardigd.

Dit is de tijd waarnaar de Bijbel verwijst als Jacobs probleem. Het verhaal waarnaar hier wordt verwezen, is toen Jacob was vertrokken met zijn vrouwen en zijn kinderen van zijn schoonvader die hem had bedrogen. Jacob keerde naar huis terug naar het land van zijn familie. Het probleem was dat zijn broer hem kwam ontmoeten om een oude rekening te betalen van het moment waarop Jacob zijn vader had misleid om het eerstgeboorterecht van zijn broer te stelen. Een geboorterecht is een geestelijke erfenis die wordt verleend om een gezin te zegenen in zowel geestelijke als materiële rijkdom. Jacobs broer Esau wilde de materiële rijkdom, maar gaf weinig om het spirituele element. Jacob werd nu geconfronteerd met de dood van zijn broer. Toen hij naar huis kwam, op de vlucht voor zijn schoonvader en nu tegenover zijn boze broer staat, ontvangt hij het nieuws.

De boden kwamen terug bij Jakob en zeiden: Wij zijn bij uw broer, bij Ezau, aangekomen, en nu komt hij u tegemoet, met vierhonderd man bij zich. Toen werd Jakob erg bevreesd en het benauwde hem. Hij verdeelde de mensen die bij hem *waren*, het kleinvee, de runderen en de kamelen in twee kampen, — Genesis 32:6-7

Jacob doet al het mogelijke om zich op de crisis voor te bereiden, en dan bidt hij tot God om hem te helpen in deze vreselijke situatie.

Verder zei Jakob: God van mijn vader Abraham, en God van mijn vader Izak, HEERE, Die tegen mij gezegd heeft: Keer terug naar uw land en uw familiekring, en Ik zal u weldoen – ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt. Immers, slechts met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee kampen uitgegroeid! Red mij toch uit de hand van mijn broer, uit de hand van Ezau; want ik ben bevreesd voor hem; anders zal hij komen en mij *en* de moeders samen met hun kinderen neerslaan! — Genesis 32:9-11

Jacob bidt in verdriet en tranen tot God om hulp. Terwijl hij bidt, wordt hij plotseling aangevallen door wat een aanvaller lijkt te zijn.

Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak. — Genesis 32:24

Hij worstelt de hele nacht met deze mysterieuze persoon. Eindelijk, toen de dageraad aanbrak, raakte de aanvaller Jacob aan en zijn heup viel uit zijn gewrichten. Hij wist onmiddellijk dat hij niet met een man worstelde, maar met een goddelijk Wezen.

En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde. En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is angebroken. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent. En Hij zei tegen hem: Wat *is* uw naam? En hij antwoordde: Jakob. Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen. Jakob vroeg daarop: Vertel mij toch Uw Naam. En Hij zei: Waarom vraagt u naar Mijn Naam? En Hij zegende hem daar. En Jakob gaf die plaats de naam Pniël. Want, zei hij, ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is gered. — Genesis 32:25-30

Deze vreemde ervaring wordt in Jeremia 30: 7 beschreven als een gebeurtenis die zich opnieuw voordoet bij Gods volk vlak voor de komst van Christus voor de tweede keer.

Terwijl Jacob over zijn leven nadenkt, herinnert hij zich alle verkeerde dingen die hij heeft gedaan. Hij begint het gevoel te krijgen dat hij zich in deze positie bevindt vanwege zijn vele mislukkingen. Hij komt in de verleiding te voelen dat God hem zal verlaten.

De Zoon van God komt hem helpen, maar Jacob, als zoon van Adam, vreest dat zijn aanvaller hem kwaad wil doen. Hij worstelt met de speciale engel voor zijn leven zonder te beseffen dat deze engel niet kwam om hem kwaad te doen, maar om hem te redden. De Zoon van God laat deze worsteling blijven om te bepalen of Jacob zichzelf volledig aan God overgeeft en op Zijn vergeving vertrouwt, of het in wanhoop opgeeft.

Gedurende deze tijd verleidt Satan Jacob dat zijn zonden te groot zijn om door God te vergeven. Satan vervolgt zijn zaak tegen Jacob en vervult hem met twijfel. Hij heeft het gevoel dat het voor hem te laat is. Maar hij worstelt met zijn twijfels, net zoals hij worstelt met de aanvaller. De ene worsteling wordt gesymboliseerd in de andere. Ditzelfde verhaal wordt op een andere manier verteld in het leven van Jozua de Hogepriester.

Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van **de Engel van de HEERE** stond, terwijl de **satan** aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. — Zacharia 3:1-4

We zien hier ook een soortgelijke reeks gebeurtenissen plaatsvinden toen Satan met Christus betwistte over het lichaam van Mozes, maar deze keer leeft de persoon in kwestie. Dit is niet het oordeel van de doden, maar van de levenden. De Engel des Heren bestraft Satan namens Jozua, net zoals Hij deed met Mozes.

Michaël, de aartsengel, echter durfde, toen hij met **de duivel** redetwistte en een woordenwisseling had over het lichaam van Mozes, geen lasterlijk oordeel tegen hem uit te brengen, maar zei: **Moge de Heere u bestraffen!** — Judas 1:9

Wat Mozes na zijn dood overkwam, gebeurde met Jacob, Jozua de Hogepriester en de vrouw die tijdens hun leven op overspel betrappt werd. Satan probeert de zondaar tot wanhoop te drijven vanwege hun zonden. De doordringende beschuldigingen van de duivel voelen alsof God Zelf de zondaar veroordeelt. De zachte stem van God die de zondaar hoop biedt, voelt alsof hij wordt overstemd door de stem van de aanklager. Net als Jezus aan het kruis lijkt de stem van God een korte tijd stil te zijn.

Mijn God, mijn God, *waarom* hebt U mij verlaten, *bent U ver van mijn* verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte. — Psalm 22:1-2

Op het moment dat de zondaar zich volledig overweldigd voelt, herinnert hij zich de waarheid die zegt:

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest, — Romeinen 5:20

Gods volk triomfeert over Satan en zijn beschuldigingen. Ze kiezen ervoor om te geloven dat God volledig op Jezus lijkt. Ze geloven dat Hij hen nooit in de steek zou laten en hen voor hun zonden zou afsnijden. Ze grijpen de belofte van eeuwig leven aan ondanks de waarheid dat hun hele leven is ontsierd door zonde en zelf. Hun naam is veranderd van Jacob, wat *verdrachter* betekent, in Israël, wat *overwinnaar* betekent.

Satan probeert ons ervan te overtuigen dat God ons uiteindelijk in de steek zal laten. Ons geloof zal standhouden ondanks het gevoel volledig overweldigd te zijn door Satans beschuldigingen tegen ons. Hij schildert ons verleden in de

donkerste kleuren en we zijn geneigd het op te geven. Het hele verslag van ons leven wordt aan ons gepresenteerd en we voelen ons hulpeloos. Op dat moment zullen we ons tot Christus wenden en Hem vasthouden en zeggen: "Ik geloof dat je me niet in de steek zult laten. Ik vraag om uw zegen en geloof dat u die aan mij zult geven." Dit is de overwinning van het geloof die Christus had op Golgotha, en Hij geeft deze overwinning aan ons, het geloof van Jezus (Openbaring 14:12).

De hele verslaglegging van ons leven wordt aan ons gepresenteerd en we voelen ons hulpeloos. Op dat moment zullen we ons tot Christus wenden en Hem vasthouden en zeggen: "Ik geloof dat je me niet in de steek zult laten."

Dit oordeelsproces is een zware test voor Gods volk. Terwijl we hierover nadenken, komen we in de verleiding erg bang te zijn of erover na te denken of dit echt zal gebeuren. De vraag die gesteld moet worden is: "waarom moeten Gods mensen dit geweldige testproces doorlopen?" Is er geen gemakkelijkere manier dan dit?

HOOFDSTUK 21

Uit de overtreding van één man kwam een oordeel

We bespraken in hoofdstuk 4 de oorsprong van veroordelen oordelen binnen de mensheid. De reden dat Adam en Eva voor de aanwezigheid van God in de tuin vluchtten, is vanwege het veroordelende oordeel van Adam jegens God.

En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. **Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God** te midden van de bomen in de hof. — Genesis 3:8

...en allen te verlossen die **door angst voor de dood** gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren. — Hebreeën 2:15

De angst voor de dood kwam voort uit Adam omdat hij zich voorstelde dat God zijn vrouw Eva met de dood wilde straffen. In rebellie en woede nam hij de vrucht en besloot samen met haar haar lot te ondergaan. In het hart van Adam was oordeel en veroordeling jegens God en zijn Zoon. De leugen dat God hen wilde doden, vertaalde zich in verschrikking toen Degene die Adam vreesde en haatte hem nu naderde (Maleachi 3: 5).

In werkelijkheid kwam de Zoon van God naar Adam toe met liefde, zorg en genade. Adam stelde zich voor dat Hij met oordeel en veroordeling zou komen om hem te doden. Om ervoor te zorgen dat de Zoon van God in de buurt van Adam kon komen, moest Hij Zijn volledige goddelijkheid verluieren. Wanneer de volledige liefdevolle aanwezigheid van God de schuldige, God hatende zondaar ontmoet, is de verschrikking overweldigend en sterft de zondaar.

Het volgende vers is hoe de zondaar ervaart dat hij in de tegenwoordigheid van God komt met de vrees en veroordeling van God in zijn hart.

...in flaming fire, giving vengeance to those not knowing God, and to those not obeying the good news of our Lord Jesus Christ; **who shall suffer justice--destruction age-during [enduring]--from the face of the Lord, and from the glory of his strength,**
— 2 Thessalonians 1:8-9 (YLT)

Nederlandse vertaling:

...In vlammend vuur, wraak makend op hen die God niet kennen, en op hen die het goede nieuws van onze Heer Jezus Christus niet gehoorzamen; die gerechtigheid **zal lijden - vernietiging gedurende de eeuwigheid [blijvend] - van het aangezicht van de Heer, en van de glorie van zijn kracht,**
— 2 Tessalonicenzen 1: 8-9 (YLT)

Dit is hoe het eruit ziet vanuit Gods perspectief:

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestijn voor u achtergelaten. — Mattheüs 23:37-38

Het is een verontrustende gedachte om te weten dat onze menselijke natuur die we van Adam hebben gekregen, de neiging heeft God te haten, voortdurend in de veronderstelling dat God ons wil doden voor onze zonden of ons in de steek wil laten omdat we niet goed genoeg zijn.

Het volk sprak tot God en tot Mozes: **Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn?** Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waardeloze brood. — Numeri 21:5

Immers, het denken van het **vlees is vijandschap tegen God**. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. — Romeinen 8:7

Therefore as by the offence of one [Adam] *judgment came* upon all men to condemnation; Romans 5:18 (KJV) Daarom, zoals door de overtreding van één [Adam] *oordeel* over alle mensen tot veroordeling *kwam*; — Romeinen 5:18 (NBG)

De overtreding van Adam was om iets over Gods karakter te geloven dat vals was. Hij geloofde ten onrechte dat God zijn vrouw wilde vermoorden. Hij stelde zich ten onrechte voor dat God de dood eiste voor overtreding. Door deze overtreding kwam er een geest van oordeel en veroordeling jegens God en zijn Zoon. We hebben deze vijandigheid jegens God geërfd die zich manifesteert tegen Christus, Zijn Zoon. God openbaarde ons deze diepgewortelde haat in ons toen Hij de Zoon van God gaf om als mens onder ons te leven en door ons verworpen en gedood te worden.

Zoals we in hoofdstuk 5 hebben besproken, projecteert Adam uit zelfverdediging zijn eigen oordeel over God als iemand die de dood op God eiste. Hier is het proces:

1. Adam gelooft dat executieve dood (bestrafing door executie) het gevolg is van het overtreden van de wet.
2. Adam overtreedt de wet.
3. Adam voelt zich schuldig.
4. Adam heeft het gevoel dat hij nu moet sterven.
5. Adam probeert de schuld af te schuiven en daarom de doodstraf over te dragen aan de Zoon van God.

Elke keer dat de Zoon van God in onze aanwezigheid komt, wordt deze reeks geactiveerd. Dit is hoe de veroordeling van één man overgaat op alle

mensen. Ieder mens heeft een natuur in zich die de Zoon van God de dood uitroept. Wat 2000 jaar geleden is gebeurd, laat ons zien wat we kunnen doen als we de vrijheid krijgen om met de Zoon van God om te gaan zoals we willen.

Om dit doodsbesluit, dat van nature in ons verblijft, te verwijderen, moest Christus deze natuur op Zich nemen en het vervolgens verwijderen door Zijn dood en opstanding.

But now in Christ Jesus ye who sometimes were far off are made nigh by the blood of Christ. For he is our peace, who hath made both one, and hath broken down the middle wall of partition *between us*; **having abolished in his flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances**; [decrees G1378] **for to make in himself of twain one new man**, so making peace; and that he might reconcile both unto God in one body by the cross, having slain the enmity thereby: — Ephesians 2:13-16 (KJV)

Nederlandse vertaling:

Maar nu, in Christus Jezus, worden jullie die soms ver weg waren, nabij gemaakt door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die beide één heeft gemaakt, en de middelste scheidingsmuur tussen ons heeft afgebroken, **door in zijn vlees de vijandschap te hebben afgeschaft, ja, de wet der geboden vervat in verordeningen**; [decreten G1378] om in zichzelf één nieuwe man te maken, dus vrede stellend; en dat hij beide met God zou verzoenen in één lichaam door het kruis, de vijandigheid daardoor verslagen hebben: — Efeziërs 2: 13-16 (KJV)

Adam had een scheidingsmuur tussen hemzelf en Christus opgericht door het oordeel dat hij over de Zoon van God had uitgesproken. Christus nam de aard van Adam op zich en brak die middelste scheidingsmuur af, zodat Hij in onze aanwezigheid kon komen zonder dat wij onszelf vernietigden, uit angst voor de straf waarvan we denken dat die op ons zal vallen.

De meeste commentatoren stellen dat dit vers spreekt over het afbreken van de muur tussen Jood en heiden, en dit is een secundaire toepassing in het vers. Toch is alle vijandigheid tussen mensen slechts een uiting van de vijandigheid die mensen tegenover God voelen.

Als je het woord *verordeningen* in het Grieks neemt en het Griekse Oude Testament doorzoekt om te zien waar het wordt gebruikt, ontdekken we dat dit niets te maken heeft met de wet van Mozes, maar met de decreten van mensen, in het bijzonder doodsbesluiten door mensen. Hieronder staan de enige verzen in het Griekse Oude Testament die dit woord [G1378] gebruiken voor verordeningen.

- **Ezra 6:8** –Perzisch besluit om de tempel te bouwen.
- **Ezechiël 20:26** vanaf vers 25 - God gaf ze over aan wetten die niet goed waren. God bedierf ze in hun eigen decreten.
- **Daniel 2:13** –Doodsbesluit om wijzen te doden.
- **Daniel 3:10,29** –Doodsbesluit op de vlakke van Dura door de koning van Babylon.
- **Daniel 4:6** – Decree to bring in all the wise men.
- **Daniel 6:8,10,12,13,15,26** –Tekenen het doodsbesluit om alleen de koning te aanbidden.

Als we hieraan hetzelfde woordgebruik in het Nieuwe Testament toevoegen:

- **Lucas 2:1** –Een decreet van Caesar.
- **Handelingen 16:4** –Een decreet van de apostelen om de leerstellingen van de wet van Mozes te beperken vanwege het buitensporige standpunt van sommige Joden over deze kwestie.
- **Acts 17:7** –Een decreet van Caesar.
- **Efeziërs 2:15** - Christus heeft de geboden in (menselijke) decreten afgeschaft.
- **Kolossenzen 2:14** - Het uitwissen van de menselijke decreten die tegen ons waren.

Het gebruik van dit woord voor verordeningen onthult dat het niets te maken heeft met de wetten die Mozes in het Oude Testament schreef. Het spreekt eerder tot menselijke bepalingen en eisen.

Het eerste menselijke besluit was dat de Zoon van God zou sterven voor de gebeurtenissen die zich ontvouwd in de Hof van Eden. Adam heeft dit oordeel over al zijn kinderen uitgesproken en dus komt deze veroordeling over alle mensen in hun natuurlijke staat. De menselijke natuur probeert deze haat te verbergen en beweert God lief te hebben, net als de onderdanen van een totalitaire natie die vrezen dat ze zullen worden gedood als ze het staatshoofd niet eren (Voorbeeld: Noord-Korea).

Degenen die de weg van verlossing bewandelen, aanvaardend dat het leven dat Jezus 2000 jaar geleden op deze aarde manifesteerde de volledige openbaring van Gods karakter is en dat God onze zonden vrijelijk vergeeft, beginnen te veranderen van een geest van veroordeling in een geest van liefde en vergiffenis.

Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven, zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ik hun een God zijn. Ezechiël 11:19-20

Ons ware karakter moet aan ons getoond worden om volledig verlost te worden van onze geest van veroordeling en het doodsbepaald dat we geërfd hebben van onze eerste vader. dichterbij de Zoon van God komen, maar we kunnen ons bewust zijn van waarom het gebeurt en Christus in ons laten werken in plaats van Hem af te wijzen en opnieuw te kruisigen.

Als we kunnen vasthouden aan de beloften van God, geholpen door zijn Geest, en bestand zijn tegen onze eigen veroordeling die we hebben uitgestort over Christus die naar ons wordt teruggekaatst - dan zullen we verzegeld worden met de naam van de Vader.

En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. — Openbaring 14:1

Jezus kwam in zijn incarnatie nooit in de verleiding te denken dat zijn Vader Hem veroordeelde, noch veroordeelde Hij zijn Vader voor de moeilijkheden waarin Hij verkeerde. Jezus is zich volledig bewust van onze natuur op een manier die we nooit kunnen zijn tenzij we zijn onderscheidingsvermogen hebben. Als we echt accepteren dat wij, net als Kaïn, van nature hatelijke moordenaars zijn, aan onszelf sterven en in Zijn genade geloven, zullen we de vrije gave van Zijn leven volledig ontvangen en zal Hij in ons overwinnen.

en omdat Hij het niet nodig had dat iemand van de mens getuigde, want Hij wist Zelf wat in de mens was. — Johannes 22:5

Wij spreken echter de wijsheid van God, als een geheimenis; een wijsheid die verborgen was en die God vóór alle eeuwen voorbestemd heeft tot onze heerlijkheid; een wijsheid die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. — 1 Korinthe 2:7-8

Het nieuwe kader wordt
opgelegd door de woorden
van Christus dat noch Hij,
noch Zijn Vader iemand
veroordeelt.

Spoedig zullen de machten van de duisternis volledig op deze wereld worden ontketend, maar voorlopig weerhouden de engelen de winden van strijd om de aarde volledig te vernietigen, zodat Gods volk verzegeld kan worden met het karakter van de Vader (naam).

Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde, of op de zee of tegen enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van waar de zon opgaat, met het zegel van de levende God. En hij riep met luide stem tegen de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, en zei: Breng geen schade toe aan de aarde, en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben. — Openbaring 7:1-3

De verzegeling van Gods volk is de verwijdering van het veroordelende doodsbesluit dat we van Adam hebben geërfd. Gods volk zal verzegeld worden met een karakter dat niet langer iemand oordeelt en veroordeelt, maar volledig vertrouwt op de goedheid en barmhartigheid van God.

Dit is de reden dat Gods volk een tijd van benauwdheid net als Jacob moet doormaken. De denkwijze van het doodsbesluit van ons vlees is de belangrijkste reden dat het baren van Christus in ons (of een Christus-achtig karakter worden) als zeer ernstige weeën is.

For a voice as of a sick woman I have heard, distress, as of one bringing forth a first-born, the voice of the daughter of Zion, she bewaileth herself, she spreadeth out her hands, 'Woe to me now, for weary is my soul of slayers!' — Jeremiah 4:31 (YLT)

Nederlandse vertaling

Want een stem als van een zieke vrouw heb ik gehoord, benauwdheid, als van iemand die een eerstgeborene voortbrengt, de stem van de dochter van Sion, zij beweent zichzelf, ze spreidt haar handen uit: 'Wee mij nu, want is mijn ziel van moordenaars!' — Jeremia 4:31 (YLT)

Het raamwerk waarin we verschillende van deze verzen hebben geplaatst, zal nieuw zijn voor degenen die bekend zijn met de Bijbelse leerstellingen over de verzegeling en de laatste gebeurtenissen in de geschiedenis van de aarde. Het nieuwe kader wordt opgelegd door de woorden van Christus dat noch Hij, noch Zijn Vader iemand veroordeelt.

Hoe gaat u oordelen?

HOOFDSTUK 22

Christus oordeelszetel

An het einde van hoofdstuk 3 stelden we de vraag of we echt begrijpen wat Gods gerechtigheid is. We hebben veel punten aangepakt om te laten zien dat God niemand oordeelt of veroordeelt. We herinneren ons een uitspraak die we in hoofdstuk 3 hebben afgelegd.

Het wordt bijna universeel aangenomen dat de soevereiniteit van God, en daarom alle gemeenschapsleiders die onder de mensen regeren, gerechtigheid baseren op de macht om het zwaard te hanteren. Gerechtigheid is om daden als goed of slecht te beoordelen en bijgevolg het goede te belonen en het slechte te straffen.

Deze kijk op God ziet barmhartigheid als een tegengesteld principe aan gerechtigheid. Onze menselijke perceptie van deze twee principes is dat ze niet allebei tegelijkertijd kunnen werken. Als er genade wordt geschonken, moet de gerechtigheid voldoen aan haar eisen. Als gerechtigheid wordt uitgevoerd, is de barmhartigheid uitgeput.

Als het principe van geweld (fysiek of mentaal) en de dreiging met de dood uit onze perceptie van Gods gerechtigheid worden verwijderd, verandert de relatie tussen barmhartigheid en gerechtigheid volledig.

*Righteousness and justice are the foundation of Your throne;
mercy and truth go before Your face. — Psalm 89:14 (NKJV)*

Nederlandse vertaling

Gerechtigheid en barmhartigheid zijn het fundament van Uw troon; barmhartigheid en waarheid gaan voor Uw aangezicht.
— Psalm 89:14 (NKJV)

Justice and judgment *are* the habitation of thy throne: mercy and truth shall go before thy face. — Psalm 89:14(KJV)

Nederlandse vertaling

Gerechtigheid en oordeel zijn de woonplaats van uw troon: barmhartigheid en waarheid zullen voor uw aangezicht uitgaan.
— Psalm 89:14 (NBG)

Dit vers in Psalmen is erg belangrijk omdat het spreekt over de relatie tussen gerechtigheid en barmhartigheid. Ik heb twee versies geciteerd omdat de ene een puntkomma gebruikt om de twee zinnen te koppelen, terwijl de tweede een dubbele punt gebruikt. Dus wat is het verschil?

Puntkomma's moeten het bewijs of een reden voor de voorgaande bewering invoeren; Deze zin gebruikt bijvoorbeeld op de juiste manier een puntkomma. Een dubbele punt daarentegen moet worden gebruikt voor een sterkere, directere relatie. Het moet de nadruk leggen, een voorbeeld of een verklaring geven.²³

De KJV geeft een sterkere verbinding tussen gerechtigheid en barmhartigheid. In wezen zegt het dat Gods gerechtigheid en oordeel wordt gedemonstreerd als genade en waarheid. Het gebruik van de puntkomma in de NKJV suggereert dat gerechtigheid en barmhartigheid met elkaar verband houden. Dit kan ook hetzelfde idee ondersteunen, maar de verbinding is iets zachter. Desondanks geeft het onderliggende principe van het Hebreeuwse parallelisme aan dat hetzelfde idee wordt herhaald, alleen op een andere manier.

²³<http://crosstalk.cell.com/blog/colons-vs-semicolons>

De prachtige realiteit van dit vers is dat Gods gerechtigheid zich manifesteert als barmhartigheid. Gerechtigheid is het goede te doen. Volgens Gods karakter is het goed om barmhartigheid te betonen.

A father of the fatherless, and a judge of the widows,*is* God in his holy habitation. — Psalm 68:5 (KJV)

Vader van de wezen en Rechter van de weduwen: dát is God in Zijn heilige woning; (HSV) — Psalm 68:6

U hebt de wens van de zachtmoedigen gehoord, HEERE, U zult hun hart versterken, Uw oor zal er acht op slaan om de wees en de verdrukte recht te doen. Dan zal een aardse sterveling voortaan geen geweld meer bedrijven. — Psalm 10:17-18

U, Heere, bent *immers* goed, mild om te vergeven en rijk aan goedertierenheid voor allen die U aanroepen. — Psalm 86:5

Het is het juiste om voor de vaderlozen en de armen te zorgen. Het is goed om barmhartigheid te tonen en te vergeven. Dit is gerechtigheid in Gods koninkrijk. Er zijn verschillende passages in de Schrift die spreken over God die de mensen oordeelt. Wat we natuurlijk zouden aannemen is een oordeel van veroordeling, maar eerder een oordeel dat genezing en herstel brengt.

Uit Sion, de volmaakte schoonheid, verschijnt God blinkend. Onze God komt en zal niet zwijgen; voor Zijn aangezicht verteert een vuur, rondom Hem stormt het geweldig. Hij roept tot de hemel daarboven en tot de aarde, om over Zijn volk recht te spreken: Verzamel Mij Mijn gunstelingen, die een verbond met Mij sluiten door offers. De hemel verkondigt Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter. — Psalm 50:2-6

Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs goedertierenheid en barmhartigheid, eenieder aan zijn naaste. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar. — Zacharia 7:9-10

De actie van Gods oordeel is om Zijn volk te genezen en te redden. Hij zegt tegen ons:

Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren. — Psalm 9:17

De onmiddellijke vraag die opkomt is hoe zit het met de bestraffing van boosdoeners? Heeft God geen beperking voor degenen die kwaad willen doen? Psalm 50 gaat als volgt verder:

Maar tegen de goddeloze zegt God: Hoe *durft* u over Mijn verordeningen te vertellen en Mijn verbond in uw mond te nemen? Want ú haat de vermaning en werpt Mijn woorden achter u weg. Ziet u een dief, dan loopt u met hem mee; en uw deel is met overspelers. Uw mond gebruikt u voor het kwaad, uw tong smeedt bedrog aan bedrog. U zit daar *en* spreekt kwaad tegen uw broeder, u werpt een smet op de zoon van uw moeder. Zulke *dingen* doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen. — Psalm 50:16-21

De Heer vertelt de goddelozen waar hun fout is en in welk groot gevaar ze verkeren. Hij stelt dit voor hun ogen op orde. Het hoofdstuk concludeert als volgt:

Begrijp dit toch, u die God vergeet; anders verscheur Ik, en er is *niemand* die redt. Wie dank offert, zal Mij eren; *wie* de *rechte* weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien. — Psalm 50:22-23

De meeste Bijbelvertalingen vertalen Psalm 50:22 door te zeggen dat God de goddelozen in stukken zal scheuren. Deze vertaling geeft weer hoe we zouden verwachten dat God zou handelen, maar de tekst zegt dit niet echt bij nadere observatie.

Understand this, I pray you, ye who are forgetting God, lest I tear, and there is no deliverer. — Psalm 50:22 (YLT)

Nederlands vertaling

Begrijp dit toch, gij die God vergeet, opdat ik niet verscheur en er geen verlosser is. — Psalm 50:22 (YLT)

Het Hebreeuwse woord voor *scheuren* heeft een vorm die eenvoudigweg betekent verlaten of afscheiden. Het betekent niet in stukken te scheuren. Dezelfde Hebreeuwse woordvorm²⁴ voor traan wordt gebruikt in het boek Hosea en vertelt ons precies wat God in dit geval bedoelt:

For I *am* as a lion to Ephraim, and as a young lion to the house of Judah, I--I tear and go, I bear away, and there is no deliverer. I go--I turn back unto My place, till that they are desolate, and have sought My face. In their distress they do seek Me speedily!
— Hosea 5:14-15 (YLT)

Nederlandse vertaling

Want ik *ben* als een leeuw voor Efraïm, en als een jonge leeuw voor het huis van Juda, ik versheur (scheid mij af) en ga, ik draag weg, en er is geen verlosser. Ik ga - ik keer terug naar Mijn plaats, totdat ze verlaten zijn en Mijn aangezicht hebben gezocht. In hun nood zoeken ze Mij snel! — Hosea 5: 14-15 (YLT)

Het *scheuren* wordt gedefinieerd als God die terugkeert naar Zijn plaats en de goddelozen de consequenties van hun keuzes laat ondergaan. Laten we de volgorde volgen.

1. God scheurt *Zichzelf* weg en gaat
2. Er is nu geen verlosser voor de goddelozen
3. waits God keert terug naar Zijn plaats en wacht
4. Totdat de goddelozen verlaten zijn en de gevolgen van hun daden niet meer onder ogen hoeven te zien
5. De goddelozen hebben een mogelijkheid om in hun nood het aangezicht van God te zoeken

²⁴ Het Hebreeuwse woord is in de Qal-vorm. Als het woord bedoeld was om in stukken te scheuren, zou het in de Niphal- of Poal-vorm moeten zijn.

Het is een kwelling voor God om een van zijn kinderen hun eigen slechtheid te laten onder ogen zien. Het doet Hem veel pijn om weg te moeten scheuren. Hij weet dat zijn kinderen zullen lijden, maar omdat ze niet willen luisteren, moet God hen verlaten op basis van hun eigen keuzes.

In deze plek van nood zien we dat de goddelozen een moment hebben om God snel te zoeken en genezen te worden. Dit is wat God bedoelt in het laatste vers van Psalm 50.

Wie dank offert, zal Mij eren; wie *de rechte* weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien. — Psalm 50:23

Deze woorden worden tot de goddelozen gesproken. Het oordeel van God jegens de goddelozen laat hen de gevolgen van hun goddeloosheid ervaren; zodat ze het leed van hun daden het hoofd kunnen bieden in de hoop dat de goddelozen tot God zullen terugkeren en genezen zullen worden. God is in staat om deze gevolgen tot op zekere hoogte te bemiddelen, zodat ze op de goddelozen vallen op een manier die het best in staat is hen te helpen het zelfbedrog van de zonde te herkennen (let bijvoorbeeld op hoe de plagen in Egypte op een bepaalde manier van de aarde losbarsten). om het onvermogen van de Egyptische goden om te redden aan te tonen). “Want door Hem bestaan alle dingen”, Kolossenzen 1:17. Als de goddeloze op enig moment genade in God ziet en berouw heeft, zal God zijn aangezicht weer naar hen wenden en barmhartigheid tonen. Gods daden bij het oordeel zijn altijd om te genezen, niet om te veroordelen en te vernietigen.

Dit is hoe de Bijbel vergeldende gerechtigheid beschrijft:

De HEERE is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan. De goddeloze raakt verstrikt in het werk van zijn eigen handen.
Higgajon, Sela — Psalm 9:17

Nogmaals, hoe gaat God om met de opstandelingen die kwaad doen? Hij laat toe dat ze worden verstrikt in het werk van hun eigen handen. God gaat terug naar Zijn plaats totdat ze verlaten zijn. Dit principe is in de 10 geboden zelf geschreven.

U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, *ben* een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen. — Exodus 20:5-6

De rechtvaardigheid van God is om barmhartigheid te tonen en herstel te brengen, maar als Zijn barmhartigheid wordt afgewezen, dan laat Hij de mensen in liefdevol respect voor de vrije wil de natuurlijke consequenties van hun eigen keuzes hebben. Terwijl mensen bedroefd raken door de rampen die hen in hun dwaasheid overkomen, probeert God hen terug te trekken tot Zichzelf om hen te genezen. Als mensen nog steeds weigeren te luisteren, zullen ze omkomen in hun eigen slechtheid. Dit rechtssysteem is totaal anders dan dat van Caesar (d.w.z. menselijke autoriteit) die de overtreder pijn, opsluiting en dood zal toebrengen. Dit is een van de manieren waarop God de wegen van mensen weer op hen terugbrengt; Hij laat de gerechtigheid van Caesar bestaan en Hij staat de ongerechtigheid van dit rechtssysteem toe om degenen die kwaad doen te straffen. De Bijbel noemt dit de wraak van God.

Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen. Zij is immers Gods dienaar, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaar, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet. — Romeinen 13:3-4

De principes van Romeinen 13: 3-4 zijn een uitdrukking van het principe van de 10 Geboden van de verkeerde daden van de bezoekende man jegens hem. Op deze manier wordt Caesar Gods dienaar om het kwaad te wreken. Dit betekent niet dat Caesar volgens het karakter van God leeft of God op enigerlei wijze vertegenwoordigt, maar dat God de gevolgen van het valse rechtssysteem van de dood van de mens op hem terug laat komen.

Zowel Caesar als Christus hebben een rechterstoel.

Maar Paulus zei: **Ik sta voor de rechterstoel** van de keizer en daar behoor ik geoordeeld te worden. Ik heb de Joden geen onrecht gedaan, zoals ook u heel goed weet. — Handelingen 25:10

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam *gedaan* heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. — 2 Korinthe 5:10

Deze twee rechterstoelen zijn niet hetzelfde. De rechterstoel van Christus werkt volgens een heel ander principe dan die van Caesar. Het rechtssysteem van de hemel gebruikt geen geweld of de doodsdreiging om zijn principes te ondersteunen. Het gebruik van geweld is in strijd met het koninkrijk van Christus.

Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. — Johannes 18:36

Het principe van vechten is in deze context het principe van geweld. Het koninkrijk van Christus gebruikt geen geweld. Wat betekent het om op de rechterstoel van Christus te staan om de dingen die in het lichaam worden gedaan te ontvangen? Dit klinkt misschien als een bedreiging, nietwaar?

U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen immers allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. Romeinen 14:10

Paulus stelt de vraag: waarom veroordeel je je broer? Vervolgens waarschuwt hij dat we voor de rechterstoel van Christus zullen staan. Is deze bewering een bedreiging om goed gedrag op te wekken? Dit is onmogelijk. Het heeft geen zin dat we anderen niet mogen oordelen, maar Christus zal ons oordelen. Als we anderen niet willen oordelen, dan hebben we een

volmaakt voorbeeld in Christus van niet oordelen nodig. Dit is precies wat Jezus ons vertelt. Hij oordeelt niemand (Johannes 8:15).

Wat is dan de betekenis van het staan voor de rechterstoel van Christus?

Do not take revenge, my dear friends, but leave room for God's wrath, for it is written: "It is mine to avenge; I will repay," says the Lord. On the contrary: "If your enemy is hungry, feed him; if he is thirsty, give him something to drink. In doing this, you will heap burning coals on his head." — Romans 12:19-20 (NIV)

Nederlandse vertaling

Neem geen wraak, mijn beste vrienden, maar laat ruimte over voor Gods toorn, want er staat geschreven: "Het is aan mij om te wreken; Ik zal het terugbetalen", zegt de Heer. Integendeel: "Als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten; als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Door dit te doen, stap je brandende kolen op zijn hoofd." — Romeinen 12: 19-20 (NIV)

In de aanwezigheid van Jezus staan, Hij die de essentie is van liefde, vergeving en barmhartigheid, is een marteling voor de zelfzuchtige ziel. Toen de joodse leiders voor Christus stonden terwijl Hij op het zand schreef, dwongen zowel Zijn aanwezigheid als wat Hij aanriep hen om zichzelf te veroordelen en weg te lopen.

In de aanwezigheid van Jezus staan, Hij die de essentie is van liefde, vergeving en barmhartigheid, is een marteling voor de zelfzuchtige ziel.

De liefde en barmhartigheid van God heeft zijn eigen inherente kracht van overtuiging. Gods grenzeloze barmhartigheid heeft een oneindige kracht om de ziel te overtuigen van hoe zuiver God is en hoe slecht we zijn. Elke dag ondergaat onze Heiland de verschrikkingen van talloze zelfmoorden, moorden, overdoses drugs en abortussen. Zijn uithoudingsvermogen van deze dingen spreekt tot een liefde die zo groot is dat we haar nooit volledig zullen begrijpen.

Deze liefde heeft zo'n kracht dat wanneer de zondaar voor deze rechterstoel van Christus staat zonder dat zijn zonden zijn vergeven, de schuld van zijn egoïsme hem zal verpletteren. Het is niet God die de zondaar veroordeelt, want veroordeling komt niet van God maar van Satan en Adam.

Omarm vandaag Gods genade; dit is Gods gerechtigheid, om u vrijelijk te vergeven en u te ontlasten van uw schuld.

HOOFDSTUK 23

De reiniging van het heiligdom en de Grote Verzoendag

An het begin van de Joodse kalender is het feest van Pascha en Ongezuurde Broden. Dit is het begin van het verzoeningsproces. Het richt zich op opoffering en vergeving van zonden. Dit vindt zijn centrum in de binnenplaats en het offeraltaar.

De heiligste dag van het jaar voor Joden is Jom Kipoer, of in het Nederlands, de Grote Verzoendag. De gebeurtenissen van deze dag vergemakkelijken de volledigheid van het verzoeningsproces. Yom Kippur vindt plaats in de zevende maand en het centrale werk is in de Allerheiligste Plaats van het Heiligdom. De mensen worden opgeroepen om te vasten en hun ziel voor God te vernederen, en te bidden dat alles in orde wordt gemaakt met God, want het is de oordeelsdag.

Het belangrijkste ritueel van deze dag omvat twee geitenbokjes:

Hij moet het heilige linnen onderkleed aantrekken en een linnen broek moet over zijn onderlichaam zijn. Hij moet een linnen gordel ombinden en een linnen tulband om wikkelen. Dit is heilige kleding. Hij mag die pas aantrekken, nadat hij zijn lichaam met het water gewassen heeft. Van de gemeenschap van de Israëlieten moet hij twee geitenbokken nemen als zondoffer en één ram als brandoffer. Dan moet Aäron de jonge stier aanbieden

als zondoffer dat voor hem bestemd is, en voor zichzelf en zijn gezin verzoening doen. Hij moet ook de beide bokken nemen en die voor het aangezicht van de HEERE plaatsen, bij de ingang van de tent van ontmoeting. Aäron moet namelijk het lot over de twee bokken werpen: één lot voor de HEERE en één lot voor de weggaande bok. Dan moet Aäron de bok waarop het lot voor de HEERE gevallen is, aanbieden en hem als zondoffer bereiden. Maar de bok waarop het lot is gevallen om weggaande bok te zijn, moet levend voor het aangezicht van de HEERE geplaatst worden, om daarmee verzoening te doen door hem als weggaande bok de woestijn in te sturen. — Leviticus 16:4-10

We hebben in hoofdstuk 14 aangegeven dat het Heiligdom niet volledig Gods karakter vertegenwoordigt, maar eerder het proces vertegenwoordigt waardoor de mens met God verzoend wordt. Opperoffering en offerande God verlangt niet (Psalm 40: 7). Dat betekent dat deze gebeurtenis onze menselijke percepties van oordeel weerspiegelt.

De ene bok wordt de bok van de Heer genoemd en de andere is de zondebok. Hoe komt het dat geiten worden gebruikt in plaats van lammeren?

Wat fascinerend is, is dat het Hebreeuwse woord voor geit hier op drie verschillende manieren kan worden toegepast:

- 1) hairy (bijvoeglijk naamwoord)
- 2) he-goat, bok (zelfstandig naamwoord mannelijk)
 - 2a) als offerdier
 - 2b) satyr, kan verwijzen naar een door demonen bezeten geit zoals het varken van Gadara (Matteüs 8: 30-32)

Het proces waarmee de twee geiten worden gekozen, is door loting. Beide geiten kunnen de bok van de Heer of de zondebok zijn. Dit is de eerste plaats in de Bijbel waar veel tekenen wordt genoemd. Adam Clarke, een gerenommeerd Bijbelcommentator uit de 19e eeuw, geeft het proces voor hoe de loterij werd gedaan.

De Joden vertelden ons dat er twee loten waren van hout, steen of enig soort metaal . Op de ene stond **לשם** Lashem, voor de Naam, dwz **יהוה** Jehova, die de Joden niet zullen schrijven of uitspreken; op de andere stond **לעזאזל** Laazazel, voor de zondebok: daarna legden ze de twee loten in een vat dat **קלפי** kalpey heette. , de geiten staan met hun gezicht naar het westen. Toen kwam de priester en de geiten stonden voor hem, de een rechts en de ander links; de kalpey werd toen geschud en de priester stak beide handen in het vat en haalde 1 lot per hand uit het vat: dat wat in zijn rechterhand was, legde hij op de geit die aan zijn rechterhand was, en dat in zijn linkerhand legde hij op de geit die links van hem was; en volgens wat er op de loten was geschreven, werden de geitenbok en de offergeit vastgesteld. Zie de *Mishna, in Tract. Yoma*. Commentaar van Leviticus 16: 8

De manier waarop God gewoonlijk Zijn wil communiceerde, was door het gebruik van de Urim en Tummim. Dit waren twee stenen die op de schouders van de hogepriester waren geplaatst. God zou Zijn wil meedelen door de ene steen die oplichtte of de andere steen werd overschaduwde. Toch wordt op de Grote Verzoendag loting gebruikt in plaats van de Urim en Tummim, een methode die veel nederiger en schijnbaar willekeurig is. Men kan stellen dat de Heer kiest welke bok dat is, maar het lijkt alsof het volkomen willekeurig is.

Dit manier om de schuld van een natie bij een mens of een dier te leggen, was gebruikelijk in heidense culturen. Het past perfect bij hoe de natuurlijke mens schuld oplost. Adam Clarke geeft deze interessante geschiedenis weer als hij commentaar geeft op Leviticus 16:10.

De meeste oude naties hadden plaatsvervangende offers, waarop ze door middel van bepaalde rituelen en ceremoniën de schuld van de gemeenschap in het algemeen overbrachten, op dezelfde manier waarop de zondebok door de Joden werd gebruikt. De witte stier die door de Egyptenaren aan hun god Apis werd geofferd, was van deze soort; ze hakten het hoofd af van het slachtoffer dat ze hadden geofferd, en nadat ze het met execraties hadden belast, 'opdat als er enig kwaad over hen of het

land Egypte hangt, het op dat hoofd mag worden uitgestort', ofwel verkochten ze het naar de Grieken of gooide het in de Nijl - zie *Herodes*. Euterp., P. 104, edit. Gale.

Petronius Arbiter zegt dat het een gewoonte was onder de oude inwoners van Marseille, telkens wanneer ze door pest werden getroffen, om een van de armere burgers die zich voor dit doel aanboden, mee te nemen en hem een heel jaar te voeden met het zuiverste en beste voedsel. , zij versierden hem met ijzerkruid, en kleedden hem met heilige gewaden: zij leidden hem toen door hun stad, hem belastend met vervloekingen; en nadat ze hadden gebeden dat al het kwaad waaraan de stad werd blootgesteld, op hem zouden vallen, sloegen ze hem vervolgens neer van de top van een rots - Satiricon, in het bijzonder. Suidas merkt onder het woord περιψημα op dat het de gewoonte was om een de mens jaarlijks ter dood voor de veiligheid van het volk, met deze woorden: Περιψημα ημωνγενου, wees onze reiniger; en, dat gezegd hebbende, om hem in de zee te werpen als een offer aan Neptunus.

Het is waarschijnlijk hetzelfde dat op Jona werd toegepast toen hij de mannen om hem heen vertelde hem van het schip te gooien als een offer, en zo alle schuld met zich mee te nemen en de storm te beëindigen.

De Israëlieten waren uit Egypte gekomen en waren bekend met de verzoeningsgewoonten van de Egyptenaren. Deze wijzen worden in het Israëlitische erediensstelsel gebracht om de mensen te leren dat God het zondeprobleem gaat aanpakken en de schuld van de natie wegneemt. Het is hetzelfde principe waarop Kajafas, de Hogepriester in de tijd van Christus, een beroep deed toen hij voorstelde dat de natie één man zou doden om de rest te redden.

en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat. — Johannes 11:50

Pilatus, die probeert het leven van Jezus te redden, biedt de menigte de beslissing aan of Jezus dan wel Barabbas moet worden geofferd.

Maar u hebt de gewoonte dat ik op het Pascha iemand voor u loslaat. Wilt u dan dat ik de Koning van de Joden voor u loslaat? Zij dan schreeuwden allemaal opnieuw: Niet Deze, maar Barabbas! En Barabbas was een misdadiger. — Johannes 18: 39-40

Het is veelbetekenend dat de willekeur van wie er leeft en wie sterft met betrekking tot de twee bokken, zich afspeelt in de kruisiging van Christus. De wispelturige menigte, bewogen door de grillen van emotie, koos Barabbas om te leven en Christus om te sterven.

Het verhaal van Yom Kippur is dat God probeert tot de mensheid te spreken dat Hij ons met Zichzelf verzoend heeft, maar de manier waarop Hij dit aan ons communiceert, is door onze manier van denken. Gods gedachten zijn niet onze gedachten, en om ons te bereiken moet Hij dus tot ons spreken zoals we het begrijpen²⁵.

Het verhaal van Yom Kippur brengt ons echt terug naar het begin, want dingen kunnen alleen eindigen waar ze begonnen zijn; wat betekent dat alleen wanneer de kwesties die tot de controverse hebben geleid, worden aangepakt, dingen kunnen worden verzoend.

In de tuin gaf Adam zijn schuld door aan twee anderen:

Toen zei Adam: **De vrouw die U gaf om bij mij te zijn**, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten. — Genesis 3:12

Christus was het Lam dat geslacht werd vanaf de grondlegging van de wereld en wordt daarom vertegenwoordigd door de bok van de Heer. Eva moest de verantwoordelijkheid dragen om haar man tot zonde te leiden. Ze werd Adams zondebok. Het was een wilderniservaring voor haar, waaraan ze uiteindelijk bijna 1000 jaar later omkwam.

²⁵ Zie hoofdstuk 16 van het boek Agape, beschikbaar op fatheroflove.info.

Aan het einde van de geschiedenis van deze aarde zullen de religieuze leiders van de kerken er bij de wereld op aandringen om te aanbidden volgens hun dictaten. Iedereen moet het merkteken van het beest ontvangen om te kunnen kopen en verkopen. Zoals we in hoofdstuk 20 hebben bekeken, zal er een doodsbesluit worden ingesteld voor degenen die weigeren het verplichte zondagse aanbiddingsprogramma te aanbidden. De wereld zal ernstige rampen beginnen te ervaren als gevolg van wetten tegen de wet van God die ons gebiedt de zevende dag sabbat te heiligen.

Gods volk zal de schuld krijgen van de rampen die op aarde komen. Sommigen van hen zullen als offer ter dood worden gebracht in de ijdele hoop dat de stuiptrekkingen van de natuur en de mensheid zullen ophouden. Als Christus zal verschijnen om zijn kinderen te verlossen, zullen de goddelozen beseffen dat ze misleid zijn. Vervolgens proberen ze hun woede te uiten over de religieuze leiders die hen bedrogen. Ze zoeken verzoening door de dood van deze religieuze mannen.

Uiteindelijk is Satan degene die de wereld tot bedrog heeft geleid, en nadat de heiligen naar de hemel zijn gebracht en de goddelozen zijn vernietigd door de gevolgen van hun eigen keuzes, wordt Satan 1000 jaar op aarde achtergelaten.

En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van **de afgrond** en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en **bond hem voor duizend jaar**, Openbaring 20:1-2

De kettingen waaraan Satan en zijn engelen zijn gebonden, zijn de kettingen van hun omstandigheden.

For if God messengers [angels] **who sinned did not spare**, but with **chains of thick gloom**, having cast *them* down to Tartarus, did deliver *them* to judgment, having been reserved, — 2 Peter 2:4 (YLT)

Nederlands vertaling:

Want als de boodschappers van God [engelen] **die zondigden niet spaarden**, maar **met kettingen van dikke duisternis**, die *hen* naar Tartarus hadden neergeworpen, *hen* aan het oordeel overleverden, na gereserveerd te zijn, — 2 Petrus 2: 4 (NLT)

Satan heeft in de menselijke geschiedenis niemand gespaard. Hij oordeelde, veroordeelde en beschuldigde de hele mensheid. Duizend jaar lang moet hij, zoals hij heeft geoordeeld, in de stilte van deze gebroken aarde zitten en zijn eigen veroordeling onder ogen zien. De Bijbel noemt het een bodemloze put of een afgrond. De diepe wanhoop die Satan ervaart is bodemloos. Hij zal in een gevangenis van zijn eigen onvergevingsgezindheid zitten. Jezus zinspeelt hierop in een gelijkenis.

Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal. Daarom kan het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met een zeker koning die afrekening wilde houden met zijn dienaren. Toen hij begon af te rekenen, werd er iemand bij hem gebracht die hem tienduizend talenten schuldig was. En toen hij niet kon betalen, gaf zijn heer opdracht dat men hem zou verkopen, én zijn vrouw en kinderen en alles wat hij had, en dat de schuld betaald moest worden. De dienaar dan knielde voor hem neer en zei: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. En de heer van deze dienaar was innerlijk met ontferming bewogen, liet hem gaan en schold hem de schuld kwijt. Maar deze dienaar ging naar buiten en trof een van zijn mededienaren aan, die hem honderd penningen schuldig was. Hij pakte hem beet, greep *hem* bij de keel en zei: Betaal mij wat u schuldig bent. Zijn mededienaar dan liet zich voor hem neervallen en smeekte hem: Heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. Hij wilde echter niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld betaald zou hebben. Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurd was, werden zij erg bedroefd; zij gingen naar hun heer en vertelden hem alles wat er gebeurd was. Toen riep zijn heer hem bij zich en zei tegen hem:

Slechte dienaar, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, omdat u mij dat smeekte. Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw mededenaar, zoals ik ook medelijden met u had? En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft. Mattheüs 18:21-35

De man die zijn meester dank verschuldigd was voor het kwijtschelden van zijn schuld, draaide zich om en veroordeelde iemand die hem een klein bedrag schuldig was. Het punt van het verhaal is dat degenen die niet vergeven te maken krijgen met de gemartelde gevangenis van zelfveroordeling en bitterheid. God martelt hen niet, maar Hij laat hen de consequenties van hun eigen keuzes onder ogen zien. Deze marteling durven de gevallen engelen niet onder ogen te zien.

Toen hij Jezus zag, viel hij schreeuwend voor Hem neer en zei met luide stem: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God, de Allerhoogste? **Ik bid U dat U mij niet pijnigt.** Want Hij had de onreine geest bevolen van de man uit te gaan. Die had hem namelijk vele malen aangegrepen, en men had hem met ketenen en met boeien gebonden om hem in bewaring te houden, maar hij verbrak de boeien en werd door de demon naar de woeste plaatsen gedreven. Jezus vroeg hem: Wat is uw naam? Hij zei: Legio; want er waren veel demonen in hem gegaan. En zij smeekten Hem dat Hij hun niet zou bevelen in de afgrond te gaan. En er was daar een grote kudde varkens aan het weiden op de berg. Zij smeekten Hem dat Hij hun zou toestaan daarin te gaan. En Hij stond het hun toe. En de demonen gingen uit de man weg en gingen in de varkens; **en de kudde stortte van de steilte af het meer in, en verdronk.** — Lukas 8:28-33

In dit verhaal zien we de manieren van kwelling en de afgrond met elkaar verbonden. De gevallen engelen proberen de Zoon van God de schuld te geven van de pijniging die ze zullen ondergaan, maar ze projecteren hun angst om veroordeeld te worden op Christus omdat ze iedereen om hen

heen hebben veroordeeld. De varkens die verdrinken, fungeren als een symbool van de engelen zelf die de parel van grote waarde verwierpen. Deze engelen vertrappelden de Zoon van God onder hun voeten en verachtten Zijn goedheid jegens hen.

Geef het heilige niet aan de honden, **en werp uw parels niet voor de zwijnen**, opdat die ze niet op enig moment met hun poten vertrappen, zich omkeren en u verscheuren. — Mattheüs 7:6

Het overweldigende aantal varkens in de zee weerspiegelt de zielskwellung van de boze engelen die overweldigd zullen worden door hun eigen ketenen van onvergevingsgezindheid. Deze engelen hebben een motto.

We vergeven nooit en we vergeten het nooit.

Deze woorden komen terug om de gevallen engelen te achtervolgen. Alles wat ze hebben gedaan, kunnen ze niet vergeten, en omdat ze niet vergeven, kunnen ze niet geloven dat ze vergeven zullen worden. Daarom blijven ze 1000 jaar in de gevangenis totdat ze de volle glorie van God onder ogen moeten zien, op dat moment zullen ze overweldigd worden door hun eigen overtuiging van hun zonden en verdrinken ze als de varkens in de zee.

Zij zullen u in het graf doen neerdalen **en u zult de dood van een dodelijk gewonde sterven in het hart van de zeeën**. — Ezechiël 28:8

Als deze wereld eindigt, zal ze volkomen verlaten zijn. De Bijbel beschrijft een tijd waarin er geen mens op aarde is en alles wordt afgebroken.

Ik zag, en zie, *er was* geen mens, en alle vogels in de lucht waren weggevlogen. Ik zag, en zie, het vruchtbare land *was* woestijn, en al zijn steden waren afgebroken, door de HEERE, *door* Zijn brandende toorn. Want zo zegt de HEERE: Heel het land zal een woestijning worden – toch zal Ik er geen vernietigend einde aan maken. — Jeremia 4:25-27

Satan wordt op aarde achtergelaten zonder mensen om te verleiden en de gevallen engelen hebben niets te doen. Ze worden in de zee van wanhoop gedreven en stikken in bitterheid, veroordeling en kwelling. Nu de hele mensheid dood of in de hemel is, zijn zij de enigen die de gevolgen van de zonde op aarde met zich meedragen. De atmosfeer van de gewelddadige, losbandige, smerige geschiedenis van de mens rust nu op Satan en zijn engelen.

Nu dan, *u* bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opgedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. — Genesis 4:11

Satan is nu volledig vervloekt van de aarde die zijn mond had geopend om al het bloed te ontvangen dat Satan en zijn engelen de mensen hadden geïnspireerd om te vergieten.

Tijdens de ceremonie op de Grote Verzoendag plaatst de hogepriester beide handen op de levende bok en bekent, of, zoals het Hebreeuws aangeeft, de zonden op de bok werpen.

Aäron moet zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en al de ongerechtigheden van de Israëlieten belijden, al hun overtredingen, overeenkomstig *al* hun zonden. Hij moet die op de kop van de bok leggen en *hem* door de hand van een man, die daarvoor gereedstaat, de woestijn in sturen. — Leviticus 16:21

Wat betekent dit? Doet Christus wat Adam hem in het begin heeft aangedaan? Geeft Hij Satan de schuld van alles?

Jezus heeft ons verteld dat Hij niet oordeelt of veroordeelt. Toch herinneren we ons wat er gebeurt bij de rechterstoel van Christus.

De HEERE is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan. De goddeloze raakt verstrikt in het werk van zijn eigen handen. Higgajon, Sela — Psalm 9:17

Want de dag van de HEERE is nabij over alle heidenvolken; zoals u gedaan hebt, zal u gedaan worden; wat u verdient, zal op uw eigen hoofd terugkeren! — Obadja 1:15

Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. — Galaten 6:7

Satan zal de straf ondergaan die hij heeft bedacht. Net als Haman die een galg maakte om Mordechai aan te hangen (Esther 7:10), wordt Satan zelf geconfronteerd met de straf die hij zelf voor anderen heeft geëist.

Zoals de mannen die de vrouw die op overspel betrappt was meebrachten om haar te veroordelen en Jezus in plaats daarvan in het zand schreven en hun eigen daden in herinnering brachten, zo heeft Christus het hele leven van Satan gezien. Alles wat Satan heeft gedaan, is op Christus geschreven. Elke zonde die mensen hebben begaan, is in Jezus gegraveerd. "Aäron zal ... over haar [de bok] alle ongerechtigheden van de kinderen van Israël belijden ..." De woorden die hier wordt gebruikt is *om te bekennen*, het is niet om het *onheil uit te spreken*. Een deel van de betekenis van dit woord bekennen is:

(met uitgestrekte handen); intens klagen (door de handen te wringen) *Concordance Strong's*

Net als het verhaal van Kaïn sprak Christus geen verdoemenis over Kaïn uit toen Hij de daden van Kaïn vertelde of beleden had en wat de resultaten zouden zijn van zijn daden. Hij sprak ze in tranen en verdriet uit om wat hem zou overkomen.

Nu dan, u *bent* vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opgedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; u zult dolend en dwalend over de aarde gaan. — Genesis 4:11-12

Net als Kaïn zal Satan 1000 jaar lang een vluchteling en zwerver op aarde zijn, behalve dat hij zal leven in de atmosfeer van 6000 jaar zonde. Christus

belijdt dit tegenover Satan, net zoals hij over Kain bekende wat er met hem zou gebeuren vanwege zijn goddeloosheid.

Vanuit menselijk perspectief lezen we dit als een verschuiving van de schuld naar de oorspronkelijke bron van het probleem, waardoor de schuld van de rest van de natie wordt weggenomen. Maar Gods gerechtigheid eist dit soort schuldoverdracht niet; het is de gerechtigheid van Satan, waar zonde niet kan worden verwijderd / genezen / vergeven, die deze procedure vereist. Voor God is wat er gebeurt een proces van afscheid nemen. Het is

God heeft niet verlangt om al onze zonden op Christus te worden geplaatst om een einde te maken aan het zondeprobleem. Wij als mensheid hadden dit nodig omdat Adam het in het begin eiste.

het moment van de realiteit waarop Satan de daden die hij heeft verricht onder ogen moet zien. Christus doet dit niet in een geest van veroordeling en schuldverschuiving. Zijn gedachten zijn niet onze gedachten. Christus en de Vader hebben de verlost en voor al hun zonden vrijelijk vergeven. Ze hebben geen opoffering nodig om de zonde te kunnen vergeven.

Door de symboliek van hoe mensen verzoening en het wegnemen van schuld begrijpen, zijn mensen ervan overtuigd dat God ons vertelt dat het zondeprobleem zal worden opgelost.

Er zijn velen die geloven dat Christus de zondebok is, omdat alle zonden van de mensen erover beleden worden. We herinneren ons dat de geiten worden gekozen door middel van een loterij, een van de geiten had deze positie kunnen vervullen. Het Hebreeuwse woord voor geit zelf omvat de betekenis van de duivel, en dat geldt ook voor het woord *Azazel*, de naam van de zondebok²⁶. De hele ceremonie heeft te maken met het rechtssysteem van Satan en bevestigt voor ons dat de zonde uiteindelijk uit het universum zal worden verwijderd.

God heeft niet verlangt om al onze zonden op Christus te plaatsen om een einde te maken aan het zondeprobleem. Wij als mensheid hadden dit nodig

²⁶ 1906 Jewish Encyclopedia entry: <http://jewishencyclopedia.com/articles/2203-azazel>

omdat Adam het in het begin eiste. Het is de enige manier waarop we begrijpen dat schuld kan worden verwijderd.

En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen. — Openbaring 20:7-9

Aan het einde van de 1000 jaar worden de goddelozen weer tot leven gewekt. Satan hervat onmiddellijk zijn misleidende werk voor de goddeloze mensheid. Satan is niet veranderd. Hij kon niet vergeven, dus hij kan niet geloven dat hij vergeven kan worden. Ze zijn vastbesloten om de inwoners van de hemelse stad die uit de hemel op aarde is neergedaald, te vermoorden.

De goddelozen proberen de stad van God in te nemen, maar de heerlijkheid van Gods karakter geopenbaard in Zijn Zoon overweldigt hen met schuld. De verschrikking om in de aanwezigheid van de Zoon van God in Zijn volle goddelijkheid te komen, zorgt ervoor dat hun moorddadige oordeel op hen terugkomt. Hoe meer haat ze hadden voor Christus en de gelovigen, hoe meer schuld ze voelen als ze de heerlijkheden van God en zijn Zoon aanschouwen. In laatste wanhoop keren ze zich tegen elkaar aan en vernietigen zichzelf, ook al worden ze verpletterd door hun eigen doodvonnis dat ze tegen de rechtvaardigen hadden uitgesproken, dus verdrinken ze als de varkens in de zee.

Op al Mijn bergen zal Ik een zwaard tegen hem oproepen, spreekt de Heere HEERE. Ieders zwaard zal tegen zijn broeder zijn.
— Ezechiël 38:21

Op die dag zal het geschieden *dat* er een grote, door de HEERE bewerkte, verwarring onder hen zal ontstaan, zodat zij elkaars

hand zullen vastgrijpen en tegen elkaar de hand zullen opheffen.
— Zacharia 14:13

Ja, elke laars, stampend met gedreun, iedere soldatenmantel, gewenteld in bloed, zal verbrand worden, voedsel voor het vuur.
— Jesaja 9:4

daarom, zie, Ik ga vreemden over u brengen, de gewelddadigste van de heidenvolken. Zij zullen hun zwaarden trekken tegen de schoonheid van uw wijsheid en zij zullen uw luister ontheiligen. Zij zullen u in het graf doen neerdalen en u zult de dood van een dodelijk gewonde sterven in het hart van de zeeën. — Ezechiël 28:7-8

Zoals de farao en zijn legers die in de zee verdronken om Gods volk te doden, en als de zwijnen die zich in de zee stikten, zo zullen Satan en de goddelozen ook aan hun einde komen.

Als we naar de twee bokken kijken, laten we hierin ons eigen menselijke systeem zien om anderen de schuld te geven van onze zonden. Laten we ons bekeren en ons voor God vernederen en het centrale punt van de twee bokken leren kennen: mensen moeten iemand anders de schuld geven en hun schuld bij een ander leggen. Door deze symboliek van de twee bokken weerspiegelt de Heer ons in een spiegel het hart van onze goddeloosheid, en brengt ons terug naar Adam in de tuin en de zonde van het verschuiven van de schuld en het zoeken naar een zondebok om voor onze zonden te betalen.

Mogen wij onze ziel voor God vernederen en ophouden anderen de schuld te geven van onze problemen. Hoeveel mannen en vrouwen dragen dagelijks hun schuld over op hun echtgenoten om voor hun zonde te boeten? Hoevelen gooien de dobbelstenen om te bepalen wie de schuld krijgt van hun schuldgevoel? De Grote Verzoendag roept ons op om niet langer de verantwoordelijkheid voor ons lijden op anderen te leggen. Mogen we stoppen met het beoordelen van anderen en ons gewoon vertrouwen in de liefdevolle armen van onze Vader, die ervoor zal zorgen dat alle dingen voor ons welzijn samenwerken.

Hij zal Zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee. U zult Jakob de trouw bewijzen *en* Abraham de goedertierenheid, die U aan onze vaders gezworen hebt vanaf de dagen van weleer. — Micha 7:19-20

HOOFDSTUK 24

Zonder bemiddelaar

Zoals we op een aantal plaatsen hebben besproken, omvat onze menselijke perceptie van rechtvaardigheid een periode van bewaking waarin verdachten de tijd hebben om hun gedrag te veranderen. Ze krijgen een periode van barmhartigheid om op één lijn te komen. In ons rechtssysteem hebben we advocaten die voor de persoon in kwestie zullen tussenkomen om de straf uit te stellen wanneer deze niet kan worden verwijderd.

Als de persoon schuldig wordt bevonden na de toegekende tijd van genade, dan neemt de uitvoerende gerechtigheid zijn gang en stopt het proces van voorbede. De uitvoering van gerechtigheid vereist dat alle voorspraak moet stoppen en de schuldige partij moet worden gestraft volgens de wet. Zodra alle beroepsmogelijkheden zijn uitgeput, kan de bemiddelaar of advocaat niet langer voor de persoon opkomen.

Met betrekking tot de persoon van Christus, Hij leeft *altijd* om voor ons te pleiten.

Maar Hij, omdat Hij blijft tot in eeuwigheid, heeft een Priesterschap dat niet op anderen overgaat. Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, **omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.** — Hebreëën 7:24-25

Wanneer een ziel beseft dat hij schuldig is aan het overtreden van de wet van God, wendt hij zich tot Christus als zijn bemiddelaar en vertrouwt hij erop dat Christus voor hem zal tussenkomen bij God om hem genade te schenken.

Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. — 1 Johannes 2:1

Vanwege onze menselijke perceptie van gerechtigheid, wordt gezien dat Christus voor ons pleit, zodat God ons genade zal schenken. Maar God zal altijd genade schenken aan degenen die het Hem vragen, want God is liefde.

De realiteit is dat Christus voor ons pleit volgens onze perceptie van gerechtigheid. Hij ontmoet ons waar we zijn en neemt ons gewillig bij de hand en presenteert ons aan de Vader.

Vanwege het feit dat Christus als mens heeft geleefd en bereid was voor ons te sterven, kunnen we erop vertrouwen dat God namens ons naar zijn Zoon zal luisteren.

Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op *dezelfde* wijze als *wij is* verzocht, *maar* zonder zonde. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip. — Hebreëen 4:15-16

In het begin van onze christelijke wandeling hebben we het gevoel dat Christus de Vader overtuigt om op te houden met zijn aanspraak op gerechtigheid tegen ons om ons te doden voor onze zonden. De realiteit is dat Christus met ons wandelt in ons verkeerde begrip van Zijn Vader, terwijl hij ons steeds dichter tot Hem trekt, zodat we kunnen beginnen in te zien dat de veroordeling van onszelf komt en niet van God.

In werkelijkheid smeekt Christus tot ons dat we geloven dat Zijn Vader bereid is te vergeven, dat Hij altijd barmhartig is, en dat Hij uiteindelijk God

leert kennen zoals Christus God kent. Het enige dat Christus nodig heeft om Zijn Vader te overtuigen, is Zijn bereidheid om het gewicht van de zonden van de hele wereld te blijven dragen. (Jesaja 63: 9)

Zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; en Ik geef Mijn leven voor de schapen. — Johannes 10:15

Degenen die weigeren de waarheid van Gods karakter te aanvaarden, dat Hij niet veroordeelt, zullen het oordeel verdragen dat volgens hen God moet uitoefenen. In het besef van hun eigen zondigheid voelen ze dat ze afgesneden moeten worden, zonder tussenpersoon, voor hun zonden.

God zal iedereen die in God gelooft, dit proces laten doorlopen. Dit is de tijd van Jacobs benauwdheid die we eerder hebben besproken. Omdat we allemaal zijn afgestempeld met Adams rechtvaardigheidsprincipes, zullen we in de eindtijd allemaal een proces doormaken waarin we zullen voelen dat we vanwege onze zonden afgesneden zullen worden.

Omdat Hij zag dat er *niemand* was, ontzette Hij Zich, *want er was* geen voorbidder. Daarom bracht Zijn arm Hem heil, en Zijn gerechtigheid, die ondersteunde Hem. — Jesaja 59:16

God zocht naar mensen voordat Christus kwam om het licht van de waarheid te weerkaatsen en Zijn karakter te openbaren, maar dat was er niet. Dus stuurde God Zijn Zoon de wereld in om Zijn gerechtigheid te openbaren. De Bijbel zegt dat al deze dingen zijn geschreven als onze vermaning over wie het einde van de wereld is gekomen. (1 Korintiërs 10:11). De Schrift spreekt van een tijd waarin Christus zal stoppen met zijn werk van voorbede in de hemel.

En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid van God, en vanwege Zijn kracht. **En niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen van de zeven engelen tot een einde gekomen waren.** — Openbaring 15:8

In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten *bijstaat*. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet

geweest is sinds er een volk is geweest *tot* op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: — Daniël 12:1

Terwijl de wereld in de laatste dagen in totale chaos afdaalt en de heiligen van God de dood onder ogen zien, komen al hun zonden voor hen op en komen ze in de verleiding om zich overweldigd te voelen.

Degenen die hebben geleerd dat God nooit iemand afsnijdt en dat Hij altijd barmhartig is, zullen ontdekken dat 'hun eigen arm hun redding zal brengen en dat zijn eigen gerechtigheid hem zal schragen'. Dit betekent dat omdat ze vasthouden aan de beloften van God en geloven dat Jezus de volledige openbaring van de Vader is, en daarom zal God hen niet in de steek laten, en in dit geloof gesteund worden. Dit is de betekenis van de heerlijkheid van God die de tempel vervult. Gods mensen zien het karakter van God als genadig en dankbaar in het licht van hun zondige leven. Christus hoeft niet langer het Heilige der Heiligen te bezetten als bemiddelaar voor de zonde. De heiligen overwinnen hun gevoelens van zelfveroordeling en houden op te geloven dat God hen veroordeelt. Zoals Jezus tegen de vrouw zei: "Ik veroordeel u ook niet."

Het is altijd zo dat het ondersteunende geloof van de heiligen het geloof van Jezus is dat Christus hun geeft. Deze heiligen vertrouwen niet op hun eigen verdiensten, maar hebben geleerd om alleen op Christus te vertrouwen. Ze komen voort uit de tijd van Jacob's benauwdheid verzegeld in de waarheid dat God hen nooit zal veroordelen, en ze kiezen ervoor om Zijn liefdevolle oordeel over hen te aanvaarden in plaats van hun eerdere zelfveroordelende oordeel.

Dit betekent dat de getrouwe rechtvaardige kan leven zonder een voorbidder voor zonde. Zonde is de overtreding van de wet en de wet is de transcriptie van Gods karakter. Degenen die ophouden te geloven dat God veroordeelt en doodt, worden door de beproeving van Jacob's probleem voor dit geloof verzegeld. De menselijke zonde om te geloven dat God mensen afsnijdt, wordt vergroot in de laatste gebeurtenissen van de menselijke geschiedenis om Gods volk voor de waarheid te verzegelen. Terwijl Gods volk op de proef wordt gesteld met de gedachte dat ze afgesneden zullen worden vanwege hun zonden, drukt het geloof van

Christus in hen steviger in de liefde van God en weigeren ze toe te geven aan twijfel; ze zijn overwinnaars; zij zijn het Israël van God.

Daardoor kunnen ze leven zonder een middelaar die hun hoofd moest bedekken terwijl ze vreesden dat God hen zou straffen en kwaad zou doen. Christus hoeft Gods volk op deze manier niet langer bij te staan. Ze komen in het volle licht van de waarheid van het evangelie en Christus leeft altijd om voor hen te pleiten voor gerechtigheid en om hun alles te geven wat ze van Hem vragen. Maar ze zijn nooit bang om veroordeeld te worden en hebben nooit de behoefte dat er bloed moet worden vergoten om gered te worden. Ze breken zich los van het rechtssysteem van opoffering en offerande.

Degenen die niet in het licht van de waarheid komen over Gods karakter, zullen het oordeel onder ogen zien waarvan zij denken dat God ze zal uitoefenen. Ze voelen zich afgesneden van God vanwege hun zonden en ze voelen dat Christus hen aan Gods toorn heeft overgelaten en voelen zich afgesneden.

Voorzeker, iedere persoon die zich op diezelfde dag niet verootmoedigt, moet van zijn volksgenoten worden afgesneden.
— Leviticus 23:29

Degenen die zichzelf vernederen tijdens de laatste periode van de geschiedenis van de aarde en hun zonde belijden door te geloven dat God een veroordelende vernietiger van de goddelozen was, zullen niet worden afgesneden in de laatste gebeurtenissen van de geschiedenis van de aarde omdat ze hun God kennen en op Hem hebben gewacht.

En hen die goddeloos handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen. **Het volk echter, zij die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zij zullen hun wil *ten uitvoer* brengen.** — Daniël 11:32

Degenen die de Schrift niet bestuderen en onderzoeken om het ware karakter van God te zien, zullen overweldigd worden door hun zonden. Omdat ze zich vastklampen aan het rechtssysteem van Adam, zullen ze worden afgesneden van Gods volk.

De enige reden dat Gods volk een laatste test moet doorstaan omdat ze geen voorbidder hebben, is omdat de mensheid gelooft dat wanneer de barmhartigheid is uitgeput, er geen voorbede meer is. Christus leeft altijd om zegen, genade en liefde te geven aan degenen die erin geloven. Hij zal nooit stoppen met het verstrekken van dit aan degenen die geloven. Het zal alleen mogelijk zijn om dit te geloven in de tijd van Jacobs benauwdheid als we onze verkeerde kijk op het karakter van God opgeven en in Zijn ware rechtssysteem komen. Zijn gerechtigheid is om barmhartigheid te schenken en vrijelijk genade te schenken aan allen die erom vragen.

We hebben niets te vrezen in deze tijd van leven zonder bemiddelaar. De rechtvaardigen verliezen volledig hun vrees voor wat zij dachten dat de veroordeling van God was, en houden vast aan het feit dat ze geen tussenkomst nodig hebben tegen een toornige God die hen zal doden voor hun zonden. Voor de goddelozen zullen hun eigen valse ideeën hen overweldigen en ze stoppen met het vragen van Christus om genade, omdat ze niet langer geloven dat het wordt aangeboden. In dit geval zal er gejammer en tandengeknars zijn. Kom met betrekking tot deze vraag in het licht van de waarheid en verheug u in het goede nieuws dat er aan het einde van de genadetijd geen voorbidder voor de zonde zal zijn.

HOOFDSTUK 25

Chronos en het einde van de proeftijd

Er is nog een ander essentieel element in de oordeelsprincipes die het menselijk ras heeft omarmd en dit heeft betrekking op de psychologie van de tijd.

In de mythologie van de kerstman is er een tijdselement bij betrokken. Pas maar op, want de kerstman komt aan het eind van het jaar op 25 december naar de stad.

We worden opgevoed als kinderen die examens moeten afleggen met een tijdslimiet of deadline. Waarom is het woord dood, zoals in deadline, verbonden met het concept van een tijdslimiet?

Wat is het psychologische verschil tussen iemand alle tools en middelen geven die hij nodig heeft om iets te maken en hetzelfde doen met een deadline?

Deadlines zijn een toepassing van geweld om een resultaat te bereiken voor degene die de tijd beheerst. Wanneer je een deadline combineert met de dreiging van straf of dood, is de toegepaste druk in feite psychisch misbruik.

In een onderzoek naar de relatie tussen tijdsdruk en creativiteit, bleek dat:

... Tijdsdruk, in de gematigde tot hoge niveaus die over het algemeen in hedendaagse organisaties worden ervaren, heeft een direct negatief effect op creatieve cognitieve verwerking.²⁷

Het lijkt voor veel mensen niet duidelijk dat het bedreigen van mensen met straf als ze zich niet binnen een bepaald tijdsbestek gedragen, in feite het tegenovergestelde effect kan hebben dan het beoogde resultaat.

Hoeveel ouders hebben de regel uitgegeven: "Ik ga tot 3 tellen, en als je niet doet wat ik je vraag, krijg je een klap en / of word je naar je kamer gestuurd!"

Het afgeven van termijnen betekent toezicht, oordeel en bestraffing voor niet-naleving. Het gebruik van tijd als een gedragsmotivator werkt vanuit een pessimistisch kader dat verwacht dat degene die luistert de taak niet doet tenzij er een deadline is, en daarom nodigt de tijdsdruk de luisteraar uit om in opstand te komen.

Het afgeven van termijnen betekent toezicht, oordeel en bestraffing voor niet-naleving.

Hoe komt het dat de tijd als zo'n handhaver kan worden gebruikt? Het simpele antwoord is dat we allemaal sterven en daarom hebben we allemaal een beperkte hoeveelheid tijd. Tijd is een zeldzame hulpbron voor de mensheid en kan daarom worden gebruikt als motivator om menselijk gedrag te veranderen.

Dit is totaal anders voor God.

Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om levend te maken de geest van de nederigen, en om levend te maken het hart van de verbrijzelden. — Jesaja 57:15

Onze Vader in de hemel woont in de staat van eeuwigheid. Vanwege zijn eeuwige bestaan is tijd geen handelswaar dat wordt gewaardeerd op de manier waarop wij het koesteren. Neem het raamwerk van vraag en aanbod.

²⁷https://www.hbs.edu/faculty/Publication%20Files/02-073_03f1ecea-789d-4ce1-b594-e74aa4057e22.pdf

God heeft een onbeperkte hoeveelheid tijd; daarom heeft het niet hetzelfde effect op Hem als op ons. Zijn verwijzing naar tijd is totaal anders.

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere *is* als duizend jaar en duizend jaar als één dag. — 2 Petrus 3:8

Elke dag is vol voor Hem in de zorg voor heel Zijn schepping. Op één dag doet onze Vader het werk van 1000 jaar in onze afrekening en meer. Omgekeerd zorgt zijn focus op zijn kinderen en oneindige zorg voor ons allemaal ervoor dat de tijd verstrijkt als 1000 jaar per dag. We kennen dit gevoel als we met degenen zijn van wie we houden en we zijn diep in gesprek, we verliezen de tijd uit het oog. Na enkele uren kijken we op de klok en zijn geschokt dat de tijd voorbij is gevlogen. We kunnen dus op die momenten het gevoel van eeuwigheid proeven, maar toch zijn onze gedachten over tijd anders. Dit komt door één simpel feit: we gaan allemaal dood.

De dood verandert de waarde van tijd. Voor de meeste mensen is tijd ongelooflijk kostbaar en daarom is het een van de belangrijkste goederen waarin we handelen. Daarom hebben we uitdrukkingen als “tijd is geld” en “tijd besteden”.

De Grieken herkenden deze dingen en hadden in feite een god genaamd Chronos die de personificatie van de tijd was. De Griekse mythologie is gecompliceerd en vloeiend, maar Chronos werd op een gegeven moment samengevoegd met

Cronus, die de Titan-uitdrukking was van de tand des tijds op mensen. In die zin vernietigt de tijd zijn kinderen. Cronus wordt afgebeeld als een god die

zijn eigen kinderen opeet. De legende van deze twee karakters gecombineerd om Vadertje Tijd te worden.²⁸

Het is ook interessant dat hij werd beschouwd als de vorm van een driekoppige slang. De hoofden waren die van een man, een stier en een leeuw.²⁹

Chronos, ook wel bekend als Aeon, was zelfgeschapen en ontving van niemand een erfenis. Hij wordt afgebeeld als een oude man met een baard. Hij draagt een zeis om aan te duiden dat hij de mensheid en de tand des tijds heeft geogost.

Ananke was the name of another primordial deity in Greek mythology, the personification of necessity and fate. She was depicted holding a spindle, and she was present when the universe began along with her consort Chronos (time). Ananke and Chronos both had the figure of a serpent, and were intertwined and revolved around the primal egg of matter. Ananke was de naam van een andere oergod in de Griekse mythologie, de personificatie van noodzaak en noodlot. Ze werd afgebeeld met een spindel die zij vast hield, en ze was aanwezig toen het universum begon samen met haar gemalin Chronos (tijd). Ananke en Chronos hadden allebei de figuur van een slang en waren met elkaar verweven en draaiden rond het oorspronkelijke ei van de materie.³⁰

Het concept van een wezen dat een zelfontwikkelde vaderfiguur is die een lange baard heeft en eeuwig leeft, maakt het gemakkelijk voor mensen om deze figuur te overlappen met de God van de Bijbel.

Voor allen die onder de heerschappij en angst voor de dood leven, is het niet moeilijk in te zien hoe mensen de ware God kunnen verwarren met vele aspecten van Chronos. Voor degenen die de zekerheid hebben van het eeuwige leven, verliest de tijd zijn kracht en wordt de angst voor de dood verslagen, waardoor de ware oorsprong van de slang van de god Chronos wordt onthuld.

²⁸<https://en.wikipedia.org/wiki/Chronos>

²⁹ https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Chronos/chronos.html

³⁰ https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Ananke/ananke.html

Eeuwigheid is een heel ander bestaan dan tijd. Tijd die verband houdt met de angst voor de dood, laat ons geïrriteerd raken door degenen die onze tijd 'verspillen' of niet efficiënt presteren. Eeuwigheid is de ervaring van volledige rust en vrede. Het is het concept dat verband houdt met de sabbat. In het boek Genesis merken we met belangstelling op dat er op de zevende dag van de eerste week niet staat dat de avond en de ochtend de zevende dag waren. Het doet dit alleen de eerste zes dagen. Er is een tijdloosheid verbonden met de sabbat. Het is de dag waarop we het sterkst verbonden zijn met onze Vader in de hemel en we proeven dieper de vrede van God op dat moment.³¹

De apostel Paulus, een zeer geleerd man, deed een aantal uitspraken die zijn Griekse lezers enorm zouden hebben uitgedaagd.

Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God. Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden[G5550] [G166] der eeuwen, — 2 Timotheüs 1:8-9

Paulus zegt dat Christus vóór Chronos Aeon bestond. Dit is een heel ander wereldbeeld dan wat de Grieken begrepen. Het centrale woord in het Hebreeuws voor de eeuwigheid is Olam; *tijd uit het hart of uit het zicht; over de horizon*. Dit woord Olam wordt gebruikt wanneer we op de volgende manier over Christus spreken:

But you, O Bethlehem Ephrathah, are only a small village among all the people of Judah. Yet a ruler of Israel will come from you, One whose origins are from the distant past. [Olam] — Micah 5:2 (NLT)

Nederlandse vertaling:

³¹ For more on this subject see the book Fountain of Blessing at fatheroflove.info

Maar u, Bethlehem-Efratha, bent maar een klein dorp onder het hele volk van Juda. Toch zal er een heerser van Israël van u komen, een wiens oorsprong uit het verre verleden ligt. [Olam]
— Micha 5: 2 (NLT)

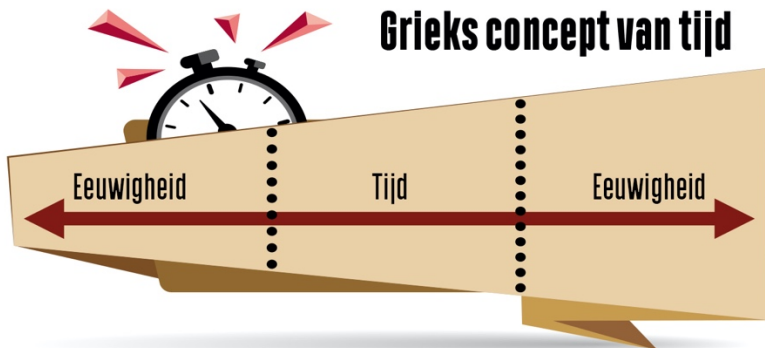
Voor de Griekse geest is het onmogelijk dat iemand die eeuwig is, een oorsprong heeft. Dit is niet moeilijk voor de Hebreeuwse geest. Christus heeft zijn oorsprong in een plaats vóór de tijd. Het is een plek die de natuurlijke menselijke geest te boven gaat. Hierdoor kunnen de oorsprong van Christus en het Hebreeuwse concept van eeuwigheid gemakkelijk samen in Hem bestaan.

Voor de Griekse geest is tijd de grote op zichzelf staande god. Het is onmogelijk om buiten de tijd een raamwerk te bedenken. Christenen die Christus als waarachtig God willen presenteren, betuigen onbewust hulde aan Chronos door te eisen dat Christus in eeuwige tijd geleefd moet hebben en geen oorsprong heeft. Dit is om van tijd en eeuwigheid één concept te maken.

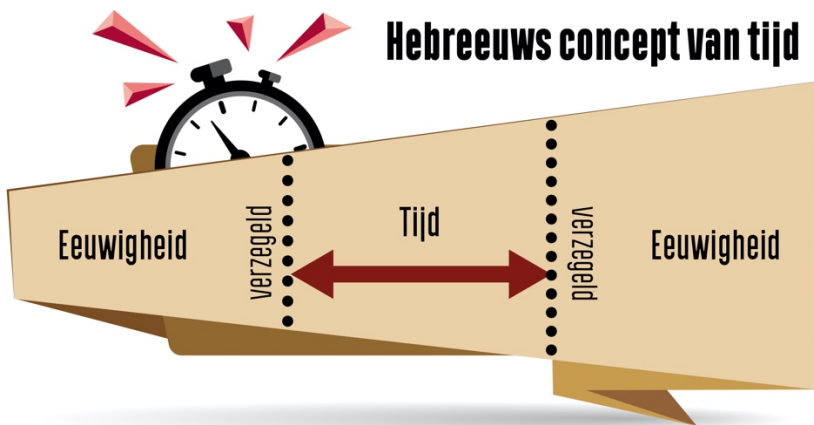
Door te proberen het Hebreeuwse concept van eeuwigheid te versmelten met het Griekse concept van Chronos, wordt de mogelijkheid vernietigd dat Christus de ware Zoon van God is, geboren in de eeuwigheid. In wezen springt Chronos uit het eindige Griekse rijk van de tijd naar de troonzaal van de eeuwigheid en vermoordt hij de Zoon van Yehovah. Chronos zegt dat God geen goddelijke Zoon kan hebben, omdat goddelijkheid volgens Chronos betekent dat hij niet verwekt is en geen vader heeft.

Veel christenen kunnen niet aanvaarden dat Christus ooit een oorsprong heeft in de eeuwigheid, omdat dit, in de Griekse manier van denken, Hem minder maakt dan Chronos / Aeon. Daarom kan Christus, om gelijk te zijn aan de allerhoogste God, helemaal geen oorsprong hebben en daarmee de realiteit van Zijn erfenis van Zijn Vader vernietigen. Zoals we al hebben gezegd, ziet de Griekse geest tijd en eeuwigheid als hetzelfde, maar een

oneindige hoeveelheid ervan. Maar dit is niet de eeuwigheid, dit is sempiterniteit.³²

Het Hebreeuwse concept is anders.

Christus bestaat vóór de tijd of Chronos, zoals Paulus heeft uitgelegd. Hij komt uit het rijk van de eeuwigheid in de tijd; toch leeft Hij altijd in de ervaring van de eeuwigheid, want Hij heeft geen angst voor de dood, noch

³²<https://en.wiktionary.org/wiki/sempiternity> - states (philosophy) Existence within time but infinitely into the future, as opposed to eternity, understood as existence outside time.

heeft hij een beperkte hoeveelheid tijd. Nogmaals, Paulus vertelt ons over dit principe wanneer hij zegt:

In hope of eternal life, which God, that cannot lie, promised before [G4253] the world began; [promised before Aeon(ios), Chronos] — Titus 1:2 (KJV)

Nederlandse vertaling:

In de hoop op eeuwig leven, dat God, die niet kan liegen, beloofde voordat [G4253] de wereld begon; [beloofd vóór Aeon (ios), Chronos] — Titus 1: 2 (KJV)

De reden dat onze levenservaring in wezen tijdgericht is, is vanwege de angst voor de dood. We zijn standaard slaven van Chronos omdat we ons niet kunnen voorstellen hoe de wereld zou functioneren zonder de dood. Maar door Christus kunnen we nu de eeuwigheid ervaren als we de zekerheid van het eeuwige leven hebben; niet simpelweg ernaar wensen of er vergeefs op hopen, maar met zekerheid weten hebben we het in Christus Jezus.

Het verschil tussen tijd en eeuwigheid kan worden vergeleken met prachtige muziek die gezongen wordt terwijl je op een gitaar speelt. De muziek heeft ritme maar wordt niet benadrukt. Als er een groot drumstel aan de zachte gitaarmuziek wordt toegevoegd om het ritme van de muziek te benadrukken zodat de drums de muziek domineren, verandert dat de ervaring volledig. De boodschap in de muziek wordt ondergedompeld in de te sterk benadrukte timing van de muziek. De introductie van de dood in de wereld was als het toevoegen van een stuwende beat aan onze levenservaring. De tijd bonkt in ons leven omdat de schaarste ons voorwaarts drijft om te bereiken wat we kunnen voor de dood. Als we weten dat we het eeuwige leven hebben, keert het ritme terug naar zijn zachte, vredige rol om de zaken op een geordende manier bij elkaar te houden; sereniteit keert terug en contemplatie breidt zich uit.

Dit element van tijd speelt een cruciale rol bij het begrijpen van het oordeelsproces in de Schrift. In hoofdstuk 15 hebben we gekeken naar het profetische raamwerk dat ons vertelt wanneer het oordeel zou beginnen.

Daniël kreeg te horen dat het 2300 jaar zou duren voordat het Heiligdom zou worden gereinigd, en de principes die tijdens Jom Kipoer leefden, zouden vanaf 1844 een definitieve vervulling vinden.

Vanaf dat moment onderzoekt God de boeken van het verslag in het oordeel om te zien wie er leeft en wie sterft. Maar zoals we in hoofdstuk 19 ontdekten, is de context van het oordeel dat God Zijn volk verdedigt tegen de beschuldigingen van Satan tegen hen. Deze gebeurtenis wordt door de meeste mensen door een heel andere lens gezien. Het oordeel wordt gezien als een “je kunt maar beter uitkijken”-ervaring.

Het oordeel vóór de komst is van
vitaal belang om onze oordelende,
op tijd gebaseerde aanbidding aan
de kaak te stellen.

Dit verandert het oordeel in een ervaring van “je hebt een bepaalde hoeveelheid tijd om jezelf goed te laten gedragen en als je dat niet doet, word je gedood”. Deze benadering van het oordeel heeft bij de zondaar het tegenovergestelde effect van

wat de bedoeling is. De angst die hierdoor ontstaat, maakt het in feite onmogelijk om de zonde te overwinnen, omdat er geen angst in de liefde is (1 Johannes 4:18).

De hele leer van een oordeel dat op een bepaald tijdstip vóór de wederkomst plaatsvindt, verhoogt in feite onze op tijd gebaseerde motivatie en het onthult onze afgoderij aan Chronos. De meeste christenen verwerpen het idee van een oordeel vóór de wederkomst, dus vermijden ze het proces van de wet die hun christelijke wandel ingaat om hun zonde overvloedig te maken (Romeinen 5:20). Door de wet ten onrechte aan het kruis te nagelen, ze verwijderen de middelen die God gebruikt om op onze zonde te wijzen, zodat we die tot Christus kunnen brengen.

Het oordeel vóór de komst is van vitaal belang om onze oordelende, op tijd gebaseerde aanbidding aan de kaak te stellen. Dit oordeel is een spiegel voor onze perverse zielen. Maar waar deze zonde overvloedig is, doet Gods wonderbaarlijke genade veel meer!

De Bijbel vertelt ons eigenlijk dat het resultaat van het oordeel het einde is van Chronos.

En Hij zwoer bij Hem Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel heeft geschapen met wat daarin is, de aarde met wat daarop is en de zee met wat daarin is, **dat er geen tijd[Chronos] meer zou zijn.** — Openbaring 10:6

Het onderzoeksoordeel is een spiritueel vaccin dat het virus van op tijd gebaseerd oordeel en veroordeling in ons weerspiegelt. In het licht van de waarheid van Christus, die niet oordeelt, werkt dit vaccin wonderbaarlijk om ons te bevrijden van een op tijd gebaseerd oordeel. Dat is de reden waarom Gods volk zich tijdens het proces van het oordeel niet langer zorgen maakt over Chronos. Ze beginnen nu in de eeuwigheidservaring te leven, want ze zijn niet langer bang voor de dood.

Als kind was ik bang voor dit bijbelgedeelte.

En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden. — Openbaring 22:10-11

Er werd mij verteld over een tijd dat God een streep in het zand zou trekken; een tijd waarin God genoeg zei en dat iedereen die er niet klaar voor was, zou worden verdoemd. Het is waar dat er een tijd zal komen dat God zegt dat degenen die smerig zijn nog steeds smerig moeten zijn, maar dit is niet omdat God geen tijd meer heeft en toen besloot om degenen die niet naar Hem luisterden te veroordelen.

God heeft door Zijn Zoon geopenbaard hoe de genadetijd voor een natie kan sluiten als een voorbeeld van de eindtijd. Toen de Joodse leiders Christus verwierpen en volkomen weigerden hun hart voor hem te openen, hilde Hij in tranen over Jeruzalem. Ten slotte riep Jezus het uit en zei: "Uw huis wordt u woest gelaten" (Mattheüs 23:38). De proeftijd wordt niet door God gesloten; het wordt door de mens gesloten en God wordt gedwongen het te accepteren omdat Hij onze keuze respecteert.

De Bijbel vertelt ons dat Gods barmhartigheid eeuwig is (Psalm 100: 5; 107: 1; 136: 1; Ezra 3:11; Jeremia 33:11). Hij staat altijd klaar om het te geven. Maar de mens kan Gods barmhartigheid beëindigen door te weigeren deze te aanvaarden. In de laatste gebeurtenissen van de geschiedenis van deze aarde zal de wereld een boodschap ontvangen van Gods oneindige liefdevolle karakter van geweldloosheid in de context van de Bijbel. De hele wereld zal dit karakter in Gods volk gedemonstreerd zien en verlicht worden door zijn heerlijkheid.

Hierna zag ik een andere engel neerdalen uit de hemel. Hij had grote macht, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.
— Openbaring 18:1

Iedereen zal zich óf bij Gods volk voegen óf hen afwijzen en proberen hen te vernietigen. Daardoor zal de hele wereld een beslissing nemen en zal de proeftijd voor het menselijk ras worden afgesloten.

Velen proberen tegenwoordig de toekomst te voorspellen met behulp van tijdschema's en profetieën met tijdsperioden waarin God de menselijke proeftijd zal beëindigen. Al deze dingen zijn een eerbetoon aan Chronos en weerspiegelen de mythe van de kerstman dat je maar beter uitkijkt!

Time pressure applied to people with a threat of death will not produce a people who are sealed with God's character. People need to come into the experience of eternity and allow Chronos to stop ruling their lives.

Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, opdat wij vrijmoedigheid mogen hebben op de dag van het oordeel. Want zoals Hij is, zijn ook wij in deze wereld. Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit. De vrees houdt immers straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.
— 1 Johannes 4

Laten we de afgoderij van Chronos opgeven; laten we de goden onttrenen die eisen dat goddelijkheid alleen kan worden toegeschreven aan wezens die de Chronos-Aeon-test doorstaan. Yehovah en Zijn Zoon zijn niets verschuldigd aan Chronos om hun goddelijkheid aan ons te bewijzen. We herhalen:

In de hoop op het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, vóór *Aeon(ios),Chronos* de tijden der eeuwen beloofd heeft.
— Titus 1:2

Als we de goddelijkheid van de Zoon van God moeten bewijzen, laten we dat dan doen door het volmaakte karakter van liefde die Hij als mens manifesteerde. Dat is wat God ons heeft gegeven om te bestuderen, niet dat wat *olam-tijd uit het hart of uit het oog is; over de horizon.*

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.
— Johannes 1:14

Was het de eeuwige natuur van Christus die Hij wilde dat Zijn discipelen bestudeerden terwijl Hij 3 ½ jaar bij hen was? Nee, Hij wilde dat ze Zijn glorieuze karakter van agapèliefde bestudeerden en onthulden dat God liefde en leven is; niet Chronos en de dood. Hij wordt niet afgemeten aan de tijd; iets dat Hij schiep. Laten we stilstaan bij het karakter van God en de relatie die Hij onderhoudt met Zijn Zoon, en deze onbekende aspecten van de eeuwigheid verlaten totdat onze Vader ze aan ons openbaart.

HOOFDSTUK 26

Reiniging en voltooiing van de geestelijke tempel

De hoeksteen die we in dit boek hebben gelegd, heeft een aantal hoofdingrediënten.

1. God oordeelt / veroordeelt niemand. Johannes 5:22
2. Christus oordeelt niemand. Johannes 8:15
3. Gods wet is geestelijk en handelt over zaken van het hart. Binnen Zijn koninkrijk is Gods wet geen wettelijke code die wordt gehandhaafd, maar een weerspiegeling van Zijn karakter dat door Zijn Geest met vreugde in Zijn kinderen wordt uitgeoefend.
4. Christus op aarde is de volledige openbaring van Gods karakter. Deze openbaring verlicht de rest van de Schrift over het karakter van God.
5. Veroordeling vond zijn oorsprong in de menselijke familie via Adam, die door Satan werd geïnspireerd toen Adam de Zoon van God en Eva veroordeelde vanwege zijn zonde bij het eten van de vrucht van de boom der kennis.
6. De gerechtigheid van God betekent om te doen wat juist is, en het juiste voor God is vriendelijk, genadig en barmhartig te zijn en ons de gevolgen van iemands eigen keuzes te laten belonen of straffen.
7. Gods manier om ons te redden wordt geopenbaard in het Sanctuary-systeem. Elke stap van de weg onthult de mens zijn

verkeerde denkwijze. God openbaarde aan de mensheid zijn verlangen naar offers (het was niet Gods verlangen) door het opofferingssysteem in te stellen; Hij laat de mensheid zien dat hij de natuur oordeelt en veroordeelt door middel van het proces van het oordeel.

8. De Boodschap van de Eerste Engel die stelt dat “het uur van Zijn oordeel is gekomen” betekent dat we nu het karakter van God moeten oordelen; en als we ons zijn karakter voorstellen en beoordelen, zullen we onszelf beoordelen op basis van dat begrip.
9. God houdt geen verslag of inventaris bij met het doel zondaars te veroordelen.
10. Uit het verhaal van de vrouw die op overspel betrappt werd, zijn het de kerkleiders die het oordeelsproces eisen. Het beoordelingsproces resulteert erin dat de eerste de laatste is en de laatste de eerste, waarbij elke persoon zijn eigen zaak beoordeelt.
11. Satan is de aanklager in het oordeel. God onderzoekt onze levensgeschiedenis in het oordeel om ons te verdedigen tegen Satans beschuldigingen.
12. Gods benadering van tijd is totaal anders dan die van ons. God gebruikt de tijd niet als een manipulatiemiddel om goed gedrag van zijn schepping af te dwingen. Op tijd gebaseerd oordeel wordt in de Schrift geopenbaard om de mens zijn eigen zondigheid te tonen en om ons aan te moedigen ons te bekeren.

Vanuit deze kostbare hoeksteen die te maken heeft met het oordeel, kunnen we tot God naderen. Zoals de Schrift ons vertelt:

Ik zal naar u toe komen voor het oordeel. — Maleachi 3:5

Als Christus door het oordeelsproces in liefde tot ons komt, is Hij de getrouwe getuige. Christus laat ons zien wat ons probleem is, niet om ons te veroordelen maar om ons te genezen.

In mijn vroege jaren als christen beefde ik bij de gedachte aan oordeel. Terwijl ik troost vond in Jezus, vroeg ik me af hoe ik het oordeel kon doorstaan. De tijdsdruk die op mij werd uitgeoefend en mijn gedachte dat

God op een gegeven moment een geest van veroordeling zou manifesteren, baarde me grote schrik.

Ik probeerde mijn angsten te bedaren en, zoals veel kerkmensen, dacht ik aan alle slechte mensen in de wereld die 'erger' waren dan ik. Kerkmensen hebben mensen in de wereld nodig die slecht zijn, zodat ze zich beter over zichzelf kunnen voelen in het licht van een God die zondaars veroordeelt en vernietigt die binnen een bepaald tijdsbestek niet het goede doen. In dit kader komt de gedachte voor dat God zeker niet iedereen zal doden, dus als ik mezelf beter veroordeel dan iedereen die ik ken, zou ik moeten overleven en de hemel moeten bereiken. Een persoon met deze mentaliteit kan nooit rusten en zal mensen voortdurend als concurrentie beschouwen.

Ik bid dat u in dit boek een aantal belangrijke instrumenten hebt gekregen om te zien dat God u nooit heeft veroordeeld, zelfs niet één keer, en dat Hij dat ook nooit zal doen. Dit is voor mij persoonlijk zo'n bevrijdende gedachte geweest. Het is voor mij een van de grootste puzzelstukjes geweest om angst weg te nemen en alle volledige waarheid van de liefde van de Vader in mijn hart te laten doordringen.

In het licht van deze hoeksteen die we hebben gelegd, kunnen we doorgaan met de voltooiing van de geestelijke tempel waarvoor we zijn uitgenodigd.

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere;
— Efeze 2:19-21

We kunnen echt zeggen dat het Heiligdom kan worden gereinigd. Al het bloed kan nu uit het Allerheiligste worden verwijderd, want God heeft deze dingen niet nodig voor verzoening. Maar het is waar dat Hij ons deze dingen moest laten zien om ons zondige hart te openbaren, zodat we ons kunnen bekeren dat we anderen de schuld geven en zondebokken zoeken om onze schuld weg te nemen.

Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God *op hem schrijven* en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam. — Openbaring 3:12

Deze nieuwe naam die God ons zal geven, is een naam die vrij is van oordeel en veroordeling; een naam van liefdevolle vriendelijkheid en tedere barmhartigheid. Als we onze geweldige Vader door middel van zijn Zoon aanschouwen zonder enige veroordeling in een van beide, mogen we worden omgevormd tot hetzelfde beeld 'als door de Geest van de Heer'. Amen.

Dag des oordeels! De meeste culturen over de hele wereld houden vast aan een principe dat iedereen zal worden veroordeeld voor de dingen die ze in dit leven hebben gedaan. Jezus Christus geeft een eenvoudig principe om dit oordeelsproces te doorstaan.

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt. Mattheüs 7:1

Hoe is het om in een wereld te leven waar je niet langer over anderen oordeelt? Hoe is dit mogelijk? We beoordelen voortdurend het uiterlijk, de lengte, het gewicht en de vaardigheden van mensen. We beoordelen mensen op hun huidskleur, religieuze overtuiging, sociale status, inkomen en intellect.

Waar kunnen we terecht om het perfecte voorbeeld te vinden van iemand die niet oordeelt, zodat we dit voorbeeld kunnen volgen?

Je oordeelt naar menselijke maatstaven; Ik oordeel over niemand.

Johannes 8:15

Hoe is het mogelijk dat Jezus niemand oordeelt? Hoe kan er recht worden gedaan als Hij niemand oordeelt? Bedenk ook wat Jezus over Zijn Vader zegt.

Bovendien oordeelt de Vader niemand, maar heeft hij alle oordeel aan de Zoon toevertrouwd. Johannes 5:22

Spreekt de Bijbel niet over het oordeel van God waar iedereen zijn verdiende loon krijgt? Hoe komt dit overeen met de woorden van Jezus? Leer de geheimen van het overwinnen van de veroordeling die we voelen als we falen en de minachting die we voor anderen kunnen voelen als ze ons in de steek laten.

Kom in het licht van de waarheid waar
helemaal geen veroordeling is